

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 lipca 2015 roku

o.I.Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku Wydział II Karny

o.II.w składzie:

Przewodniczący: SSR Danuta Blank

Protokolant: Małgorzata Płotka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Apelacyjnej w Gdańsku B. H.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 24.01.2013r., 20.03.2013r., 26.04.2013r., 03.07.2013r., 04.09.2013r., 19.03.2014r., 07.05.2014r., 28.05.2014r., 11.06.2014r., 30.07.2014r., 8.10.2014r., 22.10.2014r., 5.11.2014r., 10.12.2014r., 04.02.2015r., 25.03.2015r., 27.05.2015 r., 24.06.2015 r., 15.07.2015 r.

sprawy

1) K. J. (1) zd. M., c. Z. i H. zd. O., ur. (...) w G.,

oskarżonej aktem oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 o to, że:

I. we wrześniu 2008 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. oraz wywołując przekonanie w U. Ł. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 1130 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Urzędu Miejskiego w G., a następnie przyjęła od U. Ł. kwotę 1.000 zł.

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

II. na początku 2009 roku w G., powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w M. M. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 15.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” zamiany mieszkań z zasobów Urzędu Miejskiego w G., jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

III. na początku 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. G. (1) i P. W. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., a także za umorzenie długu za czynsz, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

IV. w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w J. S. (1) i M. D. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

V. w okresie od marca do kwietnia 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. G. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała dwukrotnie kwot pieniędzy po 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

VI. w okresie od wiosny do listopada 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w A. M. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 3000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań oraz tytułem kosztów z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

VII. w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. W. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem odstępnego, i kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

VIII. okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w M. G. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

IX. w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w T. T. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

X. w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w S. B. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XI. w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w T. C. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XII. we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w I. M. (1) o istnieniu takich wpływów; zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XIII. we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. L. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji i partycypacji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XIV. na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w K. C. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XV. na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. K. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XVI. na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. W. (3) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XVII. w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w E. i P. Ż. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XVIII. w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w R. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XIX. w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w G. P. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XX. w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w M. K. (1) i E. W., obecnie K. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXI. w maju 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w A. K. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 27.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

XXII. w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w A. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXIII. w okresie od sierpnia do października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. R. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXIV. na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w J. S. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., z czego następnie przyjęła kwotę 5.000 zł,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXV. w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i J. S. (2), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w I. M. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXVI. na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXVII. na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i J. S. (2) powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w J. O. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXVIII. w 2010 roku w G., powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. B. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 15.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXIX. w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w T. Z. (1) a za jego pośrednictwem w R. S. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia R. S. (2) powyższą kwotą pieniędzy, jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

2) G. K. (1) zd. K., c. R. i L. zd. H., ur. (...) w G.,

oskarżonej aktem oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 o to, że:

XXX. we wrześniu 2008 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. oraz wywołując przekonanie w U. Ł. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 1130 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Urzędu Miejskiego w G., a następnie przyjęła od U. Ł. kwotę 1.000 zł,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

XXXI. na początku 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. G. (1) i P. W. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., a także za umorzenie długu za czynsz, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXXII. w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w J. S. (1) i M. D. o istnieniu

takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXXIII. w okresie od marca do kwietnia 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. G. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała dwukrotnie kwot pieniędzy po 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

—.

- czyn z art. 230 §1 k.k.

XXXIV. w okresie od wiosny do listopada 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w A. M. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 3000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań oraz tytułem kosztów z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy,

—.

- czyn z art. 230 §1 k.k.

XXXV. w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. W. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem odstępnego, i kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

XXXVI. w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w M. G. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XXXVII. w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w T. T. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

XXXVIII. w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w S. B. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

XXXIX. w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w T. C. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

—.

- czyn z art. 230 §1 k.k.

XL. we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w I. M. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XLI. we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. L. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji i partycypacji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

XLII. na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w K. C. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

XLIII. na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. K. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XLIV. na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. W. (3) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

—.

- czyn z art. 230 §1 k.k.

XLV. w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w E. i P. Ź. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XLVI. w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w R. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XLVII. w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w G. P. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XLVIII. w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w M. K. (1) i E. W., obecnie K. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

XLIX. w maju 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w A. K. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 27.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

—.

- czyn z art. 230 §1 k.k.

L. w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w A. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy,

- tj. o czyn z art. 230 § 1 k.k.

LI. w sierpniu 2010 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co konieczności spłacenia zaległości czynszowych za mieszkanie, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia kwotą 2.500 złotych B. K. (1),

- tj. o czyn z art. 286§1 k.k.

LII. w okresie od sierpnia do października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. R. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LIII. na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w J. S. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., po czym przyjęła od J. S. (2) kwotę 5000 złotych,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LIV. w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i J. S. (2), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w I. M. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła,

—.

- czyn z art. 230 §1 k.k.

LV. na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i J. S. (2), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w J. O. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LVI. w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w T. Z. (1) a za jego pośrednictwem w R. S. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy, albowiem R. S. (2) ich nie przekazał,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

3) I. M. (1) zd. S., c. J. i M. zd. M., ur. (...) w K.,

oskarżonej aktem oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 o to, że:

LVII. we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. L. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji i partycypacji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LVIII. w nie ustalonym terminie, nie wcześniej niż we wrześniu 2009 roku i nie później niż 17 stycznia 2011 roku w G., podrobiła podpis R. M. na dokumencie bez daty - Wniosek do Urzędu Miejskiego w G. Wydział Gospodarki Komunalnej,

- tj. o czyn z art. 270 §1 k.k.

LIX. na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w K. C. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LX. na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. K. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LXI. na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w P. W. (3) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LXII. w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w E. i P. Ż. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LXIII. w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w R. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LXIV. w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w G. P. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LXV. w styczniu 2010 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do celu pożyczki, terminu zwrotu kwoty pożyczki do 30 czerwca 2010 roku oraz ewentualnego przeniesienia tytułu prawnego co do mieszkania z Towarzystwa Budownictwa (...), doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia kwotą 65.000 złotych K. D. (1),

- tj. o czyn z art. 286§1 k.k.

LXVI. w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w M. K. (1) i E. W., obecnie K. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LXVII. w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w A. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G.,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

LXVIII. w okresie od sierpnia do października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w B. R. o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę pieniędzy przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

4) **J. S. (2), zd. S., c. K. i B. zd. Ż., ur. (...) w E.,**

oskarżonej aktem oskarżenia w sprawie Ap V 58/12 o to, że:

I. w okresie od września do listopada 2010 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1) powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie w I. M. (2) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

II. na przełomie września, października 2010 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (2) powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie w B. S. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże do przekazania kwoty pieniędzy nie doszło,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

III. na przełomie września, października 2010 roku w G. działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (2) i G. K. (1) powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie w J. O. (1) o istnieniu takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło,

- tj. o czyn z art. 230 §1 k.k.

IV. w dniu 17 stycznia 2011 roku czyniła przygotowania do przestępstwa użycia jako autentycznych podrobionych dokumentów z dnia 30.07.2007 roku – zaświadczenie o zarobkach na nazwisko J. S. (2) z podrobioną pieczętką spółki

(...) Sp. z o.o. w W. i z podrobionym podpisem, oraz zaświadczenie in blanco o zarobkach z podrobioną pieczęcią spółki (...) Sp. z o.o. w W.,

- tj. o czyn z art. 270§3 k.k.

ORZEKA

I. w granicach czynu zarzucanego w pkt. I aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że we wrześniu 2008 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd U. Ł. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 1130 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Urzędu Miejskiego w G. oraz tytułem kaucji, a następnie przyjęła od U. Ł. kwotę 1.000 zł, czym doprowadziła ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

II. w granicach czynu zarzucanego w pkt. II aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na początku 2009 roku w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd M. M. (1) co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 15.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” zamiany mieszkań z zasobów Urzędu Miejskiego w G., usiłując doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

III. w granicach czynu zarzucanego w pkt. III aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na początku 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie oraz wprowadzając w błąd B. G. (1) i P. W. (1) co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a także za umorzenie długu za czynsz, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. IV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd J. S. (1) i M. D. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

V. w granicach czynu zarzucanego w pkt. V aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od marca do kwietnia 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd B. G. (3) co do istnienia takich wpływów, zażądała dwukrotnie kwot pieniędzy po 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. VI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, w okresie od wiosny do listopada 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu

osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. M. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 3000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kosztów, czym usiłowała doprowadzić wyżej wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. VII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i M. D. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem odstępnego i kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

VIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. VIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. G. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

IX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. IX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. T. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

X. w granicach czynu zarzucanego w pkt. X aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając S. B. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd T. C. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XII. granicach czynu zarzucanego w pkt. XII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie oraz wprowadzając w błąd I. M. (1) co do istnienia takich wpływów; zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji oraz przyjęła na ten cel kwotę 10.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. L. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji i partycypacji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XIV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając K. C. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XVI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XVI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (3) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XVII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XVII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając E. i P. Ż. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając

pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XVIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XVIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając R. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XIX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XIX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając G. P. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. K. (1) i E. W. obecnie K. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w maju 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 27.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od sierpnia do października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie

Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. R. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXIV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXIV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., z czego następnie przyjęła kwotę 5.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając I. M. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXVI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXVI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXVII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXVII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. O. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXVIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXVIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w 2010 roku w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. B. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 15.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXIX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXIX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną K. J. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. Z. (1) a za jego pośrednictwem w R. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a następnie kwotę tę przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego R. S. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXX. ustalając, że czynu przypisane oskarżonej K. J. (1) w pkt. I-XXIX wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazuje oskarżoną na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych ;

XXXI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej K. J. (1) przepadek korzyści majątkowej:

- w kwocie 500 (pięset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. I aktu oskarżenia;
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. VIII aktu oskarżenia,
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. IX aktu oskarżenia,
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. X aktu oskarżenia,
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XI aktu oskarżenia
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XII aktu oskarżenia
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XIII aktu oskarżenia;
- w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XIV aktu oskarżenia;
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XV aktu oskarżenia;
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XVI aktu oskarżenia;
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XVII aktu oskarżenia;
- w kwocie 17.500 (siedemnaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XVIII aktu oskarżenia
- w kwocie 17.500 (siedemnaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XIX aktu oskarżenia
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XX aktu oskarżenia
- w kwocie 13.500 (trzynaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXI aktu oskarżenia
- w kwocie 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXIII aktu oskarżenia
- w kwocie 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXIV aktu oskarżenia
- w kwocie 8.000 (osiem tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXV aktu oskarżenia
- w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXIX aktu oskarżenia

XXXII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że we wrześniu 2008 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd U. Ł. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 1130 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Urzędu Miejskiego w G. oraz tytułem kaucji, a następnie przyjęła od U. Ł. kwotę 1.000 zł, czym doprowadziła ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że na początku 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie oraz wprowadzając w błąd B. G. (1) i P. W. (1) co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a także za umorzenie długu za czynsz, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXIV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd J. S. (1) i M. D. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od marca do kwietnia 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd B. G. (3) co do istnienia takich wpływów, zażądała dwukrotnie kwot pieniędzy po 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXVI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXIV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, w okresie od wiosny do listopada 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. M. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 3000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kosztów, czym usiłowała doprowadzić wyżej wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXVII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i M. D. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem odstępnego, i kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego

do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXVIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXVI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. G. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XXXIX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXVII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. T. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XL. granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXVIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając S. B. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLI. granicach czynu zarzucanego w pkt. XXXIX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd T. C. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLII. granicach czynu zarzucanego w pkt. XL aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie oraz wprowadzając w błąd I. M. (1) co do istnienia takich wpływów; zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji oraz przyjęła na ten cel kwotę 10.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa

(...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. L. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji i partycypacji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLIV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając K. C. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLVI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLIV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (3) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLVII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając E. i P. Ż. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLVIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLVI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając R. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

XLIX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLVII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając G. P. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

L. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLVIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. K. (1) i E. W. obecnie K. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. XLIX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w maju 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 27.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. L aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LIII. oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną czynu zarzucanego jej w pkt. LI aktu oskarżenia i za to, na podstawie art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazuje ją na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych,

LIV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od sierpnia do października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. R. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J.

(1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., z czego następnie przyjęła kwotę 5.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LVI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LIV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając I. M. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LVII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. O. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LVIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LVI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną G. K. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. Z. (1) a za jego pośrednictwem w R. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a następnie kwotę tę przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego R. S. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LIX. ustalając, że czynu przypisane oskarżonej G. K. (1) w pkt. XXXII-LII, LIV-LVIII wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazuje oskarżoną na karę 3 (trzech) lat i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 180 (sto) osiemdziesiąt stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych

LX. na mocy art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy wymierzone wobec G. K. (1) w pkt. LIII i LIX wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary grzywny i wymierza w ich miejsce karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych

LXI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej G. K. (1) przepadek korzyści majątkowej:

- w kwocie 500 (pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXX aktu oskarżenia;
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXXVI aktu oskarżenia,
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXXVII aktu oskarżenia,

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXXVIII aktu oskarżenia,
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XXXIX aktu oskarżenia
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XL aktu oskarżenia
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLI aktu oskarżenia;
- w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLII aktu oskarżenia;
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLIII aktu oskarżenia;
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLIV aktu oskarżenia;
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLV aktu oskarżenia;
- w kwocie 17.500 (siedemnaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLVI aktu oskarżenia
- w kwocie 17.500 (siedemnaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLVII aktu oskarżenia
- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLVIII aktu oskarżenia
- w kwocie 13.500 (trzynaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. XLIX aktu oskarżenia
- w kwocie 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LII aktu oskarżenia
- w kwocie 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LIII aktu oskarżenia
- w kwocie 8.000 (osiem tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LIV aktu oskarżenia
- w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LVI aktu oskarżenia

LXII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LVII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. L. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji i partycypacji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k.w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXIII. oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną czynu z punktu LVIII. aktu oskarżenia, i za to na podstawie art. 270 §1 k.k. skazują ją na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności,

LXIV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LIX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w

Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając K. C. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXV. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LX aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXVI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LXI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (3) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXVII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LXII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając E. i P. Ż. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXVIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LXIII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając R. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXIX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LXIV aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając G. P. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXX. oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną zarzucanego jej czynu z punktu LXV. aktu oskarżenia za to na podstawie art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 , 2 i 3 k.k. skazuję ja na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych;

LXXI. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LXVI aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. K. (1) i E. W. obecnie K. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 w 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXXII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. LXVII aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 3/11 oskarżoną I. M. (1) uznaje za winną tego, że w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.

LXXIII. ustalając, że czynu przypisane oskarżonej I. M. (1) w pkt. LXII, LXIV-LXIX, LXXI, LXXII wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1 , 2 i 3 k.k. skazuje oskarżoną na karę roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych ;

LXXIV. na mocy art. 91 §2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy wymierzone wobec I. M. (1) w pkt. LXIII, LXX i LXXIII wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary grzywny i wymierza w ich miejsce karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych

LXXV. na podstawie art. 69 §1 i §2 k.k., art. 70 §1 pkt. 1 k.k. w brzmieniu kodeksu karnego sprzed nowelizacji dokonanej na podstawie ustawy z 20.02.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonej I. M. (1) kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszca na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata;

LXXVI. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonej I. M. (1) przepadek korzyści majątkowej:

- w kwocie 10.000 (dziesięć) tysięcy w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LVII aktu oskarżenia
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LIX aktu oskarżenia,
- w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LX aktu oskarżenia,
- w kwocie 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXI aktu oskarżenia,
- w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXII aktu oskarżenia,
- w kwocie 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXIII aktu oskarżenia;
- w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LX IV aktu oskarżenia

- w kwocie 30.000 (trzydzieści tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXVI aktu oskarżenia;

LXXVII. uniewinnia oskarżoną I. M. (1) od popełnienia zarzucanego jej w punkcie LXVIII aktu oskarżenia czynu;

LXXVIII. w granicach czynu zarzucanego w pkt. I aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 58/12 oskarżoną J. S. (2) uznaje za winną tego, że w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając I. M. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.000 zł, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXXIX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. II aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 58/12 oskarżoną J. S. (2) uznaje za winną tego, że na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXXX. w granicach czynu zarzucanego w pkt. III aktu oskarżenia w sprawie Ap V Ds. 58/12 oskarżoną J. S. (2) uznaje za winną tego, że na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. O. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czyn ten kwalifikuje z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

LXXXI. ustalając, że czynu przypisane oskarżonej J. S. (2) w pkt. LXXVIII, LXXIX i LXXX wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazuje oskarżoną na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych ;

LXXXII. na podstawie art. 69 § 1 i § 2 k.k., art. 70 § 1 k.k. wykonanie orzeczonej oskarżonej J. S. (2) kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

LXXXIII. oskarżoną J. S. (2) uznaje za winną czynu z punktu IV. aktu oskarżenia w sprawie AP V Ds. 58/12 , czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 270 § 3 k.k., i za to na podstawie art. 270 § 3 k.k. w zw. z art. 33 § 1 i 3 k.k. skazuje ją na karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na 10 (dziesięć) złotych

LXXXIV. na mocy art. 91 § 2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy wymierzone wobec J. S. (2) w pkt. LXXXI i LXXXIII wyroku jednostkowe kary grzywny i wymierza w ich miejsce karę łączną grzywny w wymiarze 130 (sto trzydzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych

LXXXV. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej K. J. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od 17 stycznia 2011 roku do 7 lutego 2011 roku,

LXXXVI. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej G. K. (1) okres zatrzymania w sprawie w dniu 17 stycznia 2011 roku do 20 stycznia 2011 r. ;

LXXXVII. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonej I. M. (1) okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania w sprawie od 17 stycznia 2011 roku do 7 lutego 2011 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

LXXXVIII. na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej grzywny zalicza oskarżonej J. S. (2) okres zatrzymania w dniu 17 stycznia 2011 roku, przy czym jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się dwóm dziennym stawkom grzywny;

LXXXIX. na podstawie art. 626 §1 k.p.k. i art. 624 §1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwalnia oskarżone K. J. (1), G. K. (1), I. M. (1) i J. S. (2) od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty przejmując poniesione w sprawie wydatki na Skarb Państwa.

Sygn. akt II K 729/12

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Na terenie G. działają dwa podmioty zajmujące się budownictwem społecznym - Towarzystwo Budownictwa (...) sp. z o.o. w G. oraz (...) Sp. z o.o. Sposób pomocy mieszkaniowej z zasobów społecznych regulowany jest uchwałą Rady Miasta G. XXII/651/04 z 25 marca 2004 roku, która przewiduje wymogi uprawniające do ubiegania się o lokal, w tym uzyskiwanie średnich dochodów, brak prawa do innego lokalu oraz obowiązek wniesienia partycypacji. Pomoc mieszkaniowa dokonywana jest na wniosek zainteresowanej osoby, która musi przedłożyć następującą dokumentację: wniosek do Urzędu Miejskiego, deklaracje wyrażenia woli zawarcia umowy najmu z Towarzystwa Budownictwa (...), zaświadczenie o zarobkach z ostatnich trzech miesięcy, a od 2010 roku także oświadczenie o woli i możliwości wpłacenia partycypacji. W przypadku pozytywnej weryfikacji wniosek umieszcza się na liście oczekujących, a realizacja następuje zgodnie z kolejnością na liście. W razie udzielenia pomocy mieszkaniowej osoba zostaje skierowana przez Prezydenta Miasta G. do zawarcia umowy z TBS oraz otrzymuje informację co do wysokości partycypacji i kaucji. Kaucja i partycypacja wpłacane są na konto TBS. Na listach oczekujących znajduje się bardzo wiele osób, podczas gdy przydziały mieszkań otrzymuje jedynie niewielka część z nich.

(dowód: zeznania świadka D. S. k. 95-97, 4101-4102; zeznania świadka S. W. (1) k. 1477-1478, 4512-4513; zeznania świadka M. L. k. 1506, 4702-4703; załączniki do protokołu przesłuchania D. S. k. 98-101.)

K. J. (1) i G. K. (1) poznały się w 2006 roku i pozostawały w bliskich stosunkach towarzyskich. Kobiety nigdy nie pracowały w Urzędzie Miejskim w G., nie znały również, w sposób pozwalający na wywieranie wpływów, osób zajmujących się przydziałem lokali mieszkalnych z zasobów Urzędu Miejskiego w G. oraz Towarzystwa Budownictwa (...) w G.. Wyżej wymienione wykorzystywały problem z uzyskaniem lokali zarówno z zasobów komunalnych, jak i z Towarzystw Budownictwa (...) w swojej działalności. Wyżej wymienione podawały się za pracownice Urzędu Miejskiego w G., jak również powoływały na wpływy w tym urzędzie i oferowały różnym osobom załatwienie mieszkania w zamian za korzyść majątkową, bądź jej obietnicę. Ostatecznie nie załatwiły tych lokali, a uzyskane pieniądze przeznaczyły na własne potrzeby.

(dowód: częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

We wrześniu 2008 roku K. J. (1) i G. K. (1) będąc na spacerze w G. spotkały starszą kobietę, która nazywała się U. Ł.. W trakcie rozmowy okazało się, iż kobieta mieszka na ogródkach działkowych, ponieważ po śmierci córki straciła prawo do zamieszkiwania w lokalu. K. J. (1) i G. K. (1) zaproponowały kobiecie swoją pomoc w uzyskaniu mieszkania z zasobów Urzędu Miejskiego w G., wskazując, iż mają odpowiednie wpływy i są w stanie „załatwić” takie mieszkanie poza kolejnością, co nie było prawdą. Kobiety zażądały kwoty 1130 zł tytułem kaucji oraz opłaty za pośrednictwo. Oskarżone zobowiązały się sporządzić w imieniu kobiety wniosek do Urzędu Miejskiego. Na kolejnym spotkaniu U. Ł. podpisała sporządzone pismo i przekazała sumę 1000 zł, nie dysponowała bowiem większą sumą, a K. J. (1) i G. K. (1) zgodziły się na przekazanie pozostałej kwoty w późniejszym terminie. Oskarżone podzieliły się uzyskaną sumą po połowie. Oskarżone nie podjęły jakichkolwiek dalszych kroków w celu uzyskania mieszkania dla U. Ł.. G. K. (1) sporządziła jedynie pismo mające stanowić rzekomą odpowiedź z Urzędu Miejskiego w G. na wniosek U. Ł.. Oskarżonym pomimo podejmowanych prób nie udało się w późniejszym okresie skontaktować z U. Ł. i przekazać pisma. Dokumenty dotyczące U. Ł. zabezpieczono w czasie przeszukania u G. K. (1).

(dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

Na początku 2009 roku w G. M. M. (1) chcąc dokonać zamiany przydzielonego jego rodzinie przez Urząd Miejski w G. lokalu mieszkalnego na dwa mniejsze, po otrzymaniu z nieustalonego źródła danych K. J. (1), skontaktował się z kobietą, jako osobą mogącą udzielić pomocy w dokonaniu takiej zamiany. K. J. (1) zapewniła mężczyźnie, iż pracuje w Urzędzie Miejskim w G. i posiada wpływy zarówno w Urzędzie Miejskim oraz w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., dzięki czemu jest w stanie załatwić zamianę mieszkań z zasobów Urzędu Miejskiego w G., co w rzeczywistości nie było prawdą. Oskarżona zażądała za swoją pomoc kwoty 15.000,00 zł, jednakże M. M. (1) zgodził się zapłacić pieniądze dopiero po dokonaniu zamiany mieszkań. K. J. (1) kilkakrotnie spotykała się z M. M. (1) oraz jego żoną i pomogła im sporządzać pisma do Urzędu Miejskiego. Wszystkie spotkania odbywały się na terenie G.. Małżeństwo przekazało również oskarżonej różne dokumenty. Z uwagi na fakt, iż nie została dokonana zamiana mieszkań, M. M. (1) nie przekazał K. J. (1) pieniędzy.

(dowód: zeznania świadka S. M. (1) (wcześniej M.) k. 1325-1326, 4244-4245; zeznania świadka M. M. (1) k. 2029-2031; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...).)

Na początku 2009 r. K. J. (1) spotkała się w G. ze znanym jej wcześniej P. W. (1). W trakcie rozmowy K. J. (1) powiedziała mężczyźnie, iż pracowała w Urzędzie Miejskim w G., gdzie ma znajomości dzięki, którym może załatwić przyznanie mieszkania z Towarzystwa Budownictwa (...) w G., poprzez umieszczenie poza kolejnością na liście oczekujących. K. J. (1) spotkała się jeszcze wielokrotnie z P. W. (1), w tym wraz z G. K. (1). Spotkania odbywały się w G.. Obie kobiety zapewniały mężczyźnie, iż „załatwią” mieszkanie za co zażądały kwoty 20.000,00 zł, z czego część stanowiła opłatę za pośrednictwo a część miała zostać przeznaczona na kaucję. Oskarżone poznały następnie matkę mężczyzny B. G. (1) i zobowiązały się również do podjęcia kroków w celu umorzenia jej długów czynszowych, za co zażądały dodatkowej kwoty 5.000,00 zł. Kwotę tę przekazał im P. W. (1). Uzyskaną sumą 25.000,00 zł oskarżone podzieliły się po połowie. W pewnym momencie mężczyzna nabrał podejrzeń co do tego, czy kobiety rzeczywiście są w stanie pomóc w uzyskaniu mieszkania, wobec czego zwrócił się do nich o zwrot pieniędzy. K. J. (1) i G. K. (1) oddały P. W. (1) i B. G. (1) całą kwotę.

(dowód: zeznania świadka P. W. (1) k. 733-734, 4514; zeznania świadka B. G. (1) k. 1951-1952, 4627-4528; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34,

118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

M. D. był znajomym G. K. (1) i za jej pośrednictwem poznał K. J. (1). W 2009 roku w G. w trakcie jednego ze spotkań oskarżone powiedziały mężczyźnie, iż mają znajomości w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. dzięki, którym mogą załatwić przyznanie mieszkania z Towarzystwa Budownictwa (...) w G.. Mechanizm ten miał polegać na wstąpieniu na liście oczekujących w miejsce osób, które chciały zrezygnować z przydziału, za co należało wpłacić odpowiednią sumę pieniędzy częściowo tytułem opłaty za pośrednictwo a częściowo kaucji. Po pewnym czasie M. D. zgłosił się do nich, z prośbą o pomoc w załatwieniu mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. dla jego teściowej J. S. (1), która chciała się przeprowadzić do G.. K. J. (1) i G. K. (1) tytułem zapłaty za pośrednictwo oraz kaucji na mieszkanie zażądały kwoty 10.000,00 zł. M. D., który jeszcze w tym czasie wierzył, że oskarżone J. i K. są w stanie załatwić mieszkanie, w imieniu J. S. (1) zgromadził pieniądze i przekazał je oskarżonym. K. J. (1) i G. K. (1) wskazywały M. D. i J. S. (1) jakie dokumenty należy wypełnić i przygotować, aby uzyskać mieszkanie a następnie odbierały je od nich, rzekomo w celu ich dalszego przekazania. Oskarżone pomimo upływu czasu stale zapewniały M. D., iż załatwianie mieszkania jest w toku, i podawały liczne przyczyny przesuwania się terminu przekazania mieszkania. Kobiety wskazywały również adresy, pod którymi miało znajdować się mieszkanie.

(dowód: zeznania świadka B. D. k. 463-465, 1901-1902; zeznania świadka J. S. (1) k. 748-749; zeznania świadka M. D. k. 2175-2185; protokół zatrzymania rzeczy M. D. k. 459-460; kartka papieru zabezpieczona od M. D. k. 461; spis i opis rzeczy k. 462; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

Początkowo M. D. był przekonany co do możliwości realizacji składanych przez oskarżone obietnic i dawał wiarę ich zapewnieniom co do posiadanych przez nie wpływów w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G.. Później nabrał już wątpliwości, jednakże mimo to skierował do K. J. (1) i G. K. (1) kilkoro osób zainteresowanych nabyciem lokali z TBS, zaś w przypadku przekazywania K. J. (1) i G. K. (1) od poszczególnych osób sum pieniężnych, zatrzymywał część pieniędzy dla siebie.

(dowód: zeznania świadka B. D. k. 463-465, 1901-1902; zeznania świadka M. D. k. 2175-2185; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

W 2009 roku M. D. zorganizował spotkanie K. J. (1) i G. K. (1) z P. W. (2), który chciał uzyskać mieszkanie dla swojego brata, bez wiedzy tamtego. Za pomoc od P. W. (2) zażądano kwoty 20.000,00 zł, z czego część zatrzymał M. D., 10.000,00 zostało przekazane K. J. (1) i G. K. (1), które podzieliły się po połowie. P. W. (2) przekazał przez M. D. także dane swojego brata oraz niezbędne dokumenty. Z uwagi na przedłużające się oczekiwanie na przyznanie lokali, pomimo stałych zapewnień oskarżonych oraz M. D. co do przyznania lokalu, P. W. (2) zażądał zwrotu pieniędzy. K. J. (1) i G. K. (1) zwróciły pokrzywdzonemu całą sumę.

(dowód: zeznania świadka B. D. k. 463-465, 1901-1902; zeznania świadka P. W. (2) k. 711-713, 4162-4163; zeznania świadka M. D. k. 2175-2185; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

W marcu 2009 z M. D. skontaktował się B. G. (2), który dowiedział się od innych znajomych, iż ten wie o możliwości przyznania mieszkania przez miasto. W trakcie spotkania M. D. przedstawił B. G. (2) sytuację, wskazując, iż zna dwie urzędniczki, które mogą załatwić mieszkanie, co miało kosztować 35.000,00 zł, w tym część miała stanowić opłatę za pośrednictwo a część kaucję. B. G. (2) wpłacił M. D. żadaną kwotę. W kwietniu 2009 roku po dokonaniu ustaleń z K. J. (1) i G. K. (1) M. D. zaoferował „załatwienie” drugiego mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. za co ponownie zażądał od B. G. (2) kwoty 35.000,00 zł. B. G. (2), pozostając przekonany, iż kobiety

mają odpowiednie znajomości, o czym obie go zapewniały, przekazał M. D. także tę kwotę. Z łącznej przekazanej od B. G. (2) sumy 70.000,00 zł K. J. (1) i G. K. (1) otrzymały 50.000,00, którymi podzieliły się po połowie. B. G. (2) przekazał oskarżonym także dokumenty w postaci wniosku oraz zaświadczenia o zarobkach, które miały być potrzebne do uzyskania mieszkania. Wraz z upływem czasu i ciągłym brakiem przydziału mieszkania B. G. (2) niecierpliwił się i w okresie pomiędzy majem a czerwcem 2009 roku zażądał zwrotu pieniędzy. Wtedy K. J. (1) i G. K. (1) okazały mu zaświadczenie o spełnieniu warunków do przyznania mieszkania. B. G. (2) jednak w dalszym ciągu domagał się zwrotu pieniędzy. Z uwagi na problemy mieszkaniowe mężczyzny K. J. (1) i G. K. (1) wynajęły mu mieszkanie, za które opłacały czynsz przez kilka miesięcy. W późniejszym okresie B. G. (2) stracił kontakt z oskarżonymi. W 2010 roku M. D. zabrał B. G. (2) na spotkanie z K. J. (1) i G. K. (1), na którym kobiety zwróciły 50.000,00 zł. Następnie M. D. zwrócił B. G. (2) kwotę 18.000 zł.

dowód: zeznania świadka B. D. k. 463-465, 1901-1902; zeznania świadka B. G. (2) k. 488-490, 1440-1441, 4166-4167; zeznania świadka G. G. (1) k. 1016-1017; zeznania świadka P. G. k. 1018-1019, 1450-1451, 4235-4236; zeznania świadka S. G. k. 1444-1445, 4325; zeznania świadka M. D. k. 2175-2185; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

W maju 2009 roku z M. D. przez jego żonę B. D. skontaktowała się M. G. (1), która chciała uzyskać w sposób korzystny mieszkanie. M. D. po konsultacji z K. J. (1) i G. K. (1) przekazał kobiecie, iż dzięki jego znajomościom, w tym w Urzędzie Miejskim w G., będzie możliwość uzyskania takiego mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. za co zażądał 20.000 zł na poczet kaucji oraz pośrednictwa. M. G. (1) przekazała pieniądze, z czego 10.000,00 dostały K. J. (1) i G. K. (1). Bezpośredni kontakt z M. G. (1) zachowywał M. D., który przekazywał jej wszystkie informacje, a także odebrał od niej pieniądze i dokumenty. Ich kontakty odbywały się na terenie G. i trwały do stycznia 2011 r..

W tym samym okresie M. G. (1) skierowała do M. D., przez B. D., T. T., będącego mężem jej siostry J. S. (3). T. T. spotkał się na terenie G. z M. D., który po uzgodnieniu z K. J. (1) i G. K. (1), zapewnił go, iż jego znajome mają wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i mogą załatwić przydział mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. w przyspieszonym trybie, za co zażądał kwoty 20.000,00. Pieniądze te miały być przeznaczone częściowo na kaucję oraz częściowo jako zapłatę za pośrednictwo. T. T. po zebraniu odpowiedniej sumy (pożyczeniu od M. G. (1)) przekazał ją M. D., a także dokumenty, które miały być niezbędne do uzyskania mieszkania. Następnie M. D. z uzyskanej sumy przekazał K. J. (1) i G. K. (1) kwotę 10.000,00 zł. M. D. spotykał się wielokrotnie z T. T. i przekazywał mu informacje co do lokalizacji mieszkania oraz postępów z jego uzyskaniem, które otrzymywał wcześniej od K. J. (1) i G. K. (1).

K. J. (1) i G. K. (1) z pieniędzy uzyskanych od M. G. (1) i T. T. zwróciły pieniądze P. W. (2).

W maju 2009 r. M. G. (1) za pośrednictwem B. D. skontaktowała z M. D. także swoją kuzynkę S. B. i jej partnera T. C., którzy również chcieli uzyskać dla siebie mieszkania. Zapewnieni przez M. D., działającego w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1), o możliwości załatwienia dwóch mieszkań, dzięki posiadanym przez znajome M. D. wpływom w Urzędzie Miejskim w G. oraz Towarzystwie Budownictwa (...) w G., wpłacili M. D. (za pośrednictwem jego żony) zażądane kwoty – po 25.000,00 zł (łącznie 50.000 zł). M. D. był osobą, która kontaktowała się z pokrzywdzonymi i przekazywała S. B. i T. C. wszystkie informacje, w tym wskazywała lokalizacje mieszkań i odwiedzała z nimi te mieszkania. Informacje te M. D. uzyskiwał wcześniej od K. J. (1) i G. K. (1). K. J. (1) i G. K. (1) spotkały się raz z S. B. i T. C., kiedy poszły do nich w celu uzupełnienia dokumentacji do wniosku o przydział mieszkania, czym tłumaczyły ciągle przesuwanie się terminu przydziału mieszkań.

K. J. (1) i G. K. (1) przez cały czas zapewniały pokrzywdzonych, w tym także za pośrednictwem M. D., iż załatwienie mieszkań jest możliwe, wskazywały różne powody długiego oczekiwania, w tym wielokrotnie przesuwwały rzekome terminy przekazania mieszkań. W rzeczywistości kobiety nie przedsięwzięły żadnych działań w celu pomocy zgłaszającym się do nich osobom w uzyskaniu mieszkań, ani w ogóle nie miały takiego zamiaru, czy możliwości.

dowód: zeznania świadka B. D. k. 463-465, 1901-1902; zeznania świadka S. C. (wcześniej B.) k. 456-457, 4062-4064; zeznania świadka T. C. k. 474-476, 4066-4067; zeznania świadka M. G. (1) k. 471-473, 1437-1438, 4067-4068; zeznania świadka T. T. k. 780-782, 2167-2169, 4165-4166; zeznania świadka B. S. (2) k. 1014-1015, 4240-4241; zeznania świadka J. S. (3) k. 1892-1894, 4320-4321; zeznania świadka M. D. k. 2175-2185; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; tablice poglądowe nr 1-4 k. 175-178, 1078-1081; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

Na wiosnę 2009 roku K. J. (1) spotkała się ze swoim wieloletnim znajomym A. M., w trakcie rozmowy zapytała mężczyzny czy byłby zainteresowany uzyskaniem mieszkania z Urzędu Miejskiego lub Towarzystwa Budownictwa (...) w G., proponując pomoc w jego załatwieniu. A. M. wyraził zainteresowanie propozycją, a następnie przekazał kobiecie kilka dokumentów. Na jednym z kolejnych spotkań K. J. (1) poznała mężczyznę z G. K. (1), którą przedstawiła jako osobę zajmującą się załatwianiem mieszkań. Kobiety zapewniały A. M., iż dostanie przydział mieszkania w przyspieszonym terminie oraz pokazywały mu lokalizacje przeznaczonego dla niego mieszkania. Za załatwienie mieszkania, w tym tytułem kosztów wyżej wymieniony miał im zapłacić 3.000,00 zł, jednakże z uwagi na brak pieniędzy mężczyzna zgodził się zapłacić pieniądze dopiero po otrzymaniu mieszkania.

(dowód: zeznania świadka A. M. k. 1285-12987, 4703; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

K. J. (1) pozostawała w relacji towarzyskiej z I. M. (1), którą zapoznała z G. K. (1). W trakcie jednego ze spotkań w G. K. J. (1) i G. K. (1) opowiedziały I. M. (1) o możliwości załatwienia mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G.. Kobiety powoływały się na swoje znajomości i przedstawiały K. J. (1) jako urzędniczkę z Urzędu Miejskiego w G., która miała znajdować się na urlopie wychowawczym. Mechanizm miał polegać na wstąpieniu na listę oczekujących w miejsce osoby rezygnującej. I. M. (1) wyraziła chęć uzyskania takiego mieszkania dla swojego męża. We wrześniu 2009 roku w zamian za pośrednictwo w załatwieniu mieszkania oraz na poczet kaucji K. J. (1) i G. K. (1) zażądały kwoty 20.000,00 zł. I. M. (1) przekazała im jednak jedynie kwotę 10.000,00 zł.

I. M. (1) w nieustalonym terminie, nie wcześniej niż we wrześniu 2009 roku i nie później niż 17 stycznia 2011 roku w G., podrobiła podpis swojego męża R. M. na dokumencie nie oznaczonym datą - wniosek do Urzędu Miejskiego w G. Wydział Gospodarki Komunalnej, który następnie przekazała K. J. (1) i G. K. (1).

(dowód: protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; protokół pobrania materiału porównawczego od I. M. (1) k. 1652; opinia z zakresu pisma porównawczego k. 2032-2138; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) - k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794; częściowo wyjaśnienia I. M. (1) k. 130-132, 149-150, 2209-2214, 3963-3964.)

I. M. (1) rozpowiadała wśród swoich znajomych, iż ma możliwości załatwienia mieszkania z Urzędu Miasta bądź TBS i kierowała zgłaszające się do niej zainteresowane mieszkaniem osoby do K. J. (1) i G. K. (1), przedstawiając je jako urzędniczki i podając ich telefony. I. M. (1) widząc w tym sposób na dodatkowy zarobek angażowała się w pośrednictwo między oskarżonymi K. i J. i sama czerpała korzyści majątkowe z wpłacanych tytułem pośrednictwa, kaucji i partycypacji kwot. I. M. (1) powiększała sumy żądane przez K. J. (1) i G. K. (1) i pozostawiała sobie wynikającą z tego różnicę. K. J. (1) i G. K. (1) otrzymanymi pieniędzmi zawsze dzieliły się po połowie. Pieniądze były przekazywane

co do zasady w formie gotówkowej i odbywało się to w miejscach prywatnych, głównie w mieszkaniu oraz w sklepie (...), położonych na terenie G..

Na przełomie lata i jesieni 2009 roku I. M. (1) działając w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1) zaproponowała K. C. (1) załatwienie mieszkania z TBS. K. C. (1) wcześniej ubiegała się drogą oficjalną o mieszkanie z TBS, jednakże nie spełniała kryteriów. Mimo to I. M. (1) obiecała jej, że mieszkanie załatwi dzięki znajomości z dwoma urzędniczkami z UM w G., za co zażądała kwoty 25.000,00 zł tytułem pośrednictwa w uzyskaniu mieszkania oraz kaucji. Kwotę tę K. C. (1) zapłaciła I. M. (1). Według zapewnień I. M. (1) mieszkanie K. C. (1) miała otrzymać do grudnia 2009 r., lecz ani w tej dacie ani później to nie nastąpiło. Do wyżej wymienionej dzwoniły oskarżone J. i K. zapewniając, że mieszkanie otrzyma. Z uiszczonej kwoty I. M. (1) zatrzymała 5.000,00 zł, 20.000,00 zł otrzymały K. J. (1) i G. K. (1).

We wrześniu 2009 roku I. M. (1) działając w porozumieniu z K. J. (1) i G. K. (1) zaproponowała P. L. (1) załatwienie mieszkania z Urzędu Miasta. Wskazywała, że posiada znajomości w urzędzie, które umożliwią uzyskanie mieszkania. W zamian za pośrednictwo w załatwieniu mieszkania oraz tytułem kaucji i partycypacji zażądała od P. L. (1) kwoty 35.000,00 zł. P. L. (1), uiszczyła całą sumę, z czego I. M. (1) zatrzymała 10.000,00 zł a K. J. (1) i G. K. (1) pozostała część. P. L. (1) przekazała oskarżonej M. również dokumenty w postaci wniosku i zaświadczenia o zarobkach. W czasie kilkumiesięcznego oczekiwania na mieszkanie G. K. (1) oraz K. J. (1) wielokrotnie dzwoniły do P. L. (1) zapewniając, że mieszkanie uzyska. Na początku 2011 r. P. L. (1) zażądała zwrotu pieniędzy, co nie nastąpiło.

Na przełomie września i października 2009 roku P. K. (1) spotkał się w mieszkaniu I. M. (1) z K. J. (1), którą oskarżona M. przedstawiła wcześniej jako urzędniczkę z Urzędu Miasta w G., dzięki której można załatwić mieszkanie. Kobiety działając w porozumieniu także z G. K. (1) za pośrednictwo w załatwieniu mieszkania oraz częściowo tytułem kaucji zażądały kwoty 45.000,00 zł, którą to kwotę wyżej wymieniony wpłacił. I. M. (1) otrzymała z tego 20.000,00 zł a pozostałą część otrzymały K. J. (1) i G. K. (1).

W okresie września- października 2009 r. I. M. (1) działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz G. K. (1) zaproponowała P. W. (3) załatwienie mieszkania z zasobów TBS w G. za co zażądała kwoty 50.000 zł. P. W. (3) pieniądze w tej kwocie wpłacił I. M. (1). Aby uzyskać większy metraż mieszkania P. W. (3) do wniosku dopisał swojego kuzyna K. W. (1). Odbiór mieszkania miał nastąpić w kwietniu 2010 r., jednakże ani w tej dacie, ani później nie miał miejsca. Po upływie terminu z P. W. (3) skontaktowała się oskarżona K., która przedstawiła się jako pracownica Urzędu Miasta G.. Wyżej wymieniona spotkała się kilka razy z pokrzywdzonym informując, że termin odbioru mieszkania się przesunie. Z wpłaconej przez świadka kwoty 50.000,00 zł, jedną połowę zatrzymała I. M. (1) a drugą podzieliły się K. J. (1) i G. K. (1).

W okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku I. M. (1) działając w uzgodnieniu z K. J. (1) i G. K. (1) o możliwości przyspieszonego przyznania mieszkania, dzięki wpływom K. J. (1) i G. K. (1), poinformowała także E. Ż., z którą w tamtym okresie razem studiowała. Według oskarżonej M. K. J. (1) i G. K. (1) miały pracować w Urzędzie i wpisać E. Ż. i jej męża na dodatkową listę i gdy ktoś z pierwszej listy wypadnie, wówczas oni mieliby w to miejsce uzyskać mieszkanie. E. Ż. wraz ze swoim mężem P. Ż. wyrazili zainteresowanie uzyskaniem takiego mieszkania i na żądanie oskarżonych w zamian za pośrednictwo oraz częściowo na poczet kaucji wpłacili I. M. (1) kwotę 45.000,00 zł. Kobieta zatrzymała z tego 20.000,00 zł, pozostałą kwotę podzieliły po połowie między siebie K. J. (1) i G. K. (1). W celu zabezpieczenia przekazanej sumy pieniędzy P. Ż. zawarł z I. M. (1) umowę pożyczki. Mieszkanie miało zostać wydane do grudnia 2009 r., następnie najpóźniej do kwietnia 2010 r. Gdy to nie nastąpiło I. M. (1) zaczęła zwodzić pokrzywdzonych podając różne, zmyślane powody, dla których rzekomo nie doszło do odbioru mieszkania. Zaaranżowała także spotkanie z „urzędniczkami”- K. J. (1) i G. K. (1), podczas którego oskarżone zapewniały ich, że wszystko jest na dobrej drodze i że mieszkanie uzyskają w ciągu kilku tygodni, co nie nastąpiło.

W listopadzie 2009 roku do I. M. (1) zgłosił się R. S. (1), który chciał załatwić mieszkanie z G.. Wyżej wymieniony o możliwości załatwienia w ten sposób mieszkania dowiedział się od swojej koleżanki I. Z., która powiedziała mu, że I. M. (1) poprzez swoje znajomości w urzędzie może załatwić zakup mieszkania z TBS w G. w krótszym terminie oczekiwania. Oskarżona M., po uzgodnieniu tego z K. J. (1) oraz G. K. (1), poinformowała R. S. (1), że ma takie

możliwości, zapewniała, że ma znajomości w urzędach, TBS oraz sprawiała wrażenie osoby ustosunkowanej. W celu uzyskania mieszkania R. S. (1) przekazała na konto I. M. (1) w kilku ratach kwotę 75.000 zł, z czego I. M. (1) zatrzymała sobie kwotę 40.000,00 zł a K. J. (1) i G. K. (1) przekazała 35.000,00 zł. R. S. (1) wielokrotnie spotykał się, początkowo tylko z I. M. (1), a potem także z K. J. (1) i G. K. (1), które miały pracować w TBS, w sprawach związanych z załatwieniem mieszkania. Oskarżone cały czas zapewniały, że mieszkanie załatwią, tłumaczyły powody, dla których sprawa się przeciąga, zmieniały lokalizacje, w której mieszkanie miało się znajdować. W późniejszym okresie, we wrześniu 2010 r., z uwagi na powzięte wątpliwości w celu zabezpieczenia R. S. (1) zawarł z G. K. (1) umowę pożyczki. R. S. (1) był nieustannie – do stycznia 2011 roku- zapewniany, że otrzyma mieszkanie, do czego jednak nie doszło.

R. S. (1) przekazał dane I. M. (1) swojemu znajomemu G. P. (1). G. P. (1) w styczniu 2010 roku nawiązał kontakt z I. M. (1) w celu uzyskania pomocy w załatwieniu mieszkania. Wyżej wymieniona, po uzgodnieniu tego z oskarżonymi J. i K. - zapewniła go, że ma możliwość załatwienia mieszkania przy pomocy dwóch urzędniczek. W zamian za udzielenie pomocy oraz na poczet kaucji oskarżone zażądały od mężczyzny kwoty 55.000,00 zł, która została następnie przez niego wpłacona I. M. (1). I. M. (1) uzyskała z tego 20.000,00 zł a K. J. (1) i G. K. (1) po 17.500,00 zł. G. P. (1) wielokrotnie przyjeżdżał do G., aby spotkać się początkowo tylko z I. M. (1), następnie także z K. J. (1) i G. K. (1) celem uzyskania mieszkania. Wyżej wymienione nieustannie zapewniały go, że mieszkanie uzyska, podawały powody, dla których sprawa się przeciąga, wskazywały kolejne lokalizacje mieszkania. Mimo tych zapewnień G. P. (1) nie uzyskał mieszkania, ani też zwrotu wpłaconej kwoty.

W okresie od stycznia do lutego 2010 roku do I. M. (1) zgłosił się M. K. (1), zainteresowany uzyskaniem mieszkania dla siebie oraz swojej partnerki, a następnie żony, E. W. (obecnie K.). Oskarżona M. w uzgodnieniu z K. J. (1) i G. K. (1) zapewniała go, że dzięki znajomości z urzędniczkami jest w stanie załatwić mieszkanie z TBS. Mężczyzna, w imieniu swoim oraz E. W., w zamian za pośrednictwo w załatwieniu mieszkania wpłacił I. M. (1) zażadaną kwotę 55.000,00 zł, która w części miała być także przeznaczona na kaucje za mieszkanie, za co kobieta wystawiła mu pokwitowanie. Część sumy w wysokości 30.000,00 zatrzymała I. M. (1), pozostałą część przekazała K. J. (1) i G. K. (1). Przez okres kilku miesięcy M. K. (1) był zapewniany przez oskarżoną M., że mieszkanie z TBS uzyska. Oskarżone przeciągały czas oczekiwania żądając złożenia dodatkowych dokumentów. K. J. (1) oraz G. K. (1) kontaktowały się z M. K. (1) i jego żoną telefonicznie zapewniając, że wszystko jest na dobrej drodze. Do przekazania mieszkania, ani zwrotu pieniędzy nie doszło.

Latem 2010 r. A. S. (1) poznał I. M. (1), która zaproponowała mu załatwienie mieszkania z TBS przy wykorzystaniu znajomości z urzędniczkami. Następnie w grudniu 2010 r. A. S. (1) wraz z żoną spotkał się z oskarżonymi M. i J.. Podczas tego spotkania K. J. (1) działając w uzgodnieniu z G. K. (1) zapewniała, że ma możliwość załatwienia mieszkania oraz, że akurat jedno się zwolniło i ona ze swoją koleżanką- też urzędniczką przeciągają sprawę, żeby mieszkanie to mogli uzyskać państwo S.. Podczas rozmowy oskarżone były bardzo przekonujące i konkretne, wzbudzając w pokrzywdzonym przekonanie, że faktycznie są w stanie załatwić mieszkanie. Oskarżone zażądały od mężczyzny kwoty 45.000,00, która miała być przeznaczona na zapłatę z pośrednictwo oraz kaucję za mieszkanie. Podały także dwie lokalizacje mieszkania- ul. (...). A. S. (1) udał się na ul. (...) i nie stwierdził tam żadnej budowy. Następnie pokrzywdzony był wielokrotnie zapewniany o możliwości załatwienia mieszkania. Na jego adres mailowy w tej sprawie kontaktowała się z nim G. K. (1), podając za urzędniczkę A. Z. (1). W związku z tym nabrał podejrzeń co do wiarygodności kobiet i ostatecznie nie doszło do przekazania pieniędzy.

(dowód: zeznania świadka P. Ż. k. 8-11, 4022-4023; zeznania świadka E. Ż. k. 15-17, 4024-4026; zeznania świadka A. S. (1) k. 18-20, 4026-4027; zeznania świadka G. P. (1) k. 189-191, 4060-4062; zeznania świadka R. S. (1) k. 184-188, 742-743, 2898, 4064-4065; zeznania świadka P. K. (1) k. 526-528, 4068-4069 zeznania świadka K. C. (1) k. 542-543, 4097-4098; zeznania świadka E. K. (1) k. 555-556, 4098-4099; zeznania świadka E. K. (2) k. 530-532, 4099-4100; zeznania świadka M. K. (1) k. 466-469, 4100-4101; zeznania świadka K. W. (1) k. 549-550, 4102-4013; zeznania świadka P. W. (3) k. 551-553, 4103-4104; zeznania świadka K. S. (1) k. 698-700; zeznania świadka H. Z. k. 2282-2284, 4419-4420; zeznania I. Z. k. 1341-1343, protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; tablice poglądowe nr 1-4 k. 175-178, 1078-1081; oświadczenie - d. rz. (...) k. 470; umowa pożyczki z 16. 10.2009r. P. Ż. i I. M. (1) - d. rz. (...) k. 516; protokół zatrzymania rzeczy od E. Ż. k. 514-515; spis i opis rzeczy

k. 517; protokół zatrzymania rzeczy od R. S. (1) k. 736-740; umowa pożyczki d. rz. (...) k. 741; potwierdzenia wpłat i przelewów od R. S. (1) k. 745-747; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; pismo z (...) Bank (...) wraz z historią rachunku bankowego I. M. (1) k. 1401-1412;teczka kontroli operacyjnej – stenogramy k. 2995- (...); protokół z odtworzenia rozmów - lokum 1 k. 3001-30082; protokół z odtworzenia rozmów - lokum 2 k. 3083-3280; protokół z odtworzenia rozmów - lokum 3 k. 3281-3332; 3 płyty załączniki do protokółów odtworzenia rozmów k. 3333; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794; częściowo wyjaśnienia I. M. (1) k. 130-132, 149-150, 2209-2214, 3963-3964.)

W kwietniu 2010 r. R. S. (1) przedstawił kwestie możliwości załatwienia tanio mieszkania w G. swojemu znajomemu A. K. (1). Wyżej wymieniony wskazał, że mieszkania takie załatwia pani G., która jest urzędniczką i pracuje w Urzędzie Miasta w G.. R. S. (1) uzgodnił z G. K. (1), że na załatwienie mieszkania trzeba będzie wpłacić 27.000 zł, po czym skierował A. K. (1) w tej sprawie bezpośrednio do G. K. (1). W maju 2010 roku A. K. (1) spotkał się z G. K. (1) oraz K. J. (1), na którym to spotkaniu, zgodnie z żądaniem kobiet, przekazał im 27.000,00 zł. Kwota ta miała stanowić opłatę za pośrednictwo w załatwieniu mieszkania a także częściowo kaucję. Kobiety zapewniały pokrzywdzonego, że mieszkanie zostanie mu przekazane do września 2010 r., jednakże ani w tej dacie, ani później do tego nie doszło.

(dowód: zeznania świadka R. S. (1) k. 184-188, 742-743, 2898, 4064-4065; zeznania świadka A. K. (1) k. 491-493, 4070-4071; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

B. R. o możliwości uzyskania mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. dowiedziała się do znajomego, od którego dostała namiary do K. J. (1) i G. K. (1), mających pomagać w załatwianiu takich mieszkań. W okresie między sierpniem a październikiem 2010 roku kobieta skontaktowała się z oskarżonymi telefonicznie, a następnie, po poczynieniu wstępnych ustaleń oraz przekazaniu dokumentacji drogą elektroniczną, spotkała się z nimi w G.. Oskarżone przedstawiły się kobiecie jako urzędniczki. Na spotkaniu B. R. wyraziła chęć otrzymania większego mieszkania niż pierwotnie proponowane, wobec czego oskarżone zażądały od niej kwoty 30.000,00 zł na poczet kaucji oraz pośrednictwa w załatwieniu mieszkania. Przed uiszczeniem pieniędzy B. R. poprosiła o wspólne spotkanie swojego znajomego T. Z. (1), w celu oceny wiarygodności kobiet. Wobec wyrażenia przez mężczyznę pozytywnej opinii o oskarżonych B. R. żadaną sumę wpłaciła na konto G. K. (1), która następnie przekazała połowę K. J. (1). Oskarżone zapewniały, że wszelkie dokumenty związane w uzyskaniem mieszkania są już podpisane Według oskarżonej K. uroczyste wręczenie kluczy do mieszkania miało nastąpić 15 grudnia 2010 r. , co jednak nie nastąpiło.

(dowód: zeznania świadka B. R. k. 1059-1061, 4238-4239; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; załączniki do protokołu przesłuchania świadka B. R. k. 1062-1075; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-3794.)

T. Z. (1), wobec powzięcia zainteresowania uzyskaniem mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., ponownie kilkakrotnie spotkał się z K. J. (1) i G. K. (1). Spotkania te odbywały się w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku w G.. Mężczyzna chciał uzyskać mieszkanie dla córki swojego znajomego R. D. S., za co kobiety zażądały sumy 20.000,00 zł. T. Z. (1) przekazał kobietom pieniądze od R. S. (2) w dwóch transzach. Ponadto mężczyzna przekazywał oskarżonym niezbędne dokumenty.

(dowód: zeznania świadka T. Z. (1) k. 6-7, 4104 -4105 ; zeznania świadka R. S. (2) k. 21-23, 1671-1673, 1682-1684, 4163-4164; zeznania świadka D. S. (1) k. 1022-1023; 4234 – 4235; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych

I/56/11 k. 1172-1173;teczka kontroli operacyjnej – stenogramy k. 2995- (...); protokół z odtworzenia rozmów - lokum 1 k. 3001-30082; protokół z odtworzenia rozmów - lokum 2 k. 3083-3280; protokół z odtworzenia rozmów - lokum (...)- (...); 3 płyty załączniki do protokółów odtworzenia rozmów k. 3333; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-379.)

We wrześniu 2010 roku K. J. (1) będąc w Urzędzie Miejskim w G. spotkała J. S. (2) i przedstawiła się jej jako urzędniczka. J. S. (2), która stawiała się w urzędzie w związku ze swoimi kilkuletnimi staraniami o przyznanie mieszkania z Towarzystwa Budownictwa (...) w G., opowiedziała o swoich kłopotach, na co K. J. (1) zaoferowała przyspieszenie decyzji za opłatę 25.000,00 zł, przy czym 15.000,00 zł miało być płatne z góry, a 10.000,00 zł po uzyskaniu mieszkania. K. J. (1) poznała następnie J. S. (2) z G. K. (1). Na przełomie września i października doszło między nimi do spotkania, na którym J. S. (2) wpłaciła K. J. (1) kwotę 5.000,00 zł, z uwagi na brak większej ilości środków pieniężnych. K. J. (1) zaproponowała J. S. (2), aby kierowała do niej także inne osoby zainteresowane mieszkaniami.

J. S. (2) odpowiedziała o tym, że ma możliwość załatwienia mieszkania przy wykorzystaniu znajomości urzędniczek w kręgu swoich znajomych. Następnie kierowała zgłaszające się do niej zainteresowane mieszkaniami osoby do K. J. (1) i G. K. (1), przedstawiając je jako urzędniczki i podając ich telefony. J. S. (2) angażowała się w pośrednictwo między tymi osobami, chcąc również czerpać z tego korzyści majątkowe.

(dowód: informacja z Banku (...) SA wraz z historią rachunku J. S. (2) i załącznikiem płyta CD k. 1267- (...); dowód wpłaty gotówkowej przez K. K. (7) d. rz. 153/12 k. 2241; teczkakontroli operacyjnej – stenogramy k. 2995- (...); protokół z odtworzenia rozmów - lokum 1 k. 3001-30082; protokół z odtworzenia rozmów - lokum 2 k. 3083-3280; protokół z odtworzenia rozmów - lokum (...)- (...); 3 płyty załączniki do protokółów odtworzenia rozmów k. 3333; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...)- (...), (...)- (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-379; częściowo wyjaśnienia J. S. (2) 45-47, 138-142, (...)- (...), (...), akta II K 1719/12: k. 44-46, 115-119, 888-890, 1500-1501.)

We wrześniu 2010 roku J. S. (2) poznała z K. J. (1) i G. K. (1) I. M. (2), która opowiedziała, iż od wielu lat czeka na przydział mieszkania. J. S. (2) przedstawiła oskarżone J. i K. jako pracownice Urzędu Miejskiego w G.. K. J. (1) i G. K. (1) zapewniły pokrzywdzoną, iż są w stanie przyspieszyć uzyskanie mieszkania, za co zażądały na początek kwoty 16.000,00 zł na poczet kaucji i opłaty za pośrednictwo. I. M. (2) nie dysponowała taką kwotą, wobec czego najpierw wpłaciła 10.000,00 zł. Na przełomie października i listopada wpłaciła pozostałą kwotę. K. J. (1) i G. K. (1) podzieliły się uzyskana kwota na pół. Mieszkanie miało zostać przydzielone na początku 2011 r., jednakże ani w tej dacie, ani później to nie nastąpiło.

Na przełomie września i października J. S. (2) za pośrednictwem M. R. (1) poinformowała J. O. (1) o możliwości załatwienia mieszkania z TBS w skróconym czasie oczekiwania i przekazała jej numer telefonu do K. J. (1). Następnie J. O. (1) zainteresowana uzyskaniem mieszkania skontaktowała się z K. J. (1). Doszło do spotkania kobiet, na którym od J. O. (1) w zamian za pośrednictwo w załatwieniu mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. K. J. (1), działając w uzgodnieniu z G. K. (1), zażądała 10.000,00 zł., z czego J. S. (2) miała otrzymać prowizję. Podczas tego spotkania K. J. (1) powiedziała pokrzywdzonej, że pracuje w Urzędzie Miasta i ma możliwość przyspieszenia czasu oczekiwania na mieszkanie. Wypełniała także deklaracje oraz oświadczenia danymi, które podała jej pokrzywdzona. J. O. (1) zgodziła się zapłacić, ostatecznie jednak nie doszło do wydania pieniędzy. Z pokrzywdzoną kilkakrotnie telefonicznie kontaktowała się G. K. (1) podając za urzędniczkę i utrzymując w przekonaniu, że sprawa z mieszkaniem zostanie załatwiona pozytywnie.

W tym samym okresie J. S. (2) zaproponowała załatwienie mieszkania swojej znajomej B. S. (1). Opłata miała wynosić 30.000,00 zł, przy czym 20.000,00 zł miało być płatne z góry, a 10.000,00 zł po uzyskaniu mieszkania. J. S. (2) powiedziała B. S. (1), że ma koleżankę która może załatwić wykup mieszkania z TBS. Następnie B. S. (1) poznała z K.

J. (1) i przedstawiła jako osobę mogącą dzięki swoim wpływom uzyskać takie mieszkanie. Oskarżona J. działając w uzgodnieniu z G. K. (1) zapewniała B. S. (1), iż ma możliwość załatwienia mieszkania, za co zażądała wpłacenia 30.000 zł. Z uwagi na brak środków finansowych B. S. (1) nie wpłaciła pieniędzy, pomimo nalegania J. S. (2) oraz K. J. (1). J. S. (2) w celu uzyskania od B. S. (1) pieniędzy powiedziała jej, że dokonała już w jej imieniu zapłaty, co nie było prawdą. W rozmowach telefonicznych między oskarżonymi K., J. a J. S. (2) oskarżone naciskały na S. by uzyskała pieniądze od B. S. (1) oraz mówiły, aby część z tej kwoty zostawiła dla siebie.

W 2010 roku do K. J. (1) zgłosił się P. B., który od J. O. (1) dowiedział się, że może ona pomóc w uzyskaniu mieszkania z Towarzystwa Budownictwa (...) w G.. Mężczyzna spotkał się z K. J. (1), która za pośrednictwem zażądała od niego kwoty 15.000,00, z której część miała też stanowić kaucję. P. B. nie był jednak przekonany do ubiegania się o mieszkanie, i w konsekwencji nie przekazał K. J. (1) pieniędzy.

(dowód: zeznania świadka B. S. (1) k. 1-3, 4021-4022; zeznania świadka I. O. (1) k. 4-5, 4021; zeznania świadka J. O. (1) k.12-14, 4321-4322; zeznania świadka D. M. k. 591, 4107 -4108; zeznania świadka I. M. (2) k. 593-595, 4107; zeznania świadka Brajana Maciaszczyk k. k.1323-1324, 4626; zeznania świadka P. B. k. 1471-1472; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; teczka kontroli operacyjnej – stenogramy k. 2995- (...); protokół z odtworzenia rozmów - lokum 1 k. 3001-30082; protokół z odtworzenia rozmów - lokum 2 k. 3083-3280; protokół z odtworzenia rozmów - lokum (...) - (...); 3 płyty załączniki do protokółów odtworzenia rozmów k. 3333; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...) - (...), (...) - (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-379; częściowo wyjaśnienia J. S. (2) 45-47, 138-142, (...) - (...), (...), akta II K 1719/12: k. 44-46, 115-119, 888-890, 1500-1501.)

K. J. (1) i G. K. (1) przez cały okres swojej działalności wielokrotnie spotykały się i kontaktowały z M. D., I. M. (1) oraz J. S. (2), a także z innymi osobami, które wpłaciły im pieniądze w zamian za załatwienie mieszkań. K. J. (1) i G. K. (1) stale zapewniały o swoich znajomościach, w tym powołując się na znane sobie osoby mające pracować w Urzędzie Miejskim i obiecywały, że mieszkania zostaną załatwione. Kobiety wielokrotnie dzwoniły do różnych osób i przedstawiały się jako urzędniczki. G. K. (1) kontaktowała się z niektórymi osobami i przedstawiała jako (...). Oskarżone podawały lokalizacje mieszkań i rzekome terminy ich przyznawania, a następnie wielokrotnie je zmieniały i podawały różne przyczyny przesuwania się odbioru lokali. G. K. (1) założyła pocztę email na nazwisko (...) i wysyłała z niej maile do poszczególnych osób, w tym zawierające także różne dokumenty.

(dowód: wydruk poczty elektronicznej A. S. (1) k. 547-548; pismo (...) sp. z o.o. – O. wraz z płytą k. 524-525 oraz 776-777; pismo Polkomtel - (...) wraz z płytą k. 726-728 oraz 759-761; pismo (...) sp. z o.o. z załącznikami k. 762-775; pismo (...) z płytą k. 1003-1004; pismo (...) Sp. z o.o. z płytą k. 1005-1006;

raport analizy połączeń k. 1601-1628; pismo z Urzędu Miejskiego Oddział Kadr i Organizacja dot. zatrudnienia A. Z. (1) k. 1569; teczka kontroli operacyjnej – stenogramy k. 2995- (...); protokół z odtworzenia rozmów - lokum 1 k. 3001-30082; protokół z odtworzenia rozmów - lokum 2 k. 3083-3280; protokół z odtworzenia rozmów - lokum (...) - (...); 3 płyty załączniki do protokółów odtworzenia rozmów k. 3333; zeznania świadka M. D. k. 2175-2185; częściowo wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) k. 31-34, 118-125, 162-163, 414-427, 1682-1684 (...) - (...), (...) - (...), 3790- (...); częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-379; częściowo wyjaśnienia I. M. (1) k. 130-132, 149-150, 2209-2214, 3963-3964; częściowo wyjaśnienia J. S. (2) 45-47, 138-142, (...) - (...), (...), akta II K 1719/12: k. 44-46, 115-119, 888-890, 1500-1501.)

Pod koniec 2009 roku do K. D. (1) zgłosił się jego znajomy W. K. z prośbą o pożyczkę w kwocie 65.000,00 zł dla jego kuzynki I. M. (1) na mieszkanie. W styczniu 2010 roku doszło do spotkania w trakcie którego K. D. (1) zawarł z I. M. (1) umowę pożyczki w wysokości 65.000.00 zł. Pieniądze miały zostać zwrócone do czerwca 2010 roku, w przypadku braku spłaty pożyczki kobieta miała przekazać mieszkanie z Towarzystwa Budownictwa (...) w G.. K. D. (1) przekazał pieniądze na konto I. M. (1) za pomocą przelewu. Kobieta nie zwróciła pieniędzy w terminie, wtedy K. D. (1) wypełnił

i przekazał jej dokumenty wymagane do Towarzystwa Budownictwa (...) w G. celem uzyskania mieszkania, jednakże nie doszło to do skutku.

(dowód: zeznania świadka A. D. k. 702, 4108-4109; zeznania świadka K. D. (1) k. 803-802; protokół przeszukania pomieszczeń mieszkalnych G. K. (1) k. 58-59 oraz 61-77; protokół oględzin zabezpieczonej dokumentacji k. 1166-1171; wykaz dowodów rzeczowych I/56/11 k. 1172-1173; pismo (...) wraz z historią rachunku bankowego IM k. 1401-1412; odpis umowy pożyczki k. 2895-2896; częściowo wyjaśnienia I. M. (1) k. 130-132, 149-150, 2209-2214, 3963-3964.)

B. K. (1) poznała G. K. (1) w związku z prowadzonymi przez jej partnera życiowego K. K. (8) działaniami związanym z dokonaniem zamiany mieszkań – z mniejszego na większe. W całym procesie miała pomóc parze G. K. (1). Z uwagi na to, że K. K. (8) przebywał za granicą poprosił swoją partnerkę – B. K. (1) – o zajęcie się sprawą zamiany mieszkania. Wyżej wymieniona z G. K. (1) spotkały się kilka razy na terenie G.. W sierpniu 2010 roku G. K. (1) powiedziała B. K. (1), iż zachodzi konieczność spłacenia długów za mieszkanie, co w rzeczywistości nie polegało na prawdzie, w następstwie czego kobieta wpłaciła G. K. (1) kwotę 2.500,00 zł. G. K. (1) zatrzymała pieniądze dla siebie.

(dowód: zeznania świadka K. K. (8) k. 2016-2017, 2018-2019, 4413-4414; zeznania świadka B. K. (1) k. 1008-1009, 4236-4237; częściowo wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) k. 79-82, 110-113, 1671-1673, 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919, 3793-379.)

W dniu 17 stycznia 2011 roku w pomieszczeniach mieszkalnych J. S. (2) położonych przy ul. (...) w G., w toku przeprowadzonego przeszukania zostały zatrzymane dokumenty w tym dwa podrobione - zaświadczenia o zarobkach z dnia 30 maja 2007 roku na nazwisko J. S. (2) z podrobioną pieczęcią spółki (...) sp. z o.o. w W. i z podrobionym podpisem oraz zaświadczenie z dnia 30 maja 2007 roku in blanco o zarobkach z podrobioną pieczęcią spółki (...) sp. z o.o. w W.. J. S. (2) nigdy nie pracowała w spółce (...) sp. z o.o. w W.

(dowód: zeznania świadka A. K. (2) k. 872-873, 4237-4238; protokół przeszukania mieszkania J. S. (2) k. 41-43; pismo R. - akta II K 1719/12 k. 345; protokół oględzin - akta II K 1719/12 k. 497-502; informacja z ZUS dot. zgłoszenia pracownika - akta II K 1719/12 k.911; zaświadczenia d. rz. 420/11 – akta II K 1719/12 k. 1371; protokół pobrania materiału porównawczego od J. S. (2). k. 1504; opinia z zakresu pisma porównawczego k. 2032-2138.)

Z uwagi na uzasadnione wątpliwości co do poczytalności oskarżonych zostały one poddane badaniom sądowo-psychiatrycznym przez dwóch biegłych lekarzy psychiatrów.

W złożonej opinii dotyczącej oskarżonej K. J. (1) stwierdzono, iż nie jest ona chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. U badanej rozpoznano przebyte reakcje depresyjne, które nie mają jednak wpływu na ocenę jej poczytalności w aktualnej sprawie. W ocenie biegłych brak jest podstaw do przyjęcia, że opiniowana inkryminowanym czasie znajdowała się w stanie ostrych zaburzeń psychotycznych. Sprawność intelektualna badanej kształtuje się w granicach normy i jest dostateczna do przewidywania skutków swoich działań, w tym które są przedmiotem obecnej sprawy. Oskarżona zna podstawowe normy współżycia społecznego i interpretuje je prawidłowo. Według złożonej opinii w odniesieniu do zarzuconych czynów K. J. (1) nie miała zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli wskazali, że oskarżona może uczestniczyć w czynnościach procesowych.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna wraz z historią choroby k. 1030-1035, 2394-2395, 2929-2930)

W opinii dotyczącej oskarżonej G. K. (1), biegli stwierdzili, iż nie jest ona chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. U badanej rozpoznano objawy depresyjne wywołane niekorzystną sytuacją życiową. Według złożonej opinii brak jest podstaw do przyjęcia, iż opiniowana w inkryminowanym czasie znajdowała się w stanie zaburzeń psychotycznych. Zdaniem biegłych sprawność intelektualna oskarżonej kształtuje się w granicach normy i jest dostateczna do przewidywania skutków swoich działań, jakie są przedmiotem obecnej sprawy karnej. Oskarżana zna i rozumie prawidłowo podstawowe normy współżycia społecznego. W opinii wskazano, że w odniesieniu do zarzuconych czynów

oskarżona nie miała zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolność do rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Biegli wskazali, że oskarżona może uczestniczyć w czynnościach procesowych.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 2833-2835, 2931-2932.)

W złożonej opinii dotyczącej oskarżonej I. M. (1) stwierdzono, iż jej funkcje pamięciowe znajdują się w normie, intelekt również kształtuje się w granicach normy. Nie stwierdzono ostrych zaburzeń psychotycznych. W ocenie biegłych oskarżona nie jest chora psychicznie ani upośledzona umysłowo. Rozpoznano u opiniowanej przebyty epizod depresyjny łagodny. Brak jest podstaw do przyjęcia, że opiniowana w inkryminowanym czasie działała w stanie ostrych zakłóceń czynności psychicznych. Zdaniem biegłych badana w odniesieniu do zarzucanych czynów mogła przewidzieć skutki swojego postępowania. Biegli uznali, iż opiniowana w inkryminowanym okresie nie miała zniesionej ani ograniczonej w znacznym stopniu zdolności rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. W opinii wskazano, iż I. M. (1) może uczestniczyć w czynnościach procesowych.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna k. 2386-2391.)

W opinii dotyczącej oskarżonej J. S. (2) biegli stwierdzili, iż oskarżona skupia uwagę prawidłowo i ma sprawne funkcje pamięci. W ocenie biegłych poziom umysłowy opiniowanej znajduje się w normie. U oskarżonej rozpoznano osobowość zwartą w swojej podstawowej strukturze. Biegli nie stwierdzili występowania ostrych zaburzeń psychotycznych w sensie urojeń, omamów czy lęków endogennych oraz występowania cech depresyjnych. Zdaniem biegłych J. S. (2) nie cierpi na chorobę psychiczną w rozumieniu psychozy ani upośledzenie umysłowe, nie zdradza także innych zakłóceń czynności psychicznych. Na podstawie wywiadu biegli wskazali, iż badana miała przebyte zaburzenia nastroju jako wyraz zaburzeń adaptacyjnych. Biegli uznali, iż w czasie popełnienia zarzucanych oskarżonej czynów nie miała zniesionej ani w znacznym stopniu ograniczonej zdolność do rozpoznania znaczenia czynów i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 k.k. Biegli wskazali, że oskarżona może brać udział w postępowaniu karnym.

(dowód: opinia sądowo-psychiatryczna akta II K 1719/12 k. 1505-1508)

Oskarżona K. J. (1) posiada wykształcenie podstawowe, z zawodu jest fryzjerką. Mężatka, ma czworo dzieci. Bezrobotna, pozostaje na utrzymaniu rodziny. Wcześniej utrzymywała się częściowo z prac dorywczych. Leczona psychiatrycznie, choruje na nowotwór. Oskarżona była uprzednio karana sądownie. Wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku w sprawie II K 344/09 za przestępstwo z art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. została skazana na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 4 lata oraz karę 50 stawek grzywny po 10 zł każda stawka.

(dowód: informacje o karalności k. 203, 1232, 2010, 2937, 3825-3826; wyrok w sprawie II K 344/09 k. 607; wywiad kuratora k. 581, 3637-3638; dane osobopoznawcze k. 3788.)

Oskarżona G. K. (1) posiada wykształcenie średnie, nie ma zawodu. Mężatka, nie ma dzieci. Bezrobotna, pozostaje na utrzymaniu męża. Uprzednio pracowała jako kontroler jakości towarów. Zdrowa, leczona psychiatrycznie w okresie od około 1995 roku do około 1997 roku z powodu depresji. Oskarżona nie była uprzednio karana przez Sąd.

(dowód; informacje o karalności k. 223, 1235, 2009, 2940, 3821, 4747; wywiad kuratora k. 577-578, 3639-3640; dane osobopoznawcze k. 3788.)

Oskarżona I. M. (1), posiada wykształcenie wyższe, z zawodu ekonomistka. Jest mężatką, ma troje dzieci – dwoje na utrzymaniu. Prowadzi placówkę partnerską Kredyt Euro, uzyskuje średni dochód 3000 zł miesięcznie. Posiada pawilon handlowy. Stan zdrowia średni, leczona psychiatrycznie z powodu depresji. Oskarżona nie była uprzednio karana przez Sąd.

(dowód: wywiad kuratora k. 1039-1041; informacje o karalności k. 2939, 3823, 4746; dane osobopoznawcze k. 3788.)

Oskarżona J. S. (2) posiada wykształcenie wyższe, z zawodu jest kosmetologiem. Zatrudniona jako asystentka, uzyskuje dochód 600 zł miesięcznie. Nie posiada majątku, Panna, ma jednego syna lat 16. Leczona onkologicznie, leczona psychiatrycznie z uwagi na przebytą depresję. Oskarżona nie była uprzednio karana przez Sąd.

(dowód: informacje o karalności akta II K 1719/12 k. 146, 513, 738, 957, 1437, 3822, 4745; wywiad kuratora akta II K 1719/12 k. 1481,1580; dane osobopoznawcze k. 3789.)

K. J. (1) przesłuchana po raz pierwszy w toku postępowania przygotowawczego przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów. Wskazała jednocześnie, iż nie zna nazwisk A. S. (1) i J. O. (1), ale nie wyklucza, iż należeli oni do kręgu osób, którym podjęła się pośrednictwa w uzyskaniu mieszkań z Towarzystwa Budownictwa (...). Na przestrzeni trzech lat osób takich miało być zaś około dziesięciu. Oskarżona, odnośnie zarzutu dotyczącego T. Z. (1), wyjaśniła, iż kontakt z nim nawiązały dzięki innej osobie, której wraz z G. K. (1) miały załatwić mieszkanie. Według oskarżonej w trakcie pierwszego spotkania jej oraz G. K. (1) z mężczyzną doszło do przekazania informacji o kosztach uzyskania lokalu z TBS – tj. konieczności zapłaty 20.000,00 zł łapówki na rzecz urzędników. W toku kolejnego spotkania z mężczyzną, miało dojść do przekazania 10.000,00 zł na poczet mieszkania przeznaczonego dla córki znajomego T. Z. (1) o nazwisku S., oraz dokumentów wypisanych na nazwisko tej córki. Jak wskazała oskarżona, po kilku dniach doszło do przekazania pozostałej sumy pieniężnej – 10.000,00 zł. T. Z. (1) miał następnie wielokrotnie telefonować do oskarżonej oraz G. K. (1) i domagać dokumentacji lokalu. Według oskarżonej uzyskane w ten sposób pieniądze zostały przez nią przekazane nieznanemu jej mężczyźnie w czarnym B. we W., instrukcje w tym zakresie otrzymała w swojej skrzynce na listy. W dalszym zakresie oskarżona odmówiła składania wyjaśnień z uwagi na obawy o życie swoich dzieci.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 31-34)

W toku ponownego przesłuchania K. J. (1) przyznała się do zarzucanych jej czynów i złożyła wyjaśnienia. Oskarżona wyjaśniła, iż ma zadłużone mieszkanie i chore dziecko a jedynie jej mąż pracował, wobec czego szukała pomocy. Zaczęła się udzielać społecznie, w tym w związku z problemami min. lokatorskimi w swojej dzielnicy i często uczestniczyła w sesjach Rady Gminy. Poznała tam K. K. (9), która podawała się za urzędniczkę, co według oskarżonej znajdowało potwierdzenie w całokształcie okoliczności ich znajomości. Kobieta miała zaproponować oddłużenie mieszkania oskarżonej za opłatą 5.000,00 zł, pomimo jednak przekazania pieniędzy zebranych od rodziny i znajomych, mieszkanie nie zostało oddłużone, wobec czego kwota ta została następnie zwrócona. K. K. (9) miała się również zaoferować pomóc załatwić znajomym oskarżonej mieszkania. Jak wyjaśniła oskarżona od D. Ż. i A. S. (2) przekazała na poczet mieszkań odpowiednio kwoty 5.600,00 zł i 8.000,00 zł, kobieta jednak nie wywiązywała się ze swoich obietnic, a kiedy oskarżona zagroziła jej udaniem się na Policję, została następnie pobita przez nieznaną sprawców. Oskarżona miała być wtedy w ciąży i w wyniku pobicia przedwcześnie urodzić dziecko, które zmarło. Następnie zgłosiła sprawę na Policję, ale pod wpływem D. Ż. i A. S. (2) zmieniła zeznania i wskazała, że K. K. (9) zwróciła jej pieniądze. Według oskarżonej po pewnym czasie skontaktowali się z nią dwaj mężczyźni, którzy groźbami chcieli ją zmusić, aby pracowała tak jak K. K. (9). Oskarżona wskazała, iż chciała zgłosić sprawę na Policję, ale nie zdążyła ponieważ po raz kolejny została pobita, a ponieważ była w ciąży poroniła. Po opuszczeniu szpitala ponownie nawiązano z nią kontakt i groźbami zmuszono do współpracy – miała wyszukiwać osoby i proponować im załatwienie mieszkań za pieniądze. Pierwszym klientem była I. M. (1), którą poznała na pogrzebie D. Z. (1), na który udała się zgodnie z wytycznymi udzielonymi jej przez dwóch wskazywanych mężczyzn. Oskarżona wyjaśniła, iż działając zgodnie z dalszymi instrukcjami uzyskała od I. M. (1) 25.000,00 zł i przekazała swoim mocodawcom. I. M. (1) oskarżona powiedziała, iż nie mogła załatwić mieszkania, ponieważ miało być zapisane na jej męża, a on przebywał w więzieniu. Oskarżona wskazała, iż chciała spłacić I. M. (1), ale udało jej się oddać jedynie niewielką część. I. M. (1) dopiero dużo później zorientowała się, iż było to oszustwo i miała do oskarżonej pretensje. Oskarżona wyjaśniła, iż I. M. (1) nie dokonywała żadnych czynów, a do zarzutu związanego z A. S. (1) przyznała się, ponieważ przyznałaby się do wszystkiego, nie zna zaś A. S. (1). Oskarżona wskazała, iż dokonywała czynów jedynie z J. S. (2).

Oskarżona wskazała, iż nie pamięta czynów jakich się dopuściła ani nazwisk poszczególnych osób. Przyznała, iż zażądała od J. S. (2), zapoznaną przez znajomego, którego nazwiska nie pamięta, sumę 15.000,00 zł za załatwienie

mieszkania. Zadanie to wykonała ponownie na polecenia dwóch mężczyzn, którzy przekazali jej dane J. S. (2), jako osoby oczekującej na mieszkanie z TBS, w tym jej numer sprawy w urzędzie, który jest niemożliwy do uzyskania przez osoby postronne. J. S. (2) przekazała oskarżonej kwotę 5.000,00 zł i sama zaoferował znalezienie kolejnej osoby, przy czym chciała w zamian za to sama uzyskać częściową korzyść. Osobą poleconą przez J. S. (2) była J. O. (1), która przekazała oskarżonej 15.000,00 zł w zamian za załatwienie mieszkania, z czego 5.000,00 miało trafić do J. S. (2). Wszystkie uzyskane pieniądze oskarżona przekazywać miała swoim mocodawcom. W trakcie jednego ze spotkań mężczyźni ci ponownie ją straszili, a kiedy zagroziła im pójściem na Prokuraturę, został przez jednego uderzona w twarz. Ponadto mężczyźni dali jej 3 dni na znalezienie kolejnego klienta. Następną osobą była B. S. (1), od której J. S. (2) przekazała oskarżonej dwa razy po 5.000,00 zł. Po kolejnym kontakcie z dwójką mężczyzn, oskarżona wraz z G. K. (1) poznała T. Z. (1), który jako pośrednik chciał uzyskać mieszkanie dla córki znajomego mecenasa. Za załatwienie mieszkania oskarżona wraz z G. K. (1) zażądały 20.000,00 zł, które mężczyzna miał wpłacić w dwóch ratach po 10.000,00 zł. Pieniądze były przekazywane w gotówce, bezpośrednio do ręki, nie w kopercie. Według oskarżonej pierwsze spotkanie było w L. a dwa następne w M.. Córka mecenasa nazywała się D. S. (1).

Oskarżona wyjaśniła, iż opisała wszystkie swoje czyny i innych nie popełniła, nie współdziałała z I. M. (1). Mężczyźni, którzy zmusili ją do współpracy tylko raz kontaktowali się z nią telefonicznie, ale teraz ma odłączony telefon. Według oskarżonej jej mąż ani nikt o niczym nie wiedział, ponieważ mężczyźni ci zabronili jej o wszystkim mówić, grożąc śmiercią dzieci.

K. J. (1) wyjaśniła, że E. i P. Ż. poznała u I. M. (1), która miała u nich pożyczkę na 45.000,00 zł i nie mogła jej spłacić, żadna z nich jednak nie proponowała im załatwienia mieszkania z TBS. Odnośnie K. K. (9) oskarżona wyjaśniła, iż próbowała ją odnaleźć i szukała jej w urzędzie, ale okazał się, że tam nie pracuje. Wie jednak, że na dzielnicy mieszka inna kobieta, która zna dwóch grożących jej mężczyzn. Oskarżona wyraziła skruchę z powodu swojego postępowania.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 118-125)

W toku posiedzenia w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania K. J. (1), przyznała się do zarzucanych czynów i wskazała, iż dokonała ich na polecenie mężczyzn, których poznała przez K. K. (9), oraz, że nie korzystała z uzyskanych pieniędzy, jest zadłużona i korzysta z pomocy społecznej. Wyjaśniła, iż boi się tych ludzi, a także boi się mówić o udziale I. M. (1). Boi się o swoje dzieci, że ktoś może im coś zrobić, wobec czego wniosła o niestosowanie aresztu.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 162-163)

Przesłuchana po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym oskarżona przyznała się do zarzucanych czynów i złożyła wyjaśnienia, oświadczając, iż tym razem chce opowiedzieć całą prawdę. Oskarżona przedstawiła historię swojej współpracy z ks. J. oraz Radą Miasta G., wynikającą z jej trudnej sytuacji finansowej. Oskarżona ponownie opisała swoją znajomość z K. K. (9) oraz okoliczności przekazywania pieniędzy przez D. Ż. i A. S. (2) na poczet załatwienia mieszkań. Wskazała, jednak, iż początkowo D. Ż. zapłaciła 3.000,00 zł, które jednak zostały przez K. K. (9) zwrócone, a po jakimś czasie dopiero kwotę 5.000,00 zł w dwóch ratach – po 3.000,00 zł i 2.000,00 zł oraz dodatkowo kwotę 600 zł tytułem wymiany okien. Oskarżona wyjaśniła, iż D. Ż. i A. S. (2) nigdy nie spotkali K. K. (9). Według oskarżonej wraz z upływem czasu miała coraz większe problemy ze skontaktowaniem z K. K. (9) i po jednym ze spotkań z A. S. (2), kiedy była w ciąży zdenerwowała się bardzo i zaczęła źle czuć. W konsekwencji trafiła do szpitala, gdzie urodziła dziecko, które zmarło. Oskarżona wskazała, iż nie była wtedy bita i chce teraz mówić prawdę. Oskarżona podtrzymała, iż po wyjściu ze szpitala złożyła zawiadomienie na Policji, a kiedy D. Ż. i A. S. (2) dowiedzieli się o tym wymusili na niej wycofanie zeznań. Według oskarżonej ustalili również, żeby zrobić tak, jakby to ona pożyczyła od nich pieniądze i sporządzili na nią fikcyjne umowy pożyczki. Oskarżona wskazała, iż nie wie dokładnie co się potem działo ponieważ trafiła na oddział psychiatryczny i tylko się dowiedziała, że D. Ż. i A. S. (2) sami zgłosili ją na Policję. Po wyjściu ze szpitala oskarżona miała dalej leczyć się psychiatrycznie, a następnie zaszła w ciążę, ale poroniła, ponieważ ciąża okazała się ciążą obumarłą.

Jak wyjaśniła oskarżona I. M. (1) poznała naprawdę na pogrzebie Z. i w ten sposób zawarły znajomość. Następnie przedstawiła ją G. K. (1). G. K. (1), która знаła okoliczności związane ze sprawą K. K. (9), wymyśliła na tej podstawie, że zaofiaruje I. M. (1) załatwienie mieszkania. W tym celu w trakcie spotkania, kiedy oskarżona na chwilę wyszła przedstawiła ją jako pracownicę urzędu. Po jej powrocie I. M. (1) miała chcieć od niej jako pracownicy urzędu załatwienia mieszkania na swojego męża, który został wymeldowany z uwagi na osadzenie w zakładzie karnym. Oskarżona wyjaśniła, iż zdziwiła się, twierdzeniom kobiety, ale ponieważ G. K. (1) mrugała do niej porozumiewawczo nie zaprzeczyła i powiedziała, że może popytać. Oskarżona wyjaśniła, iż później rozmawiała o tym z G. K. (1), ale tamta powiedziała, że dadzą sobie radę. Oskarżona wskazała, iż nie chciała tego robić, ale G. K. (1) ją przekonywała, że zaproponują I. M. (1) kwotę 20.000,00 za załatwienie mieszkania i podzielią się na pół. K. miała dostać swoją część jako pomysłodawczyni. Oskarżona nie zgodziła się na taką sumę i następnie zaproponowały I. M. (1) przekazanie 10.000,00 zł, które kobieta wpłaciła na konto oskarżonej. Miało to miejsce we wrześniu 2009 roku. 5.000,00 zł oskarżona przekazała gotówką G. K. (1). Według oskarżonej później spotykały się z G. K. (1) z I. M. (1) i dalej oszukiwały ją co do mieszkania. Następnie I. M. (1) zaproponowała, że sama będzie znajdować klientów i sobie brać część z tego co będą przekazywać na załatwienie mieszkań. Oskarżona wskazała, iż osobą poleconą był R. S. (1), za którego otrzymały 25.000,00, ale nie wiedziała ile zatrzymała z tego I. M. (1). Według oskarżonej I. M. (1) zaczęła brać pieniądze od ludzi, ale przestała je przekazywać. Oskarżona nie pamiętała nazwiska kolejnej osoby znalezionej przez I. M. (1), wskazała, iż był to mężczyzna o imieniu K., który przekazał 60.000,00 zł, ale oskarżona z G. K. (1) otrzymały z tego 14.000,00 zł. Według oskarżonej I. M. (1) mówiła ludziom, iż kwoty idą na wkłady, a nie na łapówki. Kolejną osobą był mężczyzną o imieniu W. z Egiptu, który był jednocześnie pośrednikiem przy panu K. i miał sam otrzymać swoją część za pośrednictwo.

Jak wyjaśniła oskarżona G. K. (1) utworzyła sobie konto mailowe jako A. Z. (1).

Oskarżona wskazała, iż również R. S. (1) skierował do nich osobę – G. P. (1). Według oskarżonej wraz z G. K. (1) dostały za niego 20.000,00 zł, ale dowiedziały się, iż R. S. (1) dostał od niego 55.000,00 zł.

Według oskarżonej G. K. (1) zaproponowała także swojemu znajomemu M. D., aby szukał chętnych mówiąc, że mają dojścia do załatwiania mieszkań na S.. M. D. skierował do nich B. i P. G., którzy wpłacili mu 70.000,00 zł, z czego one dostały 25.000,00 zł. Kiedy okazało się, że G. mają trudną sytuację mieszkaniową oskarżona miała wynająć im mieszkanie na własny koszt, gdyż zrobiło jej się ich żal. Oskarżona wyjaśniła, iż z pieniędzy od ludzi skierowanych przez I. M. (1) spłaciły G.. Kolejną osobą był skierowany przez R. S. (1) mężczyzna o imieniu R. z W., który w trakcie spotkania wpłacił im 27.000,00 zł z czego 2.000,00 miały iść do R. S. (1) za pośrednictwo, pozostała kwota podzieliły się z G. K. (1) na pół.

Oskarżona wskazała, iż w pewnym momencie zaczęła się martwić, miała już dosyć, wtedy G. K. (1) przekonywała ją, że będą spłacać jednych z pieniędzy drugich.

R. S. (1) przysłał do nich również kobietę o imieniu B.. Oskarżona wraz z G. K. (1) spotkały się z kobietą. Według oskarżonej rozmowy z nią prowadziła jednak głównie G. K. (1), której to następnie kobieta miała przelać należne pieniądze. Kobieta ta miała również skierować do nich także T. Z. (1), który pierwotnie chciał załatwić mieszkanie dla swojego syna. Według oskarżonej choć spotkała się z mężczyzną, to G. K. (1) ponownie głównie prowadziła rozmowy i załatwiała tę sprawę, ponieważ oskarżona bardzo się denerwowała. G. K. (1) miała zażądać od Z. 20.000,00 zł, ale w toku następnego spotkania przyniósł on 10.000,00 zł, która ta kwota miała być przeznaczona na załatwienie mieszkania dla jego kuzyna lub siostrzenicy. Jak wyjaśniła oskarżona później G. K. (1) powiedziała jej, że to mieszkanie miało być dla D. S. (1). G. K. (1) miała się również spotkać z R. S. (2). W toku kolejnego wspólnego spotkania z T. Z. (1), miał im przekazać pozostałe 10.000,00 zł.

Oskarżona wyjaśniła, iż I. M. (1) pobrała również pieniądze na poczet załatwiania mieszkania od E. i P. Ż., z czego ona z G. K. (1) otrzymały 25.000,00 zł, a jak się później okazało I. M. (1) wzięła od nich 45.000,00 zł. Aby spłacić Ż. I. M. (1) miała zaproponować polecenie A. S. (1). Oskarżona nie wiedziała, czy I. M. (1) otrzymała pieniądze od mężczyzny. Oskarżona wskazała, iż chciała dać mężczyźnie do zrozumienia, iż nie da się tych mieszkań załatwić, więc podała mu

adres rzekomego mieszkania, wiedząc, że tam nie buduje TBS. Oskarżona miała celowo podawać błędne informacje, aby dać do zrozumienia, że nie da się nic załatwić, jednak A. S. (1) miał przekazać pieniądze I. M. (1), ale ona z G. K. (1) nic z tego nie otrzymały.

Oskarżona wyjaśniła, iż następnie przez znajomego, który przedstawił ją i G. K. (1) jako urzędniczki, poznała J. S. (2), która oczekiwała na mieszkanie z TBS. W trakcie spotkania G. K. (1) zażądała 5.000,00 za przyspieszenie załatwienia mieszkania, którymi następnie podzieliły się na pół. G. K. (1) miała również powiedzieć J. S. (2), iż jest jeszcze jedno mieszkanie i jej koleżanka Ania z wydziału może je załatwić. Według oskarżonej w urzędzie pracowała osoba o tym imieniu, ale nie współpracowała z G. K. (1). Oskarżona wyjaśniła, iż G. K. (1) umówiła J. S. (2) na spotkanie z przewodniczącym Rady Miasta G., było to jednak spotkanie interwencyjne, Przewodniczący nie miał bowiem wiadomości o całej sprawie. J. S. (2) miała następnie zaoferować chętną na drugie mieszkanie – B. S. (1), od której wzięła 20.000,00 zł, z czego 10.000,00 przekazała oskarżonej i G. K. (1). B. S. (1) miała dopłacić jeszcze 10.000,00 w przypadku otrzymania lokalu. J. S. (2) znalazła jeszcze małżeństwo J. i J. O. (1). Kwotę 10.000,00 przekazywała oskarżonej i G. K. (1) J. O. (1). Pieniędźmi podzieliły się na trzy. Z konta mailowego A. Z. (1), G. K. (1) przesyłała O. deklaracje, a także plan mieszkania. Oskarżona miała w późniejszym okresie na polecenie G. K. (1) spotkać się z J. O. (1) i poinformować ją, iż nie będzie to jednak mieszkanie dwupokojowe ale trzypokojowe.

Oskarżona wyjaśniła, iż od I. M. (1) były jeszcze dwie osoby – kobieta o imieniu P. i mężczyzna o imieniu P.. Kobieta miała wpłacić I. M. (1) niewielką kwotę, z której częścią podzieliły się na pół oskarżona z G. K. (1). Od mężczyzny I. M. (1) przekazała im zaś 15.000,00 zł, które również podzieliły na pół. Według oskarżonej nie było więcej osób, nie wykluczyła jednak, iż jej koleżanki nie brały pieniędzy od innych osób o których jej nie mówiły. Oskarżona wskazała, iż uzyskane pieniądze przeznaczała na życie, w części na spłatę niektórych osób, wyremontowała również kuchnię, G. K. (1) miał zaś długi w bankach, część jednak prawdopodobnie także przeznaczała na życie. Informacje odnośnie mieszkań uzyskiwała z Urzędu Miejskiego. Oskarżona wyjaśniła, iż nie ma znajomości w urzędzie i nie wie, aby pozostałe osoby miały. Odnośnie zawiadomienia A. S. (2) i D. Ż. powiedziała, iż toczy się przeciwko niej postępowanie przed sądem. Wskazała, iż dwaj mężczyźni, którzy mieli ją zmuszać do przestępstwa, nie istnieją i nie mówiła wcześniej prawdy. Według oskarżonej to I. M. (1) i G. K. (1) podawały jej numer telefonu ludziom zainteresowanym mieszkaniami. Oskarżona nie wiedziała czy J. S. (2) miała świadomość, iż nie mogą pozatwierać mieszkań. Według oskarżonej przez rozmowę z I. M. (1) nie rozmawiały z G. K. (1) o załatwianiu mieszkań. Wskazała również, iż oddały G. 50.000,00 zł. Oskarżona wyjaśniła, iż brała do samego końca udział w załatwianiu mieszkań, ponieważ bała się I. M. (1), a wszyscy ludzie znali jej adres domowy, ponieważ I. M. (1) przyjeżdżała z nimi do niej pod dom. Według oskarżonej wiodącą rolę pełniła G. K. (1), która wymyślała pisma, ale w trakcie spotkań obie wykazywały podobną aktywność, przy czym oskarżona miała nie brać później udziału we wszystkich rozmowach. To oskarżona miała być pomysłodawcą zwrotu pieniędzy, po odliczeniu kwot jakie zwróciła, wykorzystwała na swoje potrzeby ok. 60.000,00 zł. Pieniądże były wpłacane przez większość osób na konto I. M. (1) i ona następnie przekazywała im pieniądze w gotówce. Według oskarżonej osoby przekazujące pieniądze na mieszkania wiedziały, iż chodzi o łapówki, przy czym większość osób myślała, iż pracują one w urzędzie. Oskarżona wyraziła skruchę.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 414-427)

W toku konfrontacji z R. S. (2) oskarżona wyjaśniła, iż nie zna świadka i nigdy go nie widziała oraz, iż otrzymała od T. Z. (1) kwotę 10.000,00 zł, jednak nie wie czy były to pieniądze od R. S. (2). T. Z. (1) pierwotnie mówił o załatwieniu mieszkania dla syna, a następnie dla D. S. (1) i oskarżona nie wiedziała czy przekazane pieniądze miały być za lokal dla syna czy dla D. S. (1). Dokładne informacje w tym zakresie według oskarżonej posiada G. K. (1). Oskarżona wskazała, iż pieniądze zostały przekazane luzem, a w trakcie spotkań z T. Z. (1) był ona zawsze sam bez towarzystwa innych. Oskarżona w tym zakresie podtrzymała wcześniejsze wyjaśnienia.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 1682-1684)

Przesłuchana ponownie w toku postępowania przygotowawczego oskarżona przyznała się do części zarzucanych jej czynów. W zakresie czynu I przyznała się i wskazała, że zażądała od M. M. (1) kwoty 15.000,00 zł, ale ponieważ

mężczyzna zrezygnował nie doszło do przekazania pieniędzy. Odnośnie zarzutu II oskarżona wyjaśniła, iż P. W. (1) poznały przez M. M. (1), mężczyzna miał zadłużone mieszkanie. Według oskarżonej otrzymały od niego łącznie 25.000,00 zł, z których 5.000,00 zł miało być przeznaczone na oddłużenie, a 20.000,00 na kaucję do TBS. Pieniądze zostały później zwrócone, wobec żądania mężczyzny. Oskarżona przyznała się również do II stawianego zarzutu, wskazując, iż M. D., poznany przez G. K. (1), słyszał od nich, iż zajmują się załatwianiem mieszkań i chciał, aby załatwiły z TBS lokal jego teściowej J. S. (1). Pieniądze w kwocie 10.000,00 otrzymały w dwóch transzach po 5.000,00, w tym jedną od jego żony B. D.. Kiedy nie załatwiły mieszkania, mężczyzna dopominał się o pieniądze i później mu je zwróciły. W zakresie zarzutu IV oskarżona przyznała się i podtrzymała złożone uprzednio wyjaśnienia. Odnośnie zarzutu V oskarżona wskazała, iż rozmawiała z A. M., będącym jej kolegą o załatwieniu mieszkania za co żądała 3.000,00, ale do zapłaty nie doszło. Przyznała się również do zarzutu VI i wyjaśniła, iż w tym wypadku pośrednikiem między oskarżoną i G. K. (1) a P. W. (2) był M. D., który to zażądał od (...)000,00 podczas gdy przekazał im tylko 10.000,00. Oskarżona nie wiedziała dla kogo miało być mieszkanie, ponieważ cała dokumentacja miała się znajdować u G. K. (1). P. W. (2) według oskarżonej został splecony z pieniędzy uzyskanych od M. G. (1) i T. T.. W tym kontekście oskarżona przyznała się również do zarzutów VII i VIII, wskazała jednak, iż nie widziała ani nie kontaktowała się z ani z M. G. (1) ani T. T., gdyż załatwieniem ich zajmował się M. D.. Oskarżona nie wiedziała jaką kwotę osoby te przekazały za załatwienie mieszkań, wskazała, iż ona wraz z G. K. (1) dostały łącznie ok. 20.000,00 zł. Odnośnie zarzutów IX i X oskarżona przyznała się i wyjaśniła, iż B. i C. również zostali znalezieni przez M. D., a z ich pieniędzy mieli zostać spłaceni G.. Oskarżona wskazała, iż sprawą ponownie zajmował się M. D. i ona wraz z G. K. (1) przyjęły jedynie od nich pieniądze w kwocie 30.000,00 zł. Z tej sumy oraz 20.000,00 od I. M. (1) zapłaciły G.. Z przekazanych dokumentów wynikało, iż B. i C. są policjantami, wobec czego oskarżona przestraszyła się i chciał zwrócić pieniądze, okazało się jednak, iż M. D. wziął łącznie 50.000,00 zł a nie 30.000,00. Oskarżona nie zwróciła pieniędzy ponieważ nie miała z czego. Według oskarżonej miała ona dawać do zrozumienia, że nie chce pieniędzy za załatwienie mieszkań, ale ludzie wciskali jej je na siłę. W zakresie zarzutu XI oskarżona przyznała się, wskazując, iż nie żądały od niej 45.000,00 zł a jedynie 20.000,00 zł z czego otrzymały 10.000,00 zł, przy czym możliwe jest, iż G. K. (1) zatrzymała taka kwotę. Odnośnie zarzutu XII oskarżona wyjaśniła, iż nie widziała nigdy P. L. (1), znalazła ją bowiem I. M. (1), i to ona przekazywała od tamtej pieniądze. Według oskarżonej otrzymała ona wraz z G. K. (1) kwotę 25.000,00 zł a nie 35.000,00 zł. Ponadto przyjęły różne dokumenty, w tym wnioski o mieszkanie do urzędu. Pieniężmi podzieliły się na pół. Oskarżona nie wiedziała czy I. M. (1) zatrzymywała część kwot sobie, zwłaszcza, że nie poznała części osób, od których uzyskiwała pieniądze przez I. M. (1). Oskarżona wskazała, iż poznała K. C. (1) i E. Ż.. W zakresie zarzutu XII przyznała się i wyjaśniła, iż od K. C. (1) wraz z G. K. (1) otrzymały 20.000,00 zł a nie 25.000,00 zł. Według oskarżonej I. M. (1) początkowo nie wiedziała, iż nie są w stanie załatwić mieszkań, ale później prawdopodobnie wiedziała. Oskarżona przyznała się również do zarzutu XV, wskazała jednak, iż nie poznała nigdy P. K. (1), ponieważ załatwiała go I. M. (1). Wraz z G. K. (1) otrzymały z tego 25.000,00 zł. a nie 45.000,00 zł. Podobnie przyznała się do czynu XV wyjaśniając, iż dokonała go wraz z G. K. (1) i I. M. (1), która przekazała im jedynie kwotę 25.000,00 zł. Odnośnie zarzutu XVI oskarżona przyznała się wskazując, iż swoje żądanie wpłaty 25.000,00 za załatwienie mieszkania skierowały poprzez I. M. (1), która następnie przekazała im taką kwotę. Dopiero później miało się okazać, że Ż. wpłacili jej 45.000,00 zł. Oskarżona przyznała się również do zarzutu XVII, wskazując, iż R. S. (1) znalazła także I. M. (1). Z G. K. (1) otrzymały jednak jedynie 35.000,00 zł nie wie skąd kwota 75.000,00 zł. Z uwagi na groźby R. S. (1) G. K. (1) miała podpisać mu jednak umowę pożyczki na 100.000,00 zł. Podobnie oskarżona przyznała się do zarzutu XVIII i wyjaśniła, iż G. P. (1) poznały przez R. S. (1), który został w tej sprawie pośrednikiem i przekazał im kwotę 25.000,00 zł. Oskarżona nie wiedziała skąd miałyby się wziąć kwota 55.000,00 zł. Przyznała się także do zarzutu XIX i wskazała, iż nigdy nie widziała K., załatwiała ich bowiem również I. M. (1), która przekazała im dokumenty oraz kwotę 25.000,00 zł, którą podzieliły z G. K. (1) na pół. W zakresie zarzutu XX oskarżona przyznała się i wyjaśniła, iż K. polecił im S.. K. miał przekazać im 25.000,00 zł oraz poinformować, że R. S. (1) otrzymał od niego za to 2.000,00 zł. Odnośnie zarzutu XXI oskarżona przyznała się i wyjaśniła, iż A. S. (1) znalazła I. M. (1), nie doszło jednak do zapłaty pieniędzy. Wskazała, iż nie żądała od niego 45.000,00 zł, prawdopodobnie była to kwota 25.000,00 zł, która miała być przeznaczona na spłatę Ż.. Przyznała się również do zarzutu XXII, wskazując, iż B. R. jako zainteresowaną polecił R. S. (1). Oskarżona nie pamiętała czy wraz z G. K. (1) zażądały 25.000,00 zł czy 35.000,00 zł, a jedynie, iż pieniądze zostały przelane na konto G. K. (1), a następnie podzieliły się nimi po połowie. Oskarżona przyznała się również do zarzutu XXIII, wskazując jednak, iż żądały od J. S. (2) jedynie 15.000,00 zł, przyjęły zaś z G. K. (1) kwotę 5.000,00 zł którą podzieliły. Według oskarżonej, kwota

ta został później zwrócona przez nią przelewem wykonanym jako K. K. (7). Przyznała się również do zarzutu XXIV wskazując, iż I. M. (2) została załatwiona przez J. S. (2) i uzyskały od niej kwotę 16.000,00 zł. Odnośnie zarzutu XXV przyznała się i wyjaśniła, iż składając uprzednio wyjaśnienia pomyliła B. S. (1) z B. G. (1). Według oskarżonej od B. S. (1) zażądały kwoty 20.000,00 zł ale tamta nie dokonała zapłaty. Oskarżona przyznała się również do zarzutów XXVI i XXVII i wskazała, iż zarówno od J. O. (1) jak i P. B. zażądała 10.000,00 zł, ale nie doszło do przekazania pieniędzy, ponieważ oskarżona miała bać się już brania pieniędzy Według oskarżonej G. K. (1) prawdopodobnie nie brała udziału w spotkaniu. Oskarżona w części przyznała się do zarzutu XXVIII i wskazała, iż kwoty 20.000,00 zażądała od T. Z. (1) na poczet mieszkania dla jego syna, i dopiero gdy okazało się, że syn nie może dostać mieszkania, więc w jego miejsce miała wstąpić D. S. (1). Oskarżona nie spotkała się ani z D. S. (1) ani R. S. (2), wszystko załatwiał bowiem T. Z. (1), który przekazał jej i G. K. (1) dwukrotnie po 10.000,00 zł na poczet mieszkania dla D. Z. (2).

Oskarżona wyjaśniła, iż nie popełniła więcej czynów i mówi już prawdę. K. K. (9) jest prawdziwą osobą, ale jej działania związane były jedynie z osobami z którymi sprawa już trafiła do sądu. A. Z. (1) jest postacią wymyśloną, za którą podawała się G. K. (1). Oskarżona wskazała, iż żałuje swojego postępowania, chciała wszystko zakończyć, ale brnęła dalej, aby spłacać ludzi. Według oskarżonej wszystkie dokumenty przekazywane przez osoby wpłacające na mieszkania były zatrzymywane przez G. K. (1), która miała się też lepiej znać na użytkowaniu komputera. Jak wyjaśniła oskarżona zwrot pieniędzy był jej własnym pomysłem, ale G. K. (1) też chciała zwracać pieniądze z pieniędzy dalszych ludzi.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 2232-2239)

Przesłuchana ponownie w postępowaniu przygotowawczym K. J. (1) przyznał się do zarzucanego czynu i wyjaśnił, iż wraz z G. K. (1) wzięły od U. Ł. 1000 zł za załatwienie mieszkania. Kobieta ta nie miała gdzie mieszkać i zaoferowały jej pomoc w złożeniu wniosku. Później nie mogły się z nią skontaktować, choć jej szukały, a potem dowiedziały się, że zmarła.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 2912-2914)

K. J. (1) w toku rozprawy przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Po odczytaniu złożonych przez nią wyjaśnień w trakcie pierwszego przesłuchania w charakterze podejrzanego (k. 31-34) nie podtrzymała tych wyjaśnień, wskazując, iż podtrzymuje je jedynie w zakresie T. Z. (1). Podniosła, iż nie podtrzymuje ich w zakresie mężczyzny z czarnego B.. Odnośnie złożonych przez nią wyjaśnień w trakcie drugiego przesłuchania (k. 118-125) podtrzymała je, podnosząc, iż podtrzymuje je w zakresie K. K. (9), natomiast nie podtrzymuje ich w zakresie tych dwóch mężczyzn. Wskazała, iż działała pod wpływem emocji i była namawiana do złożenia takich wyjaśnień. Nie podtrzymała tych wyjaśnień także dotyczących udziału J. S. (2) i I. M. (1), wskazując, iż prawdziwe wyjaśnienia, to będą te kolejne. Oskarżona podtrzymała wyjaśnienia złożone przez nią w toku posiedzenia w przedmiocie tymczasowego aresztowania (k. 162-163), przy czym zaznaczyła, iż odnośnie udziału tych dwóch mężczyzn w sprawie, to została nakloniona do złożenia takich wyjaśnień i w tym zakresie ich nie podtrzymała. Oskarżona podtrzymała wyjaśnienia złożone przez siebie po raz kolejny w toku postępowania przygotowawczego, jednakże wskazała, iż B. S. (1) i J. O. (1) nie przekazały jej żadnych pieniędzy, tak jak J. O. (2) oraz R. S. (1). Według oskarżonej ani O. ani S. nie dali pieniędzy także S.. Odnośnie R. S. (1) wskazała, iż na spotkaniu z Prokuratorem, S. miał powiedzieć, że wie, że nie otrzymały tych pieniędzy, ale i tak muszą je oddać, jeśli I. M. (1) ich nie odda. Wyjaśniła, iż jak składała te wyjaśnienia był zdenerwowana i źle się czuła, dlatego przyznała, że wzięła pieniądze. Chodziło o G. P. (1), ale nie знаła nazwisk, a została sama, bez obrońcy, bo musiała ona gdzieś jechać. Oskarżona powiedziała, że jest mi przykro z tego powodu, że się tak stało. Oskarżona podtrzymała wszystkie kolejne złożone wyjaśnienia (...)- (...) oraz (...)- (...)), przy czym wskazała, iż nie otrzymała od R. S. (1) pieniędzy, tylko otrzymała od G. P. (1) 25.000,00 zł. Miała odczytywane w Prokuraturze wyjaśnienia, ale nie wszystkie pamiętała, a to obaj panowie z W.. Jeden jest oskarżycielem posiłkowym i to od niego brały pieniądze, a od tego drugiego nie brały. Według oskarżonej pomyliło ją to bo mówiono „panowie z W.”, i ich pomyliła, bo oni zawsze razem przyjeżdżali. R. S. (1) wiedział, że nie dostały pieniędzy, a kazał mimo to sporządzić pożyczkę w wysokości. 100.000 zł. W pozostałym zakresie oskarżona podtrzymała wyjaśnienia dotyczące R. S. (1). Oskarżona podtrzymała również wyjaśnienia dotyczące U. Ł. (k. 2912-2914). Oskarżona wyjaśniła, iż jak żądały pieniędzy to miały być na poczet kaucji do Ratusza, ale wszyscy

wiedzieli, że to miała być forma łapówek, każda osoba. Według oskarżonej nie mówiły, że część kwoty będzie na kaucję, a część na opłacenie urzędnika, ale że to są formy łapówek. Oskarżona wskazała, iż nie mówiła nikomu, że pracuję w urzędzie, ale nie zaprzeczała też temu. Od osób zainteresowanych mieszkaniem były odbierane dokumenty, co miało ich utwierdzić w przekonaniu, że jest załatwiane mieszkanie.

(wyjaśnienia K. J. (1) k. 3790-3793)

G. K. (1) przesłuchana po raz pierwszy w charakterze podejrzanej nie przyznała się do zarzucanych jej czynów. Wyjaśniła, iż nie proponowała T. Z. (1) załatwienia mieszkania za łapówkę w kwocie 20.000,00 zł. T. Z. (1) poznała przez B. R., którą знаła przez znajomego R. S. (1). Będąc na ul. (...) w G. wraz z K. J. (1), spotkała kiedyś B. R., która wtedy zwróciła się do nich, lecz bardziej do K. J. (1), z informacją, iż jej znajomy T. Z. (1) chciałby pomóc komuś uzyskać mieszkanie z TBS w G.. Następnie T. Z. (1) miał się skontaktować telefonicznie z oskarżoną lub K. J. (1) i umówić się z nimi na spotkanie. Na spotkaniu T. Z. (1) powiedział, iż chciałby pomóc w uzyskaniu mieszkania dla D. S. (1) i K. J. (1) wytłumaczyła mu co trzeba zrobić i jakie dokumenty wypełnić, aby ubiegać się o takie mieszkanie. Umówili się na kolejne spotkanie, na którym T. Z. (1) przekazał dokumenty na nazwisko D. S., okazało się jednak, że dokument wymaga uzupełnienia, i K. J. (1) poprosiła oskarżoną o jego przechowanie. Z T. Z. (1) miały się spotkać jeszcze raz, kiedy to przekazał im kolejne dokumenty. Oskarżona wskazała, iż nigdy nie przyjęła pieniędzy od T. Z. (1) na poczet łapówki za mieszkanie, nie wie jednak czy zrobiła to K. J. (1), ale na pewno nie zrobiła tego przy niej. Oskarżona wyjaśniła, iż ok. 2 lat wcześniej K. J. (1) poznała ją z I. M. (1). W pewnym momencie K. J. (1) zaczęła przekazywać jej na przechowanie wnioski o mieszkania w TBS, które otrzymywała od I. M. (1), która miała być przekonana, że K. J. (1) jest w stanie załatwić mieszkania. Oskarżona nie wiedziała dlaczego I. M. (1) miała takie przekonanie. Oskarżona nie była świadkiem spotkań K. J. (1) i I. M. (1) i nie widziała przekazywania między nimi tych wniosków. Oskarżona wskazała, iż z osób widniejących na dokumentach spotkała jedynie T. Z. (1) i R. S. (1). R. S. (1) poznała, przez I. M. (1), mężczyzna miał twierdzić, iż przekazał I. M. (1) 70.000,00 zł za uzyskanie dwóch mieszkań dla siebie i znajomego G. P. (1). K. J. (1) na dopytywania się mężczyzny miała kręcić i mówić, że trzeba jeszcze poczekać, bo wstydziła się przed I. M. (1), że nic nie załatwiła. B. R. oskarżona poznała przez R. S. (1), który skontaktował się z K. J. (1), mówiąc, że jest zainteresowany mieszkaniem z TBS. Po spotkaniu z kobietą, kiedy przekazał im wniosek do TBS, okazało się jednak, iż nie może dostać mieszkania w G., bo ma mieszkanie w W.. B. R. nie przekazywała, im żadnych pieniędzy.

(wyjaśnienia G. K. (1) k. 79-82)

Przesłuchana ponownie w toku postępowania przygotowawczego G. K. (1) nie przyznała się do czynu zarzucanego w pkt. 1, przyznała się do drugiego z zarzucanych czynów. Wyjaśniła, iż sytuacja opisana w pierwszym zarzucie nie miała miejsca. Przy pierwszej rozmowie T. Z. (1) wspominał, iż chciałby mieszkanie dla swojego syna, kiedy jednak K. J. (1) wytłumaczyła mu jakie kryteria muszą być spełnione Z. stwierdził, iż musi się zastanowić. Przy ponownym spotkaniu T. Z. (1) powiedział, że nie chce mieszkania dla syna, ale chciałby pomóc załatwić mieszkanie dla D. S. (1). K. J. (1) przekazała mu wtedy dokumenty do uzupełnienia i po kilku dniach uzupełnione dokumenty zostały im przekazane. Potem okazało się, że wniosek nie jest kompletnie wypełniony, wobec czego skontaktowały się ponownie z T. Z. (1). Oskarżona wskazała, iż nigdy nie mówiła, aby miała znajomości w Urzędzie Miejskim w G. ani TBS. Oskarżona wyjaśniła, iż zna K. J. (1) od 5-6 lat, poznała ją ponieważ mieszka ona w dzielnicy gdzie zamieszkuje rodzina męża oskarżonej, a także ponieważ jej mąż i jego siostra od dawna znają K. J. (1). Od poznania spotykały się co jakiś czas. T. Z. (1) poznała oskarżoną przez B. R., którą poznała przez R. S. (1), którego poznała przez I. M. (1). R. S. (1) skontaktował B. R. z oskarżoną, ponieważ była ona zainteresowana mieszkaniem z TBS. Oskarżona nie wiedziała, dlaczego dał jej telefon a nie K. J. (1). Kiedy się spotkały ustaliły, że K. J. (1) ma dowiedzieć się jak jest z mieszkaniami dla osób spoza G.. Według oskarżonej K. J. (1) nie załatwiała nic w TBS, mieszkania są przyznawane przez Prezydenta Miasta. Oskarżona miała jedynie towarzyszyć K. J. (1) na spotkaniach z T. Z. (1) i B. R. i nie dopytywała się jej o TBS. Jak wyjaśniła oskarżona na spotkaniu z T. Z. (1) była mowa o zapłacie pieniędzy, ale miało to stanowić kaucję kiedy już będzie umowa z TBS. Według oskarżonej ani ona ani K. J. (1) nie mówiła, że mają znajomości w Urzędzie Miejskim w G., nie żądały również 20.000,00 zł za załatwienie mieszkania, kwota ta, jak tłumaczyła K. J. (1) miała iść na kaucję koszty uboczne, przy czym K. J. (1) nie wyjaśniała co to dokładnie ma znaczyć. Oskarżona miała brać udział w tych spotkaniach, ponieważ to z nią pierwotnie kontaktował się T. Z. (2), który uzyskał je numer telefonu od B. R. i to ona

właśnie umawiała spotkania. Jak wyjaśniła nie mówiła jednak nic o pieniądzach, nie orientowała się w tych sprawach, nie rozmawiała też K. J. (1) o otrzymaniu pieniędzy za udział w spotkaniach. Oskarżona wskazała, iż brała jeszcze udział w innym spotkaniu w sprawie mieszkań TBS. Poszła tam ponieważ odebrała informację od K. J. (1) jako zaproszenia na zwykłe spotkanie towarzyskie. Wtedy poznała R. S. (1). Oskarżona wyjaśniła, iż nie podejmowała się pośrednictwa w załatwianiu mieszkań z TBS, a przyznała się jedynie do uczestniczenia w spotkaniach z K. J. (1) i T. Z. (1).

(wyjaśnienia G. K. (1) k. 110-113)

G. K. (1) w toku konfrontacji z R. S. (2) wyjaśniła, iż nie zna tego mężczyzny i nigdy go nie widziała. Wskazał, iż nazwisko S. zna z rozmowy K. J. (1) z T. Z. (1), który chciał uzyskać pomoc w załatwieniu mieszkania dla kobiety o takim nazwisku, co kosztować miało 20.000,00 zł. Oskarżona nie wiedziała, czy K. J. (1) otrzymała taką kwotę pieniędzy i zaprzeczyła, aby ona sama taką kwotę otrzymała, podtrzymała swoje uprzednie wyjaśnienia.

(wyjaśnienia G. K. (1) k. 1671-1673)

G. K. (1) składając kolejne wyjaśnienia w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do zarzucanych jej czynów i złożyła szczegółowe wyjaśnienia. Oskarżona opisała ponownie jak poznała K. J. (1), a także jak obie poznały się z M. D.. Według oskarżonej w trakcie rozmowy między nimi K. J. (1) miała powiedzieć, iż jest możliwość załatwienia mieszkań z TBS, co spowodowała, iż po jakimś czasie M. D. zgłosił chęć uzyskania takiego mieszkania dla swojej teściowej. K. J. (1) miała wtedy obiecać spróbować to załatwić i wskazywać, że ma znajomości. Oskarżona wyjaśniła, iż miała jej przytaknąć, albowiem wtedy myślała, iż może ona to załatwić. M. D. zgodnie z żądaniem K. J. (1) przekazał jej i oskarżonej następnie kwotę 10.000,00 zł tytułem łapówki. Po pewnym czasie M. D. zgłosił się do nich po zwrot pieniędzy, ponieważ sam mógł załatwić mieszkanie dla swojej teściowej i otrzymał z powrotem zapłaconą kwotę. Wcześniej miały wraz z K. J. (1) zwodzić mężczyznę i odwlekać załatwienie mieszkania. Oskarżona wskazała, iż myślała, że K. J. (1) jest w stanie załatwić mieszkanie, w tym także bez przekazywania pieniędzy dalej. Uzyskanymi pieniędzmi podzieliły się po połowie i przeznaczyły na swoje cele. Odnośnie zarzutu III oskarżona wyjaśniła, iż G. poznały przez M. D., który sprowadził go jako osobę zainteresowaną załatwieniem mieszkań. Według oskarżonej M. D. miał zażądać od G. za załatwienie dla niego i jego syna mieszkań kwoty 70.000,00 zł, i poprosił, aby obie wraz z K. J. (1) potwierdziły taką wersję, z uwagi na jego trudną sytuację finansową. K. J. (1) miała wytłumaczyć to G. wskazując, iż suma to przeznaczona będzie na łapówkę oraz inne cele. Pieniądze zostały później przekazane M. D., a oskarżona wraz z K. J. (1) otrzymały z tego kwotę 50.000,00 zł i podzieliły ją na pół. Oskarżona spłaciła swoje bieżące rachunki oraz zwróciła kwotę pożyczoną od swojej matki na spłatę M. D.. Kiedy G. zaczęli dopytywać o mieszkania, ponieważ nie mieli gdzie mieszkać, oskarżona wraz z K. J. (1) wynajęły dla nich mieszkanie, które same opłacały, a kiedy musieli się stamtąd wyprowadzić próbowały zorganizować dla nich pieniądze. Wtedy M. D. skierował do nich kolejne osoby – narzeczonych, którzy chcieli dwa odrębne mieszkania, za co mieli dać po 25.000,00 zł. M. D. nie poznał ich ze sobą, przywiózł jedynie od nich dokumenty – na nazwiska S. B. i T. C. oraz pieniądze, z których to oskarżona z K. J. (1) spłaciły następnie G.. Jak wyjaśniła oskarżona za każdym razem zbierały wniosek do urzędu oraz zaświadczenia o zarobkach, ale nie nadawały im biegu i przechowywały u oskarżonej. S. B. i T. C. widziały przez chwilę, ponieważ później odszukały ich po adresie, gdyż chciały się dowiedzieć ile w rzeczywistości wzięły od nich M. D.. (...) tej nie uzyskały, ponieważ kobieta i mężczyzna chcieli porozmawiać z M. D., ustalili jednak następne spotkanie, które jednak odwołali. Później M. D. poinformował je o kolejnej chętnej osobie – P. W. (2), po czym przekazał jego dokumenty oraz 20.000,00 zł. Według oskarżonej początkowo wszystkie dokumenty brała K. J. (1) i je przechowywała, ale później, z uwagi na warunki w jej domu, przekazała je oskarżonej. P. W. (2) oskarżona poznała kiedy zwracały mu pieniądze, ponieważ nie chciała już dłużej czekać na mieszkanie. Wcześniej pieniędzmi tymi podzieliły się po połowie. Oskarżona nie wiedziała czy M. D. zatrzymał sobie jakąś kwotę. P. W. (2) miały spłacić z pieniędzy otrzymanych od kolejnych osób skierowanych przez M. M. (6) G. i pana T., którzy przekazali po 10.000,00 zł. Oskarżona podniosła, iż osoby które opisywała to wszyscy, którzy byli przysłani przez M. D.. Odnośnie zarzutu I wskazała, iż P. W. (1) poznała przez K. J. (1), miał on chcieć uzyskać mieszkanie dla siebie oraz pomoc w oddłużeniu mieszkania swojej matki B. G. (1). W trakcie spotkania K. J. (1) miała zgodzić się załatwić oddłużenie mieszkania, a oskarżona miała jej przytakiwać. Według oskarżonej zazwyczaj było tak, iż K. J. (1) obiecywała załatwienie rzeczy, a oskarżona jej przytakiwała. Za załatwienie wszystkiego P. W. (1) przekazał im 25.000,00, którymi podzieliły się na pół. Oskarżona wskazała, iż swoją

część zachowała i kiedy okazało się, że trzeba zwrócić - oddała. Według oskarżonej zabrały B. G. (1) do (...), ale okazało się, że jest problem i nie dało się nic załatwić. Kiedy przyszła pisemna odpowiedź P. W. (1) zażądał zwrotu pieniędzy i go otrzymał za pośrednictwem M. M. (1). W zakresie zarzutu IV oskarżona wyjaśniła, iż A. M. poznała przez K. J. (1) i pomagała mu z tłumaczeniem dokumentów. W trakcie rozmowy okazało się, iż chciałby się on usamodzielnąć od rodziców, wobec czego oskarżona z K. J. (1) zaproponowały mu załatwienie mieszkania za 3.000,00 zł, jako dobremu znajomemu. Pieniądze nie zostały przekazane, ponieważ M. trafił do aresztu.

Następnie oskarżona wyjaśniła co do udziału I. M. (1). Kobiętę miała poznać również przez K. J. (1). W trakcie jednego ze spotkań doszło między nimi do rozmowy o mieszkaniach i ich załatwianiu, a I. M. (1) miała wyrazić chęć załatwienia mieszkania na swojego męża oraz dla syna. K. J. (1) potwierdziła, iż jest w stanie załatwić takie mieszkanie, a oskarżona jej przytaknęła. Oskarżona wskazała, iż żadnej z osób, którym miała załatwiać mieszkania nie mówiła, iż jest urzędnikiem lub pracuje w urzędzie, nie wykluczyła, aby K. J. (1) miała coś takiego mówić, ale na pewno nie I. M. (1). I. M. (1) miała dać po 10.000,00 zł za każde mieszkanie, ale wpłaciła jedynie połowę oraz przekazała dokumentację. Pozostałej kwoty nie przekazała tłumacząc się problemami finansowymi. I. M. (1) poleciła później sama P. L. (1) i przekazała od niej kwotę 25.000,00 zł oraz dokumentację. Pieniądze otrzymała K. J. (1) i podzieliła się z oskarżoną po połowie. Kwota ta oraz wszystkie pieniądze przekazywane przez I. M. (1) znajdowały się w białych kopertach. Oskarżona nie widziała P. L. (1), według niej nie widziała jej również K. J. (1). W dalszej kolejności I. M. (1) zwróciła się do nich o pomoc dla K. C. (1), która miała już złożony wniosek o mieszkanie, ale chciała go przyspieszyć. Oskarżona z K. J. (1) zażądały za pomoc 25.000,00 zł, ale kiedy okazało się, iż tamta nie może tyle dać, wzięły 20.000,00 zł i podzieliły między sobą na pół. K. C. (1) poznały później, i wtedy okazało się, iż nie wiedziały, że to one załatwiały mieszkanie. W zakresie zarzutu XIII oskarżona wskazała, iż z P. K. (1) było podobnie jak z K. C. (1), nigdy go nie spotkały a dokumenty i kwotę 25.000,00 zł przekazała im I. M. (1). Podobnie miało być z P. W. (3), którego nigdy nie widziały i otrzymały od niego, przez I. M. (1), jedynie kwotę 25.000,00 zł.

Jak wyjaśniła oskarżona podobnie 25.000,00 zł zażądały od państwa Ż. i jedynie tyle dostały i podzieliły się po połowie z K. J. (1). Dopiero po jakimś czasie, z rozmowy telefonicznej z P. Ż., który domagał się przyspieszenia załatwienia mieszkania albo zwrotu pieniędzy, okazało się, iż wpłacił on 45.000,00. I. M. (1) miała temu początkowo zaprzeczyć, ale później przyznała, iż tak było, ale nie ma z czego oddać. Wtedy I. M. (1) miała zaproponować kolejną osobę – A. S. (1)- i następnie wraz z K. J. (1) zażądać od niego 45.000,00 zł, ale do przekazania pieniędzy nie doszło. Oskarżona nie spotkała się z A. S. (1) i nie wie czy została przez niego przekazana dokumentacja. I. M. (1) miała według oskarżonej zaproponować także pomoc M. K. (1) i E. W. i następnie przekazać im ich dokumentację oraz jedynie kwotę 25.000,00 zł. Oskarżona oraz K. J. (1) nigdy nie widziały tych osób. Odnośnie R. S. (1), oskarżona wskazała, iż był kolegą I. M. (1), która zorganizowała im wspólne spotkanie. Na spotkaniu oskarżona i K. J. (1) zobowiązały rozeznaczyć się, czy będzie możliwość załatwienia dla mężczyzny mieszkania, a następnie zaoferowały się je załatwić za opłatą 25.000,00 zł. Początkowo R. S. (1) przekazał jedynie dokumenty bez pieniędzy, ale też przez I. M. (1) zgłosił, iż ma kolegę również chętnego na mieszkanie. Dokumenty i kwotę 25.000,00 zł od G. P. (1) oskarżonej i K. J. (1) przekazała I. M. (1). Kwotę to oskarżona i K. J. (1) podzieliły między siebie. Później okazało się, iż I. M. (1) otrzymała również pieniądze od R. S. (1) w kwocie 25.000,00 zł, ale przeznaczyła je na spłatę swoich zobowiązań.

Oskarżona wyjaśniła, iż w pewnym momencie zarówno ona jak i K. J. (1) zaczęły robić się nerwowe i bać się. Miały się bać nie brać pieniędzy i dokumentów od I. M. (1), ponieważ K. J. (1) powiedziała, iż mąż I. M. (1) siedzi w więzieniu za morderstwo, więc I. M. (1) na pewno zna ludzi, którzy mogli by im zrobić krzywdę.

Według oskarżonej za R. S. (1) nie otrzymały pieniędzy. Mężczyzna miał im jednak polecić kolejną osobę – A. K. (1), który za załatwienie mieszkania miał im zapłacić 27.000,00, z czego 2.000,00 zł miały iść do R. S. (1). Uzyskanymi pieniędzmi oskarżona podzieliła się po połowie z K. J. (1). R. S. (1) polecił im B. R., ale ponieważ miała ona chęć większego -4- pokojowego mieszkania przekazały, R. S. (1), iż opłata wyniesie 30.000,00 zł. B. R. skontaktowała się z nimi, po czym na konto oskarżonej w kilku ratach wpłaciła 30.000,00, którą to kwotę oskarżona podzieliła się po połowie z K. J. (1). Po pewnym czasie oskarżona wraz z K. J. (1) spotkały się z R. S. (1), który powiedział, że przekazał I. M. (1) za mieszkanie znaczną sumę pieniędzy a nie może się z nią skontaktować, wobec czego zastraszał je, iż naśle na nie zbirów, i zażądał od nich podpisania umowy pożyczki. Oskarżona podpisała z mężczyzną umowę pożyczki na

kwotę 100.000,00 zł, bowiem wskazał, iż taka kwotę przekazał I. M. (1). Później I. M. (1) miała im powiedzieć, iż wcale nie wzięła takiej sumy i też miała z nim podpisaną umowę pożyczki.

Oskarżona przyznała się do czynu zarzucanego w punkcie XXI, wyjaśniła, iż wie, że powiedziała B. K. (2) z głupoty, że napisze jej pismo w sprawie jej zaległości czynszowych, za co wzięła 2.500,00 zł.

Odnosnie J. S. (2) oskarżona wskazała, iż poznała ją przez K. J. (1), która już wcześniej z nią rozmawiała. J. S. (2) miała uprzednio złożony wniosek o mieszkanie i chciała jego przyspieszenia, a K. J. (1) zaoferowała jej załatwienie mieszkania. Oskarżona nie wiedziała jakiej kwoty tamta żądała, ale wskazała, iż otrzymały sumę 5.000,00 zł i podzieliły na pół. Później K. J. (1) miała zdecydować, że trzeba oddać te pieniądze i dokonać przelewu, pod zmienionym nazwiskiem, aby nie ujawniać swojego, za pokwitowaniem. Oskarżona wyjaśniła, iż I. M. (2) poznała przez K. J. (1), a ta przez J. S. (2). W trakcie ich spotkania kobieta była już zorientowana w sprawie i przekazała im kwotę 16.000,00 zł, która miał być na przyspieszenie przyznania mieszkania socjalnego oraz załatwienie mieszkania dla jej syna z TBS. Pieniędźmi podzieliły się z K. J. (2) na pół. Odnosnie B. S. (1) oskarżona wskazała, iż nie zna jej, iż jedynie z relacji K. J. (1) wie, iż tamte kontaktowały się ze sobą i B. S. (1) chciała wpłacić 10.000,00 lub 15.000,00 zł za załatwienie mieszkania. Oskarżona nie wiedziała czy kobiety się spotkały czy sprawę załatwiała J. S. (2), ale wskazała iż do przekazania pieniędzy doszło. Według oskarżonej podobnie miało być z J. O. (1), której informacje i żądanie przekazały K. J. (1) z J. S. (2), za co tamta wpłaciła 10.000,00 zł.

Oskarżona wyjaśniła również, iż T. Z. (1) przekazał im kwotę 20.000,00 zł w dwóch transzach po 10.000,00 zł, które miały być na załatwienie mieszkania dla córki R. S. (2). Oskarżona wskazała, iż nigdy nie widział pana ani pani S.. Oskarżona podtrzymała, iż T. Z. (1) poznały przez B. R. oraz, że początkowo chciał on załatwić mieszkanie dla syna, ale zmienił zdanie i chciał je załatwić dla osoby z rodziny.

Jak wyjaśniła oskarżona nie brała udziału w innych przestępstwach poza wymienionymi w zarzutach oraz poza osobami w nimi wymienionymi nikt inny nie brał w tym udziału. Oskarżona wskazała, iż A. Z. (1) to fikcyjna postać, na jej nazwisko założone zostało konto email przez oskarżoną oraz K. J. (1) w celu ewentualnego wysyłania wniosków. Oskarżona nie pamiętała, aby sama wysyłała wiadomości przez konto, lub by wpływały na nie wiadomości od innych. Co do K. K. (9) oskarżona wskazała, iż zna to nazwisko jedynie od K. J. (1), która mówiła, iż została przez tę kobietę oszukana. Oskarżona wskazała, iż z zabezpieczonych w jej mieszkaniu zaświadczeń o zatrudnieniu wykonała dwa – Z. oraz inne, ale nie wykonywała zaświadczenia R., przy czym wykonywała tylko kopie i stawiała parafki, aby pokazać I. M. (1), jakoby oryginały były dalej przekazywane. Zaświadczenia, które wykonała nie były zaś nigdzie przekazywane.

(wyjaśnienia G. K. (1) k. 2293-2303)

G. K. (1) wyjaśniając po raz kolejny w toku postępowania przygotowawczego wskazała, iż będąc kiedyś na spacerze z K. J. (1) spotkały starszą panią, z którą nawiązały rozmowę, w trakcie której okazało się, iż kobieta, nazywająca się U. Ł., mieszka na terenie ogródków, ponieważ po śmierci córki straciła prawo do zamieszkiwania w lokalu. Oskarżona wyjaśniła, iż zaproponowały kobiecie pomoc w załatwieniu przydziału mieszkania poza kolejnością i obiecały napisać jej pismo. Przy kolejnym spotkaniu kobieta podpisała przygotowane pismo oraz wpłaciła im kwotę 1000 zł. Według oskarżonej pierwotnie zażądały od niej 1130 zł na poczet kaucji, ale ponieważ nie miała tyle zgodziły się za nią założyć 130 zł. Następnie oskarżona przygotowała pismo mające stanowić rzekomą odpowiedź dla kobiety i zeskanowała na pismo pieczętkę prezydenta L.. Pisma nie udało im się przekazać kobiecie, gdyż kobiety nie było w miejscu, w którym prowadziła zazwyczaj handel, a gdzie się umówiły.

(wyjaśnienia G. K. (1) k. 2879-2881)

W toku ponownego przesłuchania G. K. (1) przyznała się do zarzucanego jej czynu i ponownie opisała okoliczności poznania U. Ł.. Wskazała, iż chcieli z K. J. (1) oddać kobiecie pieniądze, ale jej nie znalazły.

(wyjaśnienia G. K. (1) k. 2917-2919)

G. K. (1) w trakcie rozprawy przyznała się do zarzucanych czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Oskarżona podtrzymała częściowo wyjaśnienia złożone przez siebie jako pierwsze w toku postępowania przygotowawczego (k. 79-82) i wskazała, że spotykała się z innymi osobami, pomimo że wtedy wyjaśniała, że nie. Oskarżona podtrzymała również swoje kolejne wyjaśnienia (k. 110-113), przy czym wskazała, iż przyznaje się oraz, że uczestniczyła w spotkaniach, zarówno z K. J. (1), R. S. (1), B. R. oraz T. Z. (1) i na równo z K. J. (1) proponowały załatwienie mieszkań. Podtrzymała także wyjaśnienia złożone w toku konfrontacji z R. S. (2) (k. 1671-1673). Wskazała, iż wiedziała wtedy, że Z. przekazał K. J. (1) jakieś pieniądze za załatwienie mieszkania dla pani S.. Oskarżona podtrzymała również swoje pozostałe wyjaśnienia (k. 2293-2303, 2879-2881, 2917-2919) wskazując, iż odnośnie zarzutów dotyczących B. S. (1) oraz J. O. (1) to nie doszło do przekazania pieniędzy. Oskarżona nie wiedziała, skąd wzięły się odmienne wyjaśnienia w treści protokołu, podniosła, iż jest pewna, że wyjaśniała wtedy, że nie było przekazania pieniędzy, gdyż nic o tym nie wie. Potwierdziła, iż podpis na protokole przesłuchania należy do niej. Nie potrafiła wyjaśnić rozbieżności.

(wyjaśnienia G. K. (1) k. 3793-3794)

I. M. (1) przesłuchana w toku postępowania przygotowawczego nie przyznała się do zarzucanych czynów i złożyła wyjaśnienia. Oskarżona wyjaśniła, iż K. J. (1) poznała w 2008 roku, nie pamiętała jednak w jakich okolicznościach. Wskazała, iż spotykała się z nią na stopie koleżeńskiej co jakiś czas. To u niej w sklepie (...) poznała E. Ż.. Jak wyjaśniła oskarżona E. Ż. jest jej koleżanką z Wyższej Szkoły (...) w G. i wcześniej rozmawiała z nią, iż chce sobie załatwić mieszkanie jak ktoś zrezygnuje z kolejki w TBS. Na spotkaniu z K. J. (1) był mąż E. Ż. i chodziło o załatwienie E. Ż. mieszkania z TBS. Według oskarżonej K. J. (1) miała także jej załatwić mieszkanie, było to w podobnym czasie jak przy E. Ż. tylko trochę wcześniej. K. J. (1) miała mówić oskarżonej, iż pracuje w Urzędzie Miejskim w G., ale jest na wychowawczym i wskazywać, że oczekiwanie w kolejce na mieszkanie może trwać bardzo długo, ale można też dogadać się z kimś rezygnującym, że wstąpi się w jego miejsce. Oskarżona wpłaciła K. J. (1) kwotę 45.000,00 zł na poczet kaucji. Jak wyjaśniła nie składała do urzędu żadnych dokumentów, ale nie wie czy K. J. (1) składała coś w jej imieniu. Oskarżona miała się kontaktować często z K. J. (1) w sprawie mieszkania i domagać odpowiedzi, czy da się je załatwić, a jeśli nie to żądać zwrotu pieniędzy. Na spotkaniu z E. Ż. według oskarżonej E. Ż. przekazała w kopercie K. J. (1) kwotę 45.00,00 zł na poczet kaucji za mieszkanie. Jako zabezpieczenie oskarżona podpisała z E. Ż. umowę pożyczki. Oskarżona wskazała, iż miała zaufanie do K. J. (1), gdyż ta nie wydawała się jej oszustką. Oskarżona nie przyznała się do drugiego z zarzucanych czynów i wskazała, że nie zna A. S. (1) i nie przekazywała pieniędzy w jego imieniu. Według oskarżonej E. Ż. osobiście wręczała pieniądze K. J. (1), oskarżona miała być jedynie gwarantem, że one nie przepadną. Oskarżona wyjaśniła, iż nie powoływała się na wpływy w Urzędzie Miejskim i nie brała pieniędzy za załatwianie mieszkań w TBS, sama wpłaciła K. J. (1) kwotę 45.00,00 zł, E. Ż. tylko przekazała informację o możliwości takiego załatwienia mieszkań. Oskarżona wskazała, iż nie otrzymała zwrotu pieniędzy, ale nie martwiła się wcześniej, gdyż K. J. (1) cały czas była z nią w kontakcie i jej nie unikała, denerwowały ją jednak przesunięcia terminów, ale głównie z powodu E. Ż., która ją naciskała i była zaniepokojona.

(wyjaśnienia I. M. (1) k. 130-132)

W toku postępowania w przedmiocie zastosowania tymczasowego aresztowania I. M. (1) nie przyznała się do zarzucanych czynów, wskazując, iż sama wpłaciła pieniądze i była tylko pośrednikiem, nie korzystała z korzyści materialnych, jedynie poinformowała swoją koleżankę ze studiów, że istnieje taka możliwość wstąpienia w czyjeś miejsce na liście TBS. Oskarżona wskazała, iż jedynie umówiła E. Ż. z K. J. (1).

(wyjaśnienia I. M. (1) k. 149-150)

Przesłuchana po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym I. M. (1) częściowo przyznała się do zarzucanych czynów i złożyła wyjaśnienia. Oskarżona wyjaśniła, po okazaniu jej dokumentu w postaci wniosku R. M. do Urzędu Miejskiego w G., iż to ona złożyła oba podpisy o treści R. M., co zrobiła za zgodą swojego męża, który przebywał w zakładzie karnym. Oskarżona wskazała, iż wniosek w chwili podpisywania nie był wypełniony i nie wie kto go wypełniał, ale nie zrobiła tego ona. Wniosek ten po podpisaniu przekazała K. J. (1), było to wtedy gdy starała się o mieszkanie. Oskarżona wyjaśniła, iż nie zna G. P. (1) ani B. R., G. P. (1) mógł być jednak osobą przyjeżdżającą z R. S. (1),

ale oskarżona zaprzeczyła, aby polecała go, przekazywała informacje czy żądała lub przyjmowała od niego pieniądze. Odnośnie innych osób oskarżona wskazała, iż powiedziała swoim znajomym o możliwości załatwienia mieszkań z TBS oraz, że ona sama na takie mieszkanie czeka i zna osoby, które się takim pośrednictwem zajmują. Jak wyjaśniła, zna P. L. (1), K. C. (1), P. K. (1), P. W. (3), E. i P. Ż., R. S. (1) i K. D. (2), nie była zaś pewna czy zna M. K. (1) i E. W. oraz A. S. (1). Oskarżona wyjaśniła, iż według niej K. J. (1) była pracownicą Urzędu Miejskiego i przebywała na urlopie macierzyńskim, taką informację przekazała też wraz z numerem jej telefonu K. C. (1). Miała również przekazać K. C. (1), iż K. J. (1) może załatwić wstąpienie w miejsce w kolejce za kogoś kto rezygnuje, pieniądze mają zaś być przeznaczone na spłatę wkładu osoby rezygnującej. Odnośnie P. L. (1), wskazała, iż sumę 35.000,00 zł P. L. (1) musiała przekazać bezpośrednio K. J. (1), gdyż ona nigdy nie widziała tych pieniędzy, a jedynie przekazywała informacje o konieczności ich wpłaty. Według oskarżonej K. J. (1) chciała by pieniądze były w kopercie wraz z wypełnionymi wnioskami. Oskarżona miała jednak widzieć kopertę, gdyż P. L. (1) przysłała do niej do sklepu wraz z kopertą, ale potem sama załatwiała wszystko z K. J. (1). Oskarżona nie wiedziała jak dokładnie była rola G. K. (1), ale według niej robiły to razem z K. J. (1), raz jedna raz druga spotykała się z klientami.

Jak wyjaśniła oskarżona zna się dobrze z K. C. (1) i kiedy tamta dowiedziała się, iż oskarżona będzie mieć załatwiane mieszkanie również zgłosiła swoje zainteresowanie, wobec czego oskarżona zapoznała ją z K. J. (1), na spotkaniu prawdopodobnie była też G. K. (1). Później K. J. (1) miała się z oskarżoną skontaktować i przekazać, że jest mieszkanie dla K. C. (1) oraz zażądać 25.000,00 zł tytułem wkładu za odstąpienie. Oskarżona po otrzymaniu kwoty przekazała ją K. J. (1) i G. K. (1). Podobnie wyglądały okoliczności dotyczące załatwienia mieszkania dla P. K. (1). Według oskarżonej z K. J. (1) spotkał się on u niej na uroczystości rodzinnej i wtedy kobieta, wiedząc, że jest zainteresowany, przekazała mu żądanie wpłaty 45.000,00 zł tytułem odstępnego. Mieszkanie miało być trzypokojowe, dlatego kwota była wysoka, opłaty zależały bowiem od lokalizacji i metrażu mieszkania. Oskarżona wskazała, iż wie, że P. K. (1) wpłacił żadaną kwotę. P. W. (3) oskarżona poznała przez H. Z., swoją znajomą, która wiedziała, że stara się ona o mieszkanie z TBS i skierowała do niej mężczyznę. Oskarżona przekazała P. W. (3) numer K. J. (1), a po jakimś czasie H. Z. przyniosła jej w jego imieniu 50.000,00 zł, które oskarżona wpłaciła K. J. (1), przy czym oskarżona, H. Z. i jeszcze jedna osoba mieli podpisać zobowiązanie, że zwrócą pieniądze, jeśli P. W. (3) nie otrzyma mieszkania. Odnośnie E. i P. Ż. oskarżona podtrzymała w całości złożone uprzednio wyjaśnienia. W zakresie załatwienia mieszkania dla R. S. (1), oskarżona wyjaśniła, iż poznała go i zapoznała z K. J. (1) i G. K. (1) na prośbę swojej znajomej. Według oskarżonej mężczyzna złożył dokumenty nie dysponował jednak odpowiednią sumą, dlatego upewniwszy się co do jego wiarygodności, oskarżona założyła za niego 75.000,00 zł i przekazała je gotówką K. J. (1), później mężczyzna w ratach oddał jej całą kwotę. Oskarżona wskazała, iż przed swoim zatrzymaniem umówiła się z R. S. (1), by sprawdzić czy otrzymał mieszkanie, wcześniej K. J. (1) mówiła jej, iż mężczyzna odebrał już mieszkanie, co okazało się nieprawdą. Oskarżona wyjaśniła, iż G. P. (1) mógł być znajomym S.. Według oskarżonej, nie było tak, aby zawarła z K. D. (2) umowę pożyczki, z nim było tak jak z innymi, on też starał się o mieszkanie i skontaktowała go z K. J. (1). K. J. (1) miała zażądać od niego kwoty 65.000,00 zł, pieniądze te zostały przekazane przez mężczyznę przelewem na konto oskarżonej, która następnie je wypłaciła i oddała gotówkę K. J. (1). Umowę pożyczki podpisała z nim tylko na dowód, że przekazał jej te pieniądze, był to rodzaj zabezpieczenia. Kiedy mieszkanie wciąż nie było załatwione, a K. D. (2) się z nią kontaktował, to już nie wiedziała co mówić. Oskarżona nie pamiętała okoliczności związanych z M. K. (1) i E. W., wskazała, iż prawdopodobnie polecił ich jej dostawca R. R. (3), a ona dalej przekazała ich K. J. (1) i G. K. (1), jednak nie była pewna czy ich osobiście widziała. Wskazała, iż na pewno nie przekazywała od nich pieniędzy.

Jak wyjaśniła oskarżona nikt z jej znajomych nie dostał mieszkania, które miały być załatwione a K. J. (1) i G. K. (1) nie oddały uzyskanych pieniędzy. Oskarżona wskazała, iż nie pamięta A. S. (1), ale prawdopodobnie mógł to być sąsiad jej cioci, który kiedy dowiedział się jak oskarżona stara się o mieszkanie, także wyraził swoje zainteresowanie. Oskarżona poznała mężczyznę z K. J. (1) w ten sposób, iż pojechała z nim do jej domu, nie wiedziała jednak jakie były ich dalsze ustalenia. Wskazała, iż mężczyzna kontaktował się z nią potem, i poinformował, że nie istnieje osiedle na którym miało być jedno z mieszkań. Oskarżona wyjaśniła, iż nie zna B. R..

(wyjaśnienia I. M. (1) k. 2209-2214)

I. M. (1) przesłuchana w toku rozprawy nie przyznała się do zarzucanych czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Oskarżona podtrzymała wyjaśnienia jakie składała w postępowaniu przygotowawczym. Oskarżona wskazała, iż osoby te to byli jej znajomi i z pośrednictwa nie miała żadnych korzyści. Niektórych знаła pośrednio przez bliskich znajomych, a niektórych bezpośrednio. Znajomi jej chcieli mieć zabezpieczenie, a ona wierzyła K. J. (1), że jest uczciwą kobietą i załatwi mieszkania. Jak wyjaśniła to są bardzo duże kwoty i nie myślała, że będzie to spłacać, myślała, że to tylko formalność i K. J. (1) jest uczciwa. Oskarżona wskazała, iż kiedy się okazywało, że nie da się załatwić mieszkań, ludzie kontaktowali się z nią, bo K. J. (1) zmieniała telefony. Oskarżona wyjaśniła, iż bardzo źle się czuła z tym, bo ci ludzie to byli jej znajomi i czuła się zobowiązana by wyjaśnić tę sprawę. Oskarżona zaprzeczyła jakoby zatrzymywała jakieś kwoty dla siebie.

(wyjaśnienia I. M. (1) k. 3963-3964)

J. S. (2) przesłuchana w postępowaniu przygotowawczym przyznała się do zarzucanych czynów i złożyła szczegółowe wyjaśnienia. Oskarżona wskazała, iż będąc w Urzędzie Miejski w G. w sprawie swojego wniosku o mieszkanie z TBS na które czekała już od kilku lat, poznała K. J. (1). Kobieta wydała jej się wyglądać urzędowo i w trakcie nawiązanej rozmowy, powiedziała, że pracuje w urzędzie i jest w stanie przyspieszyć uzyskanie przez oskarżoną mieszkania, ale za opłatą. Opłata miała wynosić 15.000,00 zł na początek i 10.000,00 zł po uzyskaniu mieszkania. Oskarżona zgodziła się na propozycje i w trakcie następnego spotkania kobiety ustaliły szczegóły, przy czym oskarżona wskazała, iż może na razie wpłacić jedynie 5.000,00 zł i jeszcze w trakcie spotkania wypłaciła pieniądze i przekazała K. J. (1), ale nie dostała za to żadnego potwierdzenia. K. J. (1) miała jej powiedzieć, że gdyby znalazła innych chętnych, to żeby kierowała ich do niej. Po kilku dniach J. zgłosiła się do niej po 500 zł ponieważ miała ich potrzebować na jakieś zaświadczenie. Jak wyjaśniła oskarżona, o możliwości załatwienia mieszkań powiedziała kilku swoim znajomym – I. O. (1), B. S. (1) i M. R. (1), z których ostatnia dwójka wyraziła zainteresowanie. B. S. (1) w trakcie jednej ze swoich wizyt u oskarżonej miała poznać K. J. (1). Oskarżona wskazała, iż już wcześniej przekazała K. J. (1), iż znalazła chętnych i podała jej numery telefonów, a swoim znajomym przekazała numer K. J. (1). Według oskarżonej B. S. (1) miała mieć załatwione dwupokojowe mieszkanie z TBS za kwotę 25.000,00 zł, z czego płatne od razu było 15.000,00 zł a później 10.000 zł, ponieważ jednak B. S. (1) chciała uzyskać większe mieszkanie kwota pierwszej wpłaty miał wzrosnąć do 20.000,00 zł. B. S. (1) miała być według oskarżonej poinformowana, iż kwota ta jest na opłacenie różnych ludzi i sprawa nie jest legalna. Oskarżona wskazała, iż początkowo nie miał mieć nic z tytułu swojej pomocy i chciała jedynie pomóc koleżance. Z uwagi na to, że B. S. (1) wyjechała do W. i długo nie wpłacała pieniędzy, K. J. (1) zaczęła się o nie dopominać, wobec czego oskarżona prosiła, o ich wpłacenie na jej konto, aby mogła je przekazać, a później zaproponowała, że sama założy pieniądze, czego jednak nie zrobiła, ponieważ nie dysponowała taką sumą. Jak wskazała oskarżona raz B. S. (1) powiedziała jej, iż wpłaciła kwotę 5.000,00 na jej konto, ale pieniądze nigdy nie wpłynęły. K. J. (1) miała powiedzieć oskarżonej, iż sama założyła za B. S. (1) 5.000,00 zł, co oskarżona przekazała B. S. (1) dodając nieprawdźliwie, w celu przyspieszenia wpłaty przez tamtą, iż także ona założyła za nią pozostałą kwotę. B. S. (1) nie wpłaciła jednak żadnych pieniędzy. Odnośnie M. R. (1) oskarżona wskazała, iż przekazała mu kontakt do K. J. (1), ale nie uczestniczyła w jego rozmowach aktywnie, wiedziała jedynie, iż miał on zapłacić kwotę 15.000,00 oraz 10.000,00 przy odbiorze mieszkania. Oskarżona wyjaśniła, iż otrzymała od niego na konto kwotę 10.000,00, którą wypłaciła i jako gotówkę przekazała K. J. (1), ale nie otrzymała z tego tytułu jakichkolwiek korzyści. Według oskarżonej M. R. (1) skontaktował z K. J. (1) kobietę o imieniu J. ale oskarżona nie brała w ich rozmowach udziału. K. J. (1) miała jej powiedzieć, iż jeśli wszystko pójdzie dobrze to da jej za to 1000 zł, ale pieniędzy nigdy nie przekazała. K. J. (1), cały czas informowała oskarżoną, iż na jej mieszkanie trzeba poczekać, ale w ramach wdzięczności za skontaktowanie z innymi, miała jej powiedzieć, iż zamiast dwupokojowego załatwi jej trypokojowe mieszkanie za te same pieniądze. Oskarżona utrzymywała z K. J. (1) stały kontakt i K. J. (1) w ramach kolejnej gratyfikacji powiedziała, iż nie musi dopłacać pozostałej kwoty 20.000,00 zł. Jak wyjaśniła oskarżona wcześniej nie było takich ustaleń, aby za załatwienie klientów miała dostać jakieś ulgi lub pieniądze, obniżka była pomysłem K. J. (1). Oskarżona wskazała, iż K. J. (1) wielokrotnie dzwoniła do niej w późniejszym okresie w celu skontaktowania się z M. R. (1), który miał dopłacić 500 zł na zaświadczenie. Oskarżona miała się wtedy skontaktować z mężczyzną, który następnie wpłacił pieniądze na konto oskarżonej, która przekazała je K. J. (1).

(wyjaśnienia J. S. (2) k. 45-47, akta II K 1719/12 k. 44-46)

W toku kolejnego przesłuchania J. S. (2) nie przyznała się do zarzucanych jej czynów i złożyła wyjaśnienia. Oskarżona jak w toku uprzednich wyjaśnień przedstawiła okoliczności poznania K. J. (1) oraz wpłacenia jej pieniędzy na poczet załatwienia mieszkania oraz okoliczności skierowania do K. J. (1) B. S. (1). Oskarżona wyjaśniła, również, iż nie zna J. O. (1), ale wie od K. J. (1), że było dla niej załatwiane mieszkanie. Oskarżona nie wiedziała, czy od J. O. (1) były przekazywane pieniądze. Wskazała, iż jest osoba pokrzywdzoną, dała pieniądze i K. J. (1) nie załatwiła jej mieszkania. Oskarżona wyraziła skruchę z powodu dania pieniędzy K. J. (1), wskazując, iż później dowiedziała się, że to nielegalne, jednocześnie zaprzeczyła, aby brała udział w innych czynnościach. Jak wyjaśniła poznała G. K. (1), która według niej mogła brać udział w załatwianiu mieszkań, ale głównym motorem działań miała być K. J. (1). Oskarżona ponownie wskazała, iż skontaktowała M. R. (1) z K. J. (1), ale nie wiedziała, czy kobieta obiecała mu mieszkanie. Oskarżona wyjaśniła, iż nie zna osoby o nazwisku I. M. (1) oraz, że nie wie nic o tym, aby K. J. (1) grożono, aby była bita, straciła dziecko lub poroniła. Oskarżona wskazała, iż K. J. (1) mówiła, iż pracuje w Urzędzie Miejskim w G. i może załatwić mieszkania. Oskarżona zaprzeczyła, aby uzyskała jakiegokolwiek kwoty od K. J. (1) z pieniędzy uzyskanych z załatwiania mieszkań, dostała jedynie obietnicę załatwienia większego mieszkania.

(wyjaśnienia J. S. (2) k. 138-142, akta II K 1719/12 k.115-119)

J. S. (2) przesłuchana ponownie w postępowaniu przygotowawczym nie przyznała się do zarzucanych czynów i odmówiła składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania. Oskarżona podtrzymała złożone uprzednio wyjaśnienia, wskazując, iż przyznała się pierwotnie, ale jedynie do tego, że poznała ludzi z K. J. (1), nie przyznaje się jednak do przestępstw. Oskarżona podniosła, iż w toku przesłuchania mówiła, iż „dawała pieniądze”, podczas gdy na k. 141 jest wpisane błędnie, że „brała pieniądze”.

(wyjaśnienia J. S. (2) k. 2273-2275, akta II K 1719/12 k.888-890)

J. S. (2) przesłuchana po raz kolejny w postępowaniu przygotowawczym odmówiła składania wyjaśnień oraz odpowiedzi na pytania.

(wyjaśnienia J. S. (2) akta II K 1719/12 k.1500-1501)

J. S. (2) w toku postępowania jurysdykcyjnego nie przyznała się do zarzucanych czynów i odmówiła składania wyjaśnień. Oskarżona podtrzymała złożone uprzednio wyjaśnienia, z wyjątkiem uprzedniego przyznania się do winy. Wskazała, iż przyznała się, gdyż nie rozumiała stawianych zarzutów. Oskarżona ponownie wskazała, iż w jednym z protokołów zostało błędnie wskazane słowo, że „brała” pieniądze, a powinno być, że „dała”. Oskarżona odmówiła odpowiedzi na pytania.

(wyjaśnienia J. S. (2) k. 3965 – 3967)

Sąd zważył co następuje:

Ustalenia powyższego stanu faktycznego Sąd dokonał w oparciu o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym w oparciu o dowody z dokumentów, zeznania świadków i wyjaśnienia oskarżonych.

Sąd dał wiarę zeznaniom D. S., który będąc dyrektorem Wydziału Gospodarki Komunalnej Urzędu Miejskiego w G. szczegółowo opisał procedurę uzyskania pomocy mieszkaniowej od miasta. Zeznania te są spójne, rzetelne oraz logiczne, znajdują także potwierdzenie w zgromadzonej dokumentacji, w tym w treści uchwały Rady Miasta G. nr XXII/651/04 w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu miasta G. oraz zasad udzielenia pomocy w wynajęciu takich lokali w zasobach Towarzystwa Budownictwa (...).

Sąd uznał także za polegające na prawdzie zeznania S. W. (2)- prezesa zarządu Towarzystwa Budownictwa (...) w G.. Z zeznań świadka wynika, że od kilku lat spółka której jest prezesem, jak również (...) Towarzystwo Budownictwa (...) przekazują nowe lokale do dyspozycji miasta, które kieruje najemców według prowadzonej przez siebie listy do

zasiedlenia konkretnego mieszkania. Świadek podkreślił, że TBS nie ma żadnego wpływu na kształt owej listy i żaden z pracowników nie ma możliwości dokonywania na niej jakichkolwiek zmian. Zeznania te Sąd ocenił jako rzetelne, obiektywne i logiczne.

Sąd dał wiarę zeznaniom W. P.- prezesa (...) Towarzystwa Budownictwa (...). Świadek opisał zasady przydzielania mieszkań z TBS, wskazał, że z Urzędu Miasta przekazywana jest imienna lista potencjalnych najemców do zasiedlania, która jest następnie weryfikowana pod kątem dochodowym. Świadek podał, że (...) nie przyjmuje interesantów sprawie przydziału, czy przyspieszenia przydziału mieszkania. Zeznania te Sąd ocenił jako rzetelne, logiczne i konkretne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. W. (1) Miasta G., jednakże nie miały one większego znaczenia dla ustalenia stanu faktycznego w niniejszej sprawie. Świadek potwierdził jedynie, że przyjmuje interesantów w ramach interwencji w swoim biurze w Urzędzie Miasta oraz, że znaczna większość z tych interwencji dotyczy spraw mieszkaniowych. Zeznania te Sąd ocenił jako rzetelne i konkretne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania B. S. (1), która opisała, w jakich okolicznościach jej znajoma J. S. (2) zaproponowała jej wykup mieszkania z TBS za 30.000 zł oraz poznała z K. J. (1), która miała tę sprawę załatwić. Zeznania tej świadek są spójne i logiczne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach I. O. (1) oraz wyjaśnieniach K. J. (1) i J. S. (2), z zakresie w jakim Sąd dał im wiarę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania I. O. (1), która wskazała, że również jej K. J. (1) proponowała załatwienie mieszkania z TBS. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadka T. Z. (1). Wyżej wymieniony opisał, iż na prośbę swojej znajomej B. R. spotykał się z oskarżonymi K. J. (1) oraz G. K. (1) celem sprawdzenia ich wiarygodności i możliwości załatwienia dla niej mieszkania. Wskazał także, iż następnie pośredniczył w załatwieniu mieszkania dla córki R. D. S.. Świadek wskazał, że kilka razy spotykał się z oskarżonymi, przekazywał także im koperty od R. S. (2), jednakże nie był w stanie określić, czy w kopertach tych znajdowały się pieniądze. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne, znajdujące nadto potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach B. R..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania R. S. (2) jedynie w zakresie, w jakim świadek wskazał, iż zamierzał uzyskać mieszkanie z TBS za pośrednictwem urzędniczek – K. J. (1) i G. K. (1), które poznał przez T. Z. (1) i z którymi w tym celu spotykał się oraz przekazywał dokumenty. Zeznania świadka w powyższej części znajdują potwierdzenie w zeznaniach T. Z. (1) oraz wyjaśnieniach oskarżonych. Sąd nie dał natomiast wiary zeznaniom tego świadka w zakresie w jakim zaprzeczył, by przekazywał komukolwiek pieniądze za załatwienie mieszkania. Powyższe stwierdzenia są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonej K. J. (1), potwierdzonymi treścią utrwalonych rozmów telefonicznych. Wskazać także należy, iż R. S. (2) jest prawnikiem, a zatem z całą pewnością jest zorientowany w tym, w jaki sposób powinno wyglądać załatwianie formalności związanych z uzyskaniem mieszkania z TBS oraz, że spotykanie się z „urzędniczkami” w kawiarniach i przekazywanie tam dokumentów nie należy do standardów i świadczy o tym, że mieszkanie ma zostać załatwione w sposób nielegalny. Z doświadczenia życiowego zaś wynika, że takie załatwianie sprawy nie odbywa się w sposób bezkosztowy.

Sąd dał wiarę zeznaniom D. S. (1) w zakresie, w jakim potwierdziła, że jej ojciec poinformował ją o możliwości uzyskania mieszkania z TBS oraz, że przekazywała mu żądane dokumenty. Zeznania te znajdują bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach R. S. (2) oraz T. Z. (1). Sąd zwrócił uwagę, iż świadek nie była bezpośrednio zaangażowana w czynności związane z załatwianiem mieszkania, a wszelkich formalności w jej imieniu dopełniał jej ojciec, stąd mogła nie być zorientowana w szczegółach, w tym w sposobie w jaki sprawa ma zostać załatwiona.

Sąd dał wiarę zeznaniom B. R. w zakresie, w jakim podała w jaki sposób nawiązała kontakt z oskarżonymi J. oraz K., jak również wskazała, iż przekazała im 30.000 zł w zamian za załatwienie mieszkania z TBS. Zeznania te są spójne i logiczne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach T. Z. (1) oraz

wyjaśnieniach oskarżonych. Sąd nie dał natomiast wiary twierdzeniom tej świadek, w zakresie w jakim wskazała, że nie oferowała żadnych korzyści w zamian za załatwienie mieszkania, zaś pieniądze które przekazała miały zostać przeznaczone na pokrycie kaucji. Zdaniem Sądu powyższe twierdzenia są sprzeczne z doświadczeniem życiowym oraz zasadami logicznego rozumowania. Świadek ta nie mogła bowiem racjonalnie przyjmować, że załatwienie mieszkania, poza normalnym, legalnym trybem, przez dwie nieznanne jej wcześniej „urzędniczki” odbędzie się bez żadnej gratyfikacji dla osób w to zaangażowanych. B. R. musiała nadto zdawać sobie sprawę, że nie spełnia kryteriów uzyskania mieszkania z TBS w G., nie będąc nawet mieszkańcem tego miasta. Wiedziała zatem, że o ile mieszkanie uzyska, to odbędzie się to niezgodnie z przepisami.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania E. i P. Ż., którzy szczegółowo opisali okoliczności zaproponowania im przez I. M. (1) zakupu mieszkania z TBS powołując się na znajomości z dwoma urzędniczkami- K. J. (1) i G. K. (1). Z zeznań świadków wynika, że w celu załatwienia mieszkania przekazali I. M. (1) kwotę 45.000 zł, której nie odzyskali. Opisali także, w jaki sposób byli zwodzeni przez oskarżone, które cały czas obiecywały załatwienie mieszkania, przesuując termin jego wydania oraz żądając złożenia dodatkowych dokumentów, czy wyjaśnień.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania J. O. (1), która opisała, w jaki sposób doszło do spotkania z K. J. (1), która miała załatwić jej uzyskanie mieszkania z TBS. Z zeznań tych wynika, że oskarżona zapewniała świadka, że pracuje w Urzędzie oraz ma możliwość załatwienia przyspieszenia czasu oczekiwania na załatwienie mieszkania. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne.

Sąd dał wiarę zeznaniom A. S. (1). Wyżej wymieniony szczegółowo i dokładnie opisał, w jakich okolicznościach poznał I. M. (1), a następnie za jej pośrednictwem „urzędniczkę” K. J. (1), które zaproponowały mu załatwienie mieszkania z TBS. Z zeznań tego świadka wynika, że wyżej wymienione były bardzo przekonujące, sprawiały wrażenie dobrze zorientowanych i konkretnych, co wywołało u niego przekonanie, że faktycznie mogą mieszkanie załatwić. Świadek podał także, że do przekazania środków faktycznie nie doszło, gdyż zorientował się, iż na ul. (...) nie ma żadnej budowy. Z zeznaniami tego świadka korespondowały zeznania K. S. (1), która potwierdziła, że poznała I. M. (1) z państwem S. oraz wskazała, że oskarżona chwaliła jej się, że ma znajomości, które pozwoliły jej uzyskać mieszkanie. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne oraz szczerze.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania R. S. (1), w części, w jakiej wyżej wymieniony szczegółowo opisał swoje kontakty z I. M. (1), G. K. (1) oraz K. J. (1) w celu uzyskania mieszkania. Z zeznań wyżej wymienionego wynika, że przez okres kilkunastu miesięcy, nieustannie był zapewniany, że oskarżone załatwią mu mieszkanie, za co przekazał im 75.000 zł. Zeznania tego świadka w tym zakresie Sąd ocenił jako spójne, logiczne i konsekwentne, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach G. P. (1), wyjaśnieniach oskarżonych, treści rozmów oraz umowy pożyczki. Z ostrożnością Sąd potraktował jedynie twierdzenia świadka, jakoby był przekonany, iż mieszkanie uzyska legalnie, albowiem są one sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Należy zauważyć, że świadek jest osobą, która zawodowo zajmuje się obrotem nieruchomościami. Tym samym nie sposób uznać, by nie znał podstawowych zasad udzielania pomocy mieszkaniowej, która dedykowana jest do mieszkańców danego miasta, czy gminy. Świadek S. tymczasem mieszkańcem G. nie był, a mieszkanie chciał uzyskać w celach inwestycyjnych. Musiał zatem wiedzieć, że o ile to nastąpi to tylko na drodze nielegalnej, ze złamaniem standardowej procedury, do której z całą pewnością nie należy spotykanie się z „urzędniczkami” w kawiarniach, restauracjach, prywatnych mieszkaniach, czy kontaktowanie się z nimi na prywatne telefony.

Z zeznaniami wyżej wymienionego świadka korespondowały zeznania I. Z., która będąc koleżanką zarówno I. M. (1), jak i świadka powiadomiła go o tym, że I. M. (1) ma możliwość załatwienia mieszkania z TBS w G. dzięki znajomości osób zatrudnionych w urzędzie. Zeznania te Sąd ocenił jako wiarygodne, albowiem są one spójne i logiczne, nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Należy podkreślić, iż świadek poza skojarzeniem R. S. (3) z oskarżoną M. nie brała udziału w żadnych spotkaniach, czy uzgodnieniach, stąd też nie miała wiedzy odnośnie szczegółów zdarzenia.

Podobnie Sąd uznał za wiarygodne zeznania G. P. (1), który szczegółowo opisał swoje kontakty z oskarżonymi : I. M. (1), K. J. (1) oraz G. K. (1), które miały na celu uzyskanie mieszkania, za co świadek przekazał oskarżonym 55.000 zł. Zeznania te są spójne i logiczne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach R. S. (1), wyjaśnieniach oskarżonych. Sąd z ostrożnością potraktował jedynie zapewnienia świadka, iż był przekonany, że mieszkanie uzyska drogą legalną, albowiem są one sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Cały opisany przez świadka sposób załatwiania sprawy, świadczył o tym, że mieszkanie ma zostać uzyskane w sposób odbiegający od normalnej, zgodnej z prawem procedury. Powyższe potwierdza chociażby fakt, że świadek w swych zeznaniach sam przyznał, że oskarżone miały mu załatwić fikcyjne zaświadczenie o zatrudnieniu, na co wyżej wymieniony wyraził zgodę.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. K. (1), który wskazał, że przez R. S. (1) dowiedział się o możliwości załatwienia taniego mieszkania w G. dzięki wpływom urzędniczek z Urzędu Miejskiego w G., za co wpłacił oskarżonym G. K. (1) oraz K. J. (1) kwotę 27.000 zł. Zeznania te są szczerze i spójne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. Z., jednakże nie miały one większego znaczenia dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Świadek potwierdził jedynie, iż R. S. (1) proponował jego synowi mieszkanie w G.. Zeznania te Sąd ocenił jako logiczne i rzetelne, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania A. Z. (2). Wyżej wymieniony potwierdził jedynie, że spotykał się z jakąś kobietą w G. w sprawie załatwienia mieszkania, jednakże z uwagi na fakt, że kobieta ta wydała mi się niewiarygodna nie przystąpił do dalszych negocjacji. Zeznania te Sąd ocenił jako szczerze i rzetelne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania S. B. (obecnie C.), która szczegółowo opisała okoliczności przekazania kwoty 50.000 zł w zamian za załatwienie mieszkania dla siebie i T. C., do czego nie doszło. Świadek wskazała, iż o możliwości załatwienia mieszkania dowiedziała się od B. D., której mąż- M. D. miał posiadać znajomości w urzędzie. Świadek ta opisała także, iż spotkała się z oskarżonymi J. i K. , która zapewniały, iż załatwienie mieszkania jest możliwe, przedstawiały się jako pracownicy urzędu bądź TBS, żądały dostarczenia dodatkowych dokumentów. Zeznania te Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one spójne , logiczne i konsekwentne. Zeznania S. B. znajdowały potwierdzenie w zeznaniach T. C., którym również Sąd dał wiarę , w zakresie, w jakim świadek wskazał, że przekazał kwotę 50.000 zł w zamian za załatwienie mieszkania. Sąd nie dał natomiast wiary twierdzeniom świadka, który zapewniał, że sądził że uzyskanie mieszkania będzie legalne. Twierdzenia te są bowiem sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Opisany przez świadka sposób załatwiania tej sprawy, przekazywania dokumentów, pieniędzy, fakt, że ani jedno spotkanie nie miało miejsca na terenie urzędu , czy innej instytucji zajmującej się przydzielaniem, czy zamianom mieszkań, świadczy o tym, że świadek nie mógł racjonalnie sądzić, że sprawa będzie załatwiona zgodnie z prawem.

Z zeznaniami S. B. korespondowały zeznania M. G. (1), którym również Sąd dał wiarę. Świadek ta opisała jak w zamian za załatwienie po znajomości mieszkania przekazała M. D. kwotę 20.000 zł. Zeznania te są spójne i logiczne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach M. D. oraz wyjaśnieniach oskarżonych, w zakresie w jakim Sąd dał im wiarę.

Sąd dał wiarę zeznaniom B. D., w zakresie w jakim świadek opisała okoliczności związane z załatwieniem mieszkania dla jej teściowej J. S. (1) przy wykorzystaniu znajomości urzędniczek G. K. (1) oraz K. J. (1). Sąd uznał także za wiarygodne zeznania B. D., która potwierdziła okoliczności załatwiania mieszkania przez T. T. i jego żonę J. oraz przekazania przez nich pieniędzy. Zeznania te są spójne i logiczne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. D.. Wyżej wymieniony, wobec którego zapadł już wyrok skazujący za czyny popełnione wspólnie i w porozumieniu z oskarżonymi K. J. (1) i G. K. (1), szczegółowo opisał w jakich okolicznościach poznał wyżej wymienione. Wskazywał także, iż zapewniały one, że posiadają znajomości w Urzędzie Miejskim w G. i są w stanie załatwić mieszkanie. Wyżej wymieniony przyznał, że pośredniczył w kontaktach między oskarżonymi a B. G. (2), M. G. (1), P. W. (2), czy S. B. i T. C., jak również, że zatrzymywał dla siebie część z wpłaconych przez

pokrzywdzonych na poczet mieszkania pieniędzy. Zeznania te są spójne i logiczne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom J. S. (1), która potwierdziła, że w mieszkaniu swojej córki – B. D. poznała dwie kobiety, które zapewniały, że mogą załatwić mieszkania z TBS w G.. Zeznania świadka znajdowały potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w protokole przeszukania mieszkania G. K. (1), podczas którego ujawniono dokumenty na nazwisko świadka.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania M. K. (1), który wskazał w jakich okolicznościach poznał I. M. (1), która zaproponowała mu załatwienie mieszkania z TBS dzięki znajomości urzędniczek, za co świadek przekazał jej 55.000 zł. Świadek wskazał także, że miał świadomość tego, że mieszkanie ma zostać załatwione nielegalnie. Zeznania te są spójne, logiczne i konsekwentne, znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Zeznania te korespondują z zeznaniami świadka E. K. (2), którym również Sąd dał wiarę. W swych zeznaniach świadek podała, iż sprawa załatwienia mieszkania była nieustannie przeciągana przez urzędniczki, które dzwoniły do niej zapewniając, że mieszkanie lada moment będzie.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania R. R. (3), który wskazał, iż I. M. (1) informowała go o możliwości załatwienia mieszkania z TBS w przyspieszony sposób za pomocą jakiejś koleżanki. Świadek wskazał, że sam nie był zainteresowany mieszkaniem, jednakże informacje o powyższym przekazał M. K. (1). Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne.

Sąd uznał także za polegające na prawdzie zeznania B. G. (2), który opisał okoliczności w jakich M. D. zaproponował mu załatwienie mieszkań z wykorzystaniem wpływów dwóch urzędniczek – K. J. (1) i G. K. (1), za co świadek przekazał im łącznie 70.000 zł. Zeznania te były spójne i logiczne, znajdowały także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach oskarżonych oraz zeznaniach M. D.. Z zeznaniami B. G. (2) korespondowały zeznania jego żony – G. G. (1), która potwierdziła, że jej mąż wpłacił łącznie 70.000 zł za załatwienie dwóch mieszkań przez urzędniczki. Z zeznań świadka wynika, że oskarżone K. i J. przeciągały załatwienie sprawy tłumacząc to różnymi powodami. Zastrzegały także, by samemu nie sprawdzać niczego w urzędzie, żeby nie „spalić” sprawy. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i szczerze. Sąd dał także wiarę zeznaniom P. G., który opisał okoliczności związane z załatwianiem mieszkania z Urzędu Miasta G. za pośrednictwem M. D. i dwóch urzędniczek. Z zeznań świadka wynika, że oskarżone K. J. (1) oraz G. K. (1) wskazywały, iż posiadają znajomości w urzędzie i są w stanie załatwić mieszkanie. Świadek podał, iż miał świadomość tego, że mieszkanie będzie załatwione w sposób nielegalny oraz, że część wpłaconych przez jego ojca pieniędzy zostanie przeznaczona na przekupienie urzędnika. Podał także, iż podpisał fałszywe zaświadczenie o zarobkach, które załatwiła mu G. K. (1). Zeznania te Sąd ocenił jako spójne, logiczne i konkretne.

Z zeznaniami wyżej wymienionych świadków korespondowały zeznania H. G. – siostry B. G. (2)- oraz jej męża - Z. G., którzy od B. D. dowiedzieli się, że jej mąż- M. D. ma znajome, które wykorzystując swoje wpływy mogą pomóc załatwić mieszkanie od miasta. Informację tę przekazali B. G. (2), który wykazał zainteresowanie w uzyskaniu w ten sposób mieszkania i w tym celu przekazał M. D. łącznie 70.000 zł. Z zeznań świadka Z. G. wynika, że M. D. wskazywał, że trzeba będzie zapłacić komuś za „przysługę” polegającą na załatwieniu mieszkania. Zeznania świadków Sąd ocenił jako spójne i logiczne, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd dał także wiarę zeznaniom S. G.- brata B. G. (2)- , który potwierdził, że przekazał mu dwa podstemplowane zaświadczenia o zatrudnieniu w jego firmie, które nie polegały na prawdzie. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne.

Sąd dał również wiarę zeznaniom P. K. (1), który zeznał, że w zamian za obietnicę załatwienia mieszkania wpłacił oskarżonej K. J. (1) kwotę 45.000 zł. Świadek ten wskazał, że był zapewniany przez I. M. (1), że J. jest pracownicą Urzędu Miejskiego w G., która dzięki swoim wpływom ma możliwość załatwienia mieszkania. Zeznania te sąd ocenił jako szczerze i logiczne, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. Z zeznaniami tymi korespondowały zeznania E. H. (obecnie K.), która potwierdziła, że jej narzeczony P. K. (1) ubiegał się o mieszkanie z TBS w G. przy udziale I. M. (1), która powoływała się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G.. W ocenie Sądu z

zeznań świadka wynika, że miała ona świadomość faktu, że załatwienie mieszkania ma nastąpić nielegalnie, skoro sama przyznała, że złożyła nierzetelne zaświadczenie o swoim zatrudnieniu, które było niezgodne z prawdą w zakresie okresu zatrudnienia.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. C. (1), która opisała okoliczności, w jakich I. M. (1) zaproponowała jej załatwienie mieszkania z TBS za kwotę 25.000 zł dzięki wpływom urzędniczek z UM w G.. Świadek przyznała, że miała świadomość tego, iż nie spełnia kryteriów dla uzyskania mieszkania z TBS, stąd też wiedziała, że mieszkanie ma zostać załatwione nielegalnie. Zeznania te Sąd ocenił jako szczerze i spójne, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. W. (3), który opisał okoliczności, w jakich poznał I. M. (1), która zaproponowała mu załatwienie mieszkania z TBS za kwotę 50.000 zł. Zeznania świadka są spójne, logiczne. Znajdują także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach oskarżonych, protokole przeszukania mieszkania G. K. (1), podczas którego ujawniono dokumenty wystawione na nazwisko świadka.

Z zeznaniami P. W. (3) korespondowały zeznania jego kuzyna K. W. (1), którym Sąd dał wiarę. Wyżej wymieniony potwierdził, iż P. W. (3) ubiegał się o mieszkanie z TBS i w celu uzyskania większego metrażu dopisał świadka do wniosku. Zeznania te są spójne i logiczne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania I. M. (2), która opisała okoliczności, w jakich za pośrednictwem J. S. (2) poznała oskarżone K. J. (1) i G. K. (1), które zapewniły ją, że pomogą jej załatwić mieszkanie, za co przyjęły kwotę 16.000 zł. Zeznania świadka, w tym zakresie były logiczne i konsekwentne, znajdowały także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, zwłaszcza w wyjaśnieniach oskarżonych, czy protokole przeszukania mieszkania G. K. (1). Sąd nie uwzględnił jedynie twierdzeń świadka, która zapewniała, że żadna część z wpłaconej kwoty nie miała być przeznaczona na łapówkę dla urzędnika. Twierdzenia te są bowiem niezgodne z zasadami doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Z zeznań świadka wynika bowiem wprost, że załatwienie mieszkania miało się odbyć na drodze nielegalnej, odbiegającej od standardowych procedur. Skoro tak nie mogło się do odbyć w sposób bezkosztowy.

Zeznania I. M. (2) korespondowały z zeznaniami D. M., który potwierdził, że jego żona ubiegała się o mieszkanie komunalne i aby je załatwić przekazała swojej koleżance pieniądze, które przepadły. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. W. (2), który opisał w jakich okolicznościach i z jakiego powodu przekazał kwotę 20.000 zł M. D., K. J. (1) oraz G. K. (1) w zamian za załatwienie mieszkania. Z zeznań świadka wynika, iż z uwagi na przeciągające się oczekiwanie na mieszkanie zażądał zwrotu wpłaconych pieniędzy, co nastąpiło. Zeznania te Sąd ocenił jako szczerze, logiczne i konsekwentne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. W. (1), który szczerze i szczegółowo opisał okoliczności, w jakich wręczył oskarżonym K. J. (1) oraz G. K. (1) łączną kwotę 25.000 zł w zamian za załatwienie mieszkania oraz umorzenie długów czynszowych. Świadek przyznał, iż wpisanie go na listę oczekujących i przydział mieszkania byłyby nielegalne. Podkreślił także, iż K. J. (1) mówiła mu, że pracowała w urzędzie oraz posiada tam znajomości. Zarówno ona, jak i G. K. (1) były bardzo przekonujące. Zeznania tego świadka Sąd ocenił jako spójne, logiczne i konsekwentne.

Z zeznaniami świadka korespondowały zeznania jego matki B. G. (1), która potwierdziła fakt przekazania przez jej syna oskarżonym J. i K. pieniędzy w zamian za załatwienie mieszkania oraz umorzenie zadłużenia. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. K. (9), która wskazała, że nie zna oskarżonej K. J. (1), ani pozostałych oskarżonych oraz, że nigdy nie pracowała w Urzędzie Miejskim w G.. Zeznania te są konkretne i spójne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. O. (3), albowiem są spójne i logiczne. Z zeznań tych wynika, że G. K. (1) podawała się za pracownika Urzędu Miejskiego w G. oraz posługiwała danymi A. Z. (1). Z zeznaniami tego świadka

korespondowały zeznania jego żony I. O. (2), która jednak nie zajmowała się bezpośrednio załatwianiem mieszkania, stąd też nie знаła szczegółów. Z jej zeznań wynika jednak, że z J. O. (3) kontaktowała się urzędniczka o nazwisku Z., która zapewniała, że są na liście oczekujących i niebawem mieszkanie otrzymają, co okazało się nieprawdą. Sąd zeznania tej świadek ocenił jako spójne i logiczne, nadto znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Również z zeznań P. P. (3) wynika, że G. K. (1) twierdziła, że jest pracownikiem Urzędu Miejskiego w G.. Zeznaniom tym Sąd dał wiarę, albowiem są one logiczne i koherentne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. D. (2), który opisał okoliczności udzielenia pożyczki I. M. (1), której zabezpieczeniem było mieszkanie z TBS. Z zeznań świadka wynika, że oskarżona zarówno nie zwróciła pożyczki, jak i nie przeniosła na niego mieszkania. Zeznaniom tym Sąd dał wiarę, albowiem są spójne i konsekwentne, znajdowały także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach oskarżonej oraz protokole przeszukania.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. L. (1), która opisała w jakich okolicznościach wpłaciła I. M. (1) kwotę 35.000 zł za załatwienie mieszkania z (...). Z zeznań świadka wynika, że oskarżona zapewniała ją, że ma znajomości, była bardzo przekonująca, co upewniło ją w przekonaniu, że faktycznie dzięki swoim wpływom ma możliwość załatwienia mieszkania. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne, logiczne i szczerze.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania B. K. (1), która opisała okoliczności i powód przekazania G. K. (1) kwoty 2500 zł w związku z załatwianą przez nią zamianą mieszkań. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne, znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym. W części zeznania te znajdują potwierdzenie w zeznaniach K. K. (8), którym Sąd dał wiarę. Wyżej wymieniony potwierdził bowiem, że z uwagi na fakt, iż przebywał za granicą kontakt z oskarżoną K. miała jego partnerka B. K. (1), która na jego prośbę przekazywała jej środki pieniężne. Sąd zważył jednak, że zeznania K. K. (8) dotyczyły także innych aspektów znajomości i kontaktów z K. J. (1), G. K. (1) oraz I. M. (1), w tym także przekazywania w/w innych środków pieniężnych, co jednak leżało poza przedmiotem niniejszej sprawy, gdyż nie zostało objęte zarzutami stawianymi oskarżonym.

Sąd uznał za polegające na prawdzie zeznania A. K. (3), która rzetelnie opisała sposób sporządzania i zatwierdzania listy oczekujących na przydział mieszkania z TBS oraz weryfikacji danych. Z zeznań świadka wynika, że po zaakceptowaniu listy przez Prezydenta, w razie rezygnacji osoby ubiegającej się o mieszkanie z przydziału w jej miejsce wchodziła kolejna osoba z listy. Zeznania te Sąd ocenił jako logiczne, rzetelne i spójne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania B. S. (2), która będąc matką M. G. (1) potwierdziła, że córka zaproponowała jej możliwość załatwienia mieszkania za pośrednictwem znajomej pani B.. Świadek nie znała jednak szczegółów sprawy, gdyż zajmowała się nią jej córka. Zeznania te Sąd ocenił jako szczerze i konsekwentne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania J. S. (3), która opisała okoliczności załatwiania mieszkania z TBS w G. przez jej męża T. T.. Z zeznań wyżej wymienionej wynika, że za pośrednictwem jej siostry- M. G. (1), poznali B. D., której mąż – M. D. miał posiadać znajome, które z uwagi na swoje doświadczenia w Urzędzie- mogły pomóc w załatwieniu mieszkania. Nadto świadek wskazała, że jej mąż przekazał M. D. 20.000 zł w zamian za załatwienie mieszkania. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne, logiczne i konsekwentne.

Z zeznaniami J. S. (3) korespondowały zeznania T. T., którym również Sąd dał wiarę. Wyżej wymieniony potwierdził, iż spotykał się z B. D., która miała pomóc w załatwieniu mieszkania. Wyżej wymieniony z uwagi na upływ czasu nie pamiętał jednak szczegółów zdarzenia, stąd jego zeznania były dość ogólne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. K. (14), która była konkubina M. D.. Z zeznań wyżej wymienionej wynika, że K. J. (1) mówiła jej, że posiada znajomości w urzędach i jest w stanie wiele załatwić. Dla świadka K. J. (1) była bardzo wiarygodna, gdyż wcześniej pomogła jej w załatwieniu problemu z grzybem w mieszkaniu. Zarówno K. J. (1) i G. K. (1) proponowały różnym osobom załatwienie mieszkania, przy czym trzeba będzie wpłacić pieniądze na

urzędników. Z zeznań świadka wynika, że w przekazywaniu pieniędzy uczestniczył także M. D., jednak świadek nie była w stanie wskazać, czy wyżej wymieniony brał jakąś część wpłaconej kwoty dla siebie. Zeznania świadka Sąd uznał za wiarygodne, albowiem są one szczerze i spójne, nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w zeznaniach M. D..

Sąd uznał za wiarygodne zeznania A. M., który szczegółowo opisał kontakty z K. J. (1) i G. K. (1), która miały załatwić świadkowi mieszkanie z TBS bądź Urzędu Miasta. Z zeznań świadka wynika, że wyżej wymienione żądały od niego pieniędzy tytułem kosztów związanych z załatwieniem mieszkania, jednakże z uwagi na brak środków świadek nic im nie zapłacił. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i konsekwentne.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania P. B., który opisał okoliczności w jakich poznał K. J. (1), która obiecywała mu pomoc w załatwieniu mieszkania z TBS w zamian za wpłacenie 15.000 zł. Świadek zeznał, że nie był przekonany co do realności oferty i nie zdecydował się na wpłacenie pieniędzy. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne, logiczne i rzetelne.

Sąd uznał za polegające na prawdzie zeznania S. M. (2), która potwierdziła, że K. J. (1), która miała by pracownikiem Urzędu Miejskiego wraz z G. K. (1) miały pomóc jej oraz jej mężowi w załatwieniu zamiany mieszkania. Z zeznań świadka wynika jednak, że z wyżej wymienionymi oskarżonymi kontaktował się głównie jej mąż, stąd też świadek posiadała ograniczoną wiedzę w tym zakresie, zwłaszcza, że w niedługim czasie urodziło jej się dziecko, które miało wadę sera i cała jej uwaga została skupiona na nim. Zeznania te Sąd ocenił jako spójne i logiczne, lecz dość ogólnikowe.

Z zeznaniami wyżej wymienionej świadek korespondowały zeznania M. M. (1), który wskazał, że K. J. (1) żądała od niego 15.000 zł w zamian za pomoc w załatwieniu zamiany mieszkań z Urzędu Miasta. Wyżej wymieniona miała zapewniać, że jest pracownikiem urzędu i jest w stanie załatwić mieszkanie. Zeznaniami tym Sąd dał wiarę, albowiem są one spójne i logiczne, nadto znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym.

Sąd dał wiarę zeznaniom K. W. (2)- pracownicy Urzędu Miejskiego w G. Wydziału Gospodarki Komunalnej. Wyżej wymieniona zaprzeczyła jakoby sporządziła pismo kierowane do U. Ł., jak również wskazała, że kwota 1130 zł nie wpłynęła na rachunek Urzędu Miasta. Zeznania te Sąd ocenił jako szczerze, rzetelne i logiczne, nadto znajdujące potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym zwłaszcza w wyjaśnieniach G. K. (1).

Sąd nie dał wiary zeznaniom U. Ł., która zaprzeczyła jakoby znała oskarżone J. i K. i przekazywała im pieniądze w zamian za obietnicę załatwienia mieszkania, albowiem zeznania te są sprzeczne z wyjaśnieniami oskarżonych, które szczerze przyznały się do zarzucanego czynu i złożyły wyjaśnienia zgodne z ustalonym w tym zakresie stanem faktycznym.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania K. B., który potwierdził jedynie, że jego matka – I. M. (1) – chciała załatwić mieszkanie z Urzędu Miasta, w czym miała pomóc jej koleżanka o imieniu K..

Zeznania M. Ś., M. W. (2), A. G., K. P., M. S., S. K., Z. W., A. D., P. Ł., M. J., M. R. (2), A. S. (3), M. P., K. S. (2), K. C. (2), W. B., M. G. (2), A. K. (2), J. D., M. M. (7), G. M., P. K. (2), B. K. (3), K. J. (3), D. L., Z. K., F. Ż., D. D., M. K. (2), L. M., M. M. (8), K. M. (1), B. M., H. Z., K. M. (2), T. G. nie wniosły żadnych okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd uznał za wiarygodne zgromadzone w akta dokumenty, w tym protokoły czynności przeprowadzonych przez Policję (zatrzymania, przeszukania, oględzin, raport z analizy połączeń telefonicznych), albowiem ich rzetelność i autentyczność nie budziła wątpliwości. Dokumenty urzędowe zostały sporządzone przez uprawnione do tego organy w formie prawem przewidzianej.

Sąd uznał za wiarygodne opinie informatyczne z zakresu badania zawartości nośników informacji oraz z opinie grafologiczną z zakresu badania pisma i podpisów, albowiem są one rzetelne, fachowe i obiektywne, sporządzone przez osoby posiadające wymagane kwalifikacje. Opinie te są pełne, zawierają odniesienie się do wszystkich przedstawionych biegłym zagadnień, nie zawierają także sprzeczności. W opiniach tych biegli w sposób zrozumiały

opisali, jakie czynności badawcze i za pomocą jakich narzędzi przeprowadzili, a także jasno przedstawili wnioski, odpowiadając na wszystkie zadane im pytania.

Sąd uznał za wiarygodne opinie sądowo- psychiatryczne dotyczące oskarżonych, albowiem są one rzetelne i obiektywne, sporządzone przez osoby posiadające niezbędne wiadomości specjalne z zakresu psychiatrii sądowej.

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. J. (1) w zakresie w jakim ostatecznie przyznała się ona do wszystkich zarzucanych jej czynów oraz opisała okoliczności ich popełnienia w sposób zbieżny z ustalonym stanem faktycznym. Wyjaśnienia te znajdują bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach G. K. (1), zeznaniach pokrzywdzonych oraz treści stenogramów rozmów telefonicznych.

Sąd uznał natomiast za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, w których wskazywała, że do popełnienia czynów była zmuszana przez dwóch mężczyzn, którzy jej grozili, a także pobili ją. Z twierdzeń tych oskarżona wycofała się zresztą ostatecznie przyznając się do zarzucanych czynów. Sąd uznał jednak, że w swych wyjaśnieniach, które Sąd co do zasady uznał za wiarygodne, oskarżona starała się umniejszać swą rolę, wskazując, iż pomysłodawczynią przestępstw była G. K. (1), która przedstawiła ją I. M. (1) jako pracownicę Urzędu Miejskiego w G. czemu oskarżona nie zaprzeczyła. Sąd nie dał wiary twierdzeniom K. J. (1) jakoby nikomu nie mówiła, że pracuje w urzędzie, albowiem są one sprzeczne z zeznaniami S. B., P. W. (1), M. M. (1), czy wyjaśnieniami I. M. (1) oraz J. S. (2). Sąd uznał także za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej, w których wskazywała, że nie chciała brać od ludzi pieniędzy, które wciskali jej na siłę. Wyjaśnienia te są bowiem całkowicie nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Z zebranego w sprawie materiału dowodowego wynika przecież w sposób jednoznaczny, że oskarżona z popełnianych przestępstw uzyskała istotne korzyści majątkowe, które następnie spożytkowała na własne potrzeby. Zdaniem Sądu z zebranych dowodów wynika ewidentnie, że celem działania oskarżonej było właśnie wyłudzenie jak największej ilości pieniędzy od pokrzywdzonych. Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom K. J. (1), w części w jakiej wskazała, że B. S. (1) wpłaciła 20.000 zł za załatwienie mieszkania. Wyjaśnienia te są bowiem sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonej, jak również wyjaśnieniami J. S. (4). Oskarżona J. sprostowała zresztą te wyjaśnienia podając, że pomyliła B. S. (1) z B. G. (1).

Z ostrożnością Sąd potraktował wyjaśnienia K. J. (1), w części w jakiej podała, że R. S. (1) pobrał prowizję za załatwienie A. K. (1), albowiem wyjaśnienia te nie znajdują potwierdzenia w żadnym innym dowodzie, zaś R. S. (1) im konsekwentnie zaprzeczył.

Jednocześnie Sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. J. (1), iż otrzymała od T. Z. (1) łącznie 20.000 zł za załatwienie mieszkania dla D. S. (1). Wprawdzie twierdzeniom tym zaprzeczył R. S. (2), jak również nie potwierdziła ich G. K. (1), jednakże z treści utrwalonych rozmów telefonicznych pomiędzy oskarżonymi wynika, że do przekazania tych pieniędzy doszło.

Podkreślenia wymaga, że z wyjaśnień K. J. (1) wynika, że każda z osób którym miały załatwić mieszkanie miała świadomość tego, że mieszkanie ma być załatwione nielegalnie oraz, że część z wpłaconych pieniędzy ma być przeznaczona na łapówki dla urzędników. Twierdzenia te są zgodne z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego. Oczywistym bowiem jest, że tzw. „załatwienie” mieszkania z pominięciem standardowej, normalnej, legalnej procedury i kolejek nie mogło odbywać się w sposób bezkosztowy. Nikt bowiem z ewentualnych urzędników, który miałby sprawę załatwić nie narażałby się na odpowiedzialność służbową, a nawet karną, nie osiągając w zamian żadnej korzyści.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia K. J. (1), która podała, że początkowo I. M. (1) podobnie jak J. S. (2) wierzyły, że ona i G. K. (1) są w stanie załatwić mieszkanie, jednakże później już wiedziały, że nie mają takich możliwości i same chciały na tym procederze zarobić. To oskarżona M. zaproponowała przykładowo by obiecać A. S. (1) załatwienie mieszkania i z pieniędzy przez niego przekazanych spłacić E. i P. Ż.. Natomiast J. S. (2) załatwiła J. O. (4) w zamian za to miała otrzymać prowizję.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom K. J. (1) w zakresie w jakim podczas rozprawy zaprzeczyła, by otrzymała jakiegokolwiek środki od R. S. (1). Wyjaśnienia te są bowiem sprzeczne z twierdzeniami oskarżonej z postępowania przygotowawczego, zaś zmiany tej oskarżona w sposób przekonujący i wiarygodny nie wytłumaczyła. K. J. (1) podała

bowiem, że pomyliła R. S. (1) z G. P. (1). Jednakże wyjaśnienia, która składała w postępowaniu przygotowawczym były bardzo obszerne i szczegółowe i dotyczyły zarówno jednego, jak i drugiego pokrzywdzonego. Nadto wersja z postępowania przygotowawczego znajduje potwierdzenie w treści utrwalonych rozmów telefonicznych. Jest także zgodna z zasadami doświadczenia życiowego oraz logicznego rozumowania. Wskazać bowiem należy, iż oskarżone J. i K. na potwierdzenie pobrania pieniędzy i celem zabezpieczenia pokrzywdzonego zgodziły się podpisać R. S. (1) umowę pożyczki (ostatecznie podpisała ją G. K.). Gdyby wyżej wymienione nie pobrały od niego żadnych pieniędzy nie byłoby powodów, dla których miałyby podpisać umowę pożyczki.

Wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1) w zakresie, w jakim Sąd odmówił im wiary, stanowiły przyjętą przez oskarżoną linię obrony polegającą na korzystnej interpretacji przyznanych zachowań, nieudolnej próbie umniejszania swej roli w popełnianych przestępstwach i przerzucania odpowiedzialności za ich popełnienie na inne osoby.

Sąd nie dał wiary pierwszym wyjaśnieniom G. K. (1), w których nie przyznała się do zarzucanych jej czynów, zaprzeczyła by proponowała załatwienie mieszkania, czy przyjmowała za to pieniądze, zaprzeczyła by twierdziła, że ma znajomości w urzędzie, zaś dokumenty osób pokrzywdzonych przyjmowała na przechowanie. Wyjaśnienia te są bowiem sprzeczne z pozostałym materiałem dowodowym, w tym z wyjaśnieniami K. J. (1), I. M. (1), czy J. S. (2), z zeznaniami M. D. oraz zeznaniami osób pokrzywdzonych. Są także nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. Z wyjaśnień tych oskarżona G. K. (1) wycofała się zresztą przyznając do zarzucanych jej czynów.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej G. K. (1) w zakresie, w jakim ostatecznie przyznała się do wszystkich zarzucanych jej czynów oraz opisała okoliczności ich popełnienia w sposób zbliżony z ustalonym stanem faktycznym. Wyjaśnienia te były bowiem spójne i konsekwentne, znajdowały także potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych, zeznaniach świadków, treści rozmów telefonicznych, jak również protokole przeszukania mieszkania oskarżonej. Z wyjaśnień tych wynika między innymi, że osoby wyszukiwane jako chętne na mieszkanie przez M. D., I. M. (1) i J. S. (2) były każdorazowo uzgadniane z K. J. (1) i G. K. (1), które zgadzały się, że w zamian za wpłacenie określonej ilości pieniędzy, pomogą w załatwieniu mieszkania. Sąd zauważył, iż nawet w wyjaśnieniach, w których oskarżona K. przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów próbowała ona umniejszyć swoją rolę w popełnieniu przestępstw, przerzucając odpowiedzialność na K. J. (1) i czyniąc z niej inicjatorkę oraz główną pomysłodawczynię, co jednak nie znalazło potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Z zeznań świadków wynika bowiem, że udział obu oskarżonych był zbliżony, a niejednokrotnie większą inicjatywę wykazywała G. K. (1). To ona założyła konto pod nazwiskiem A. Z. (1) i używała go w celu wysyłania wiadomości e-mail do pokrzywdzonych podając się za urzędniczkę. To także u oskarżonej K. zabezpieczono dokumenty (wnioski, podania, zaświadczenia) na dane osób, które ubiegały się o załatwienie mieszkania. Należy zauważyć, że podczas rozprawy oskarżona K. wycofała się z tych twierdzeń, wskazując, że czynów dopuściły się działając wspólnie z K. J. (1) i udział każdej z nich był zbliżony. Zdaniem Sądu nielogiczne były także wyjaśnienia oskarżonej K. w zakresie, w jakim wskazała, że przyjęła pieniądze od B. G. (2) z uwagi na trudną sytuację materialną M. D., jak również, iż bała się nie przyjmować pieniędzy od I. M. (1), z uwagi na fakt, że jej mąż odbywał karę i przebywał w areszcie. Wyjaśnienia te Sąd potraktował jako przyjętą przez oskarżoną linię obrony, która polegała na nieudolnej próbie usprawiedliwienia się z popełnianych przestępstw. Z materiału dowodowego zebranego w niniejszej sprawie wynika bowiem jednoznacznie, że celem działania G. K. (1), jak i pozostałych oskarżonych było osiągnięcie jak największych korzyści majątkowych na procederze polegającym na obiecywaniu załatwienia mieszkań. Należy zauważyć, że na procederze tym oskarżona osiągnęła istotną korzyść majątkową – ponad sto tysięcy- której nie zwróciła, zaś pieniądze spożytkowała na własne cele. Zdaniem Sądu zupełnie nielogiczne są twierdzenia, że oskarżona z obawy przez mężem I. M. (1) kontynuowała przyjmowanie pieniędzy. Obawa przez mężem I. M. (1) powinna raczej skłaniać oskarżoną do zaprzestania oszukańczego procederu i zwiększania ilości osób pokrzywdzonych, czy wyrządzonych w ten sposób szkód.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonej G. K. (1), która podała, że z K. J. (1) nie otrzymały pieniędzy od R. S. (1). Wyjaśnienia te są bowiem sprzeczne z wyjaśnieniami K. J. (1), w zakresie w jakim Sąd dał im wiary, z treścią rozmów telefonicznych, jak również z faktem, że oskarżona K. podpisała umowę pożyczki stanowiącą niejako zabezpieczenie dla R. S. (1), że uzyska mieszkanie lub zwrot pieniędzy. Z ostrożnością Sąd potraktował także wyjaśnienia oskarżonej

K. w zakresie w jakim podała, że nie wie czy T. Z. (1) przekazał jakieś pieniądze K. J. (4). Z treści rozmów telefonicznych pomiędzy oskarżonymi wynika, że G. K. (1) miała tego świadomość. Ponadto K. J. (1) wyjaśniła, że do przekazania pieniędzy doszło oraz, że otrzymaną kwotą podzielili się po równo.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonej I. M. (1) jedynie w zakresie, w jakim przyznała się ona do zarzutu sfalszowania podpisu swojego męża, jak również wskazała, że przekazywała K. J. (1) i G. K. (1) pieniądze w zamian za załatwienie dla niej mieszkania oraz zaprzeczyła by znała i miała jakikolwiek kontakt z B. R.. Wyjaśnienia te znajdowały bowiem potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym przede wszystkim w treści opinii grafologicznej, wyjaśnieniach oskarżonych J. i K. oraz zeznaniach B. R., z których wynika, że nawiązała ona kontakt bezpośrednio z oskarżonymi K. i J. i w kontaktach tych udziału nie brała I. M. (1).

Sąd uznał za niewiarygodne wyjaśnienia oskarżonej I. M. (1) w pozostałym zakresie tj. w części, w której nie przyznając się do zarzucanych czynów wskazała, że nie powoływała się na wpływy w urzędzie i nie czerpała żadnych korzyści w zamian za obietnicę załatwienia mieszkania, a jedynie przekazywała pokrzywdzonym kontakt do K. J. (1) i G. K. (1). Wyjaśnienia te są bowiem rażąco sprzeczne z zeznaniami pokrzywdzonych: E. i P. Ż., R. S. (1), G. P. (1), M. K. (1), czy A. S. (1). Z zeznań tych świadków wynika nie tylko, że główny i stały kontakt w sprawie załatwienia mieszkania osoby te miały właśnie z I. M. (1), to jej przekazywały pieniądze, to do niej głównie wydzwaniały celem dowiedzenia się co dalej z ich sprawą. Powyższe znajduje także potwierdzenie w treści utrwalonych rozmów telefonicznych. Nadto z zeznań E. Ż. wynika, że I. M. (1) podpisała umowę pożyczki celem zabezpieczenia wpłaconej przez nią i jej męża tytułem załatwienia mieszkania kwoty. Gdyby faktycznie udział I. M. (1) w tym procederze ograniczał się tylko do przekazania kontaktu do oskarżonych J. i K. to takie zachowanie nie miałyby żadnego racjonalnego uzasadnienia. Świadek E. Ż. podała także, że była bardzo nakłaniana przez I. M. (1), by zdecydować się na mieszkanie załatwiane przez znane jej „urzędniczki”. I. M. (1) miała roztaczać wokół siebie aurę osoby ustosunkowanej, posiadającej znajomości. Dodać należy, że z zeznań R. S. (1), potwierdzonych złożonymi przez niego poleceniami przelewu, wynika, że pieniądze na załatwienie mieszkania przekazywał na rachunek I. M. (1), co również w przypadku, gdyby jej udział w sprawie ograniczał się tylko do skontaktowania pokrzywdzonego z oskarżonymi J. i K. , byłoby całkiem nieuzasadnione. W tym miejscu należy zaznaczyć, że całkowicie nieprawdziwe są także twierdzenia I. M. (1), że udzieliła ona pożyczki R. S. (1) (celem wpłacenia na mieszkanie), którą ten następnie jej zwracał, albowiem wyjaśnienia te nie znajdują potwierdzenia w żadnym innym dowodzie. Przede wszystkim zaprzeczył tym twierdzeniom R. S. (4), zaś oskarżona I. M. (1) nie dysponowała żadną umową, czy pisemnym potwierdzeniem przekazania R. S. (1) tytułem pożyczki tej kwoty. Wyjaśnienia te były także nielogiczne i sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego. R. S. (1) był bowiem dla I. M. (1) w zasadzie zupełnie nieznaną osobą. Trudno jest racjonalnie przyjąć, by oskarżona udzielała pożyczki znacznej ilości pieniędzy nieznanemu osobie, nie sporządzając na tę okoliczność żadnego dokumentu, czy w jakikolwiek sposób tego nie potwierdzając. W ocenie Sądu celem działania oskarżonej M. było uzyskanie nieuzasadnionych korzyści majątkowych przy wykorzystywaniu procedury załatwiania mieszkań przez tzw. „urzędniczki”. Z wyjaśnień oskarżonych G. K. (1) i K. J. (1), znajdujących potwierdzenie w utrwalonej treści rozmów telefonicznych, wynika niezbicie, że oskarżona M. pobierała od pokrzywdzonych pieniądze za załatwienie mieszkania i jedynie część przekazywała wyżej wymienionym oskarżonym, zaś znaczną kwotę z tego zatrzymywała dla siebie, czerpiąc z tego zysk. Sąd nie dał także wiary wyjaśnieniom oskarżonej I. M. (1) dotyczącym K. D. (3), albowiem są one sprzeczne z zeznaniami tego świadka, jak również treścią umowy pożyczki, nie znajdują także potwierdzenia w wyjaśnieniach K. J. (1), która według twierdzeń I. M. (1), miała przyjąć pieniądze od K. D. (1). Wyjaśnienia oskarżonej I. M. (1) w zakresie, w jakim Sąd nie dał im wiary Sąd potraktował jako przyjętą przez oskarżoną linię obrony polegającą na prostym zaprzeczaniu sprawstwu i korzystnej interpretacji przyznanych zachowań.

Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia J. S. (2) jedynie w zakresie, w jakim wskazała ona, że przekazała K. J. (1) pieniądze w celu załatwienia mieszkania oraz, że w procederze tym brała udział także G. K. (1). Wyjaśnienia w tej części są bowiem logiczne i znajdują potwierdzenie w pozostałym materiale dowodowym, w tym w wyjaśnieniach w/ w oskarżonych oraz w protokole przeszukania mieszkania oskarżonej K., gdzie ujawniono dokumenty na dane J. S. (2).

Sąd nie dał natomiast wiary wyjaśnieniom oskarżonej J. S. (2) w pozostałym zakresie, tj. w części w jakiej nie przyznała się do zarzucanych jej czynów wskazując, że nie brała udziału w załatwianiu mieszkań, nie miała też

z tego procederu czerpać jakichkolwiek korzyści. Wyjaśnieniom tym przeczą bowiem pozostałe dowody, w tym zeznania B. S. (1), I. M. (2) czy J. O. (1), wyjaśnienia oskarżonej K. J. (1), jak również utrwalone treści rozmów telefonicznych. Wskazać należy, iż jak podała świadek S. oskarżona S. bardzo angażowała się w sprawę załatwienia mieszkania, wielokrotnie kontaktowała się ze świadkiem celem nakłonienia jej do wpłacenia pieniędzy, a nawet skłamała, że pieniądze te założyła za świadka, by przymusić ją do wpłacenia pieniędzy. Z wyjaśnień samej oskarżonej S. wynika, że w podziękowaniu za załatwienie kolejnych chętnych na mieszkanie oskarżona miała od K. J. (1) uzyskać obietnicę, że otrzyma mieszkanie większe oraz została zwolniona z obowiązku wpłacenia pozostałej brakującej kwoty. Nadto z rozmów telefonicznych wynika, że oskarżona S. po wpłaceniu pieniędzy przez pokrzywdzonych miała dla siebie potrącić jakąś część. Powyższe, w odniesieniu do J. O. (1), potwierdziła też w wyjaśnieniach oskarżona J.. Zdaniem Sądu z zebranego materiału dowodowego wynika zatem, iż oskarżona S. wyszukiwała kolejnych chętnych na załatwienie mieszkania w celu osiągnięcia korzyści majątkowej dla siebie i K. J. (1) oraz G. K. (1). Jednocześnie oskarżona S., co sama przyznała w swoich wyjaśnieniach, wiedziała, że mieszkania mają być załatwiane na drodze nielegalnej. Musiała mieć także świadomość tego, że załatwienie nieograniczonej ilości mieszkań przez „urzędniczki”, przy powszechnie znanym problemie mieszkaniowym, nie jest możliwe. Tym samym Sąd uznał, że celowo organizowała kolejnych chętnych na załatwienie mieszkania, gdyż zamierzała czerpać z tego zyski.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że wina oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) w odniesieniu do wszystkich zarzucanych im czynów nie budzi wątpliwości.

Oskarżone wywoływały wśród osób pokrzywdzonych przekonanie, że posiadają wpływy w Urzędzie Miejskim w G., a także Towarzystwach Budownictwa (...) w ten sposób, że albo podawały się wprost za pracownice urzędu, albo wskazywały, że posiadają znajomości, które umożliwiają im załatwienie mieszkania. Tymczasem żadnych wpływów, czy znajomości nie posiadały. Wyżej wymienione wykorzystywały fakt, że uzyskanie pomocy mieszkaniowej w G. jest bardzo problematyczne i długotrwałe. Oskarżone w zamian za rzekome załatwienie mieszkania pobierały od osób pokrzywdzonych znaczne kwoty, jednakże nie czyniły żadnych starań, by mieszkanie dla nich załatwić, a pobrane środki zatrzymywały dla siebie i spożytkowały na własne potrzeby. Oskarżone działały w sposób zorganizowany i celowy, czyniąc sobie z tego procederu, który trwał przez dłuższy okres czasu źródło dodatkowego dochodu. Były w tym także nieustępliwe i konsekwentne, bowiem przez dłuższy okres zwodziły pokrzywdzonych obiecując, że do przekazania mieszkania dojdzie, podając różne wymyślane powody, dla których sprawa się przeciąga. Żądały przekazania jakiś dodatkowych dokumentów, wskazywały miejsca położenia rzekomego mieszkania, dzwoniły podając się za urzędniczki, a nawet, żeby uwiarygodnić się w oczach pokrzywdzonych, przychodziły z nimi do Urzędu Miasta w ramach tzw. interwencji.

Sąd uznał, że oskarżona K. J. (1) zachowaniem polegającym na tym, że:

- we wrześniu 2008 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd U. Ł. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 1130 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Urzędu Miejskiego w G. oraz tytułem kaucji, a następnie przyjęła od U. Ł. kwotę 1.000 zł, czym doprowadziła ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 §1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na początku 2009 roku w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd M. M. (1) co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 15.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” zamiany mieszkań z zasobów Urzędu Miejskiego w G., usiłując doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na początku 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując

przekonanie oraz wprowadzając w błąd B. G. (1) i P. W. (1) co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a także za umorzenie długu za czynsz, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd J. S. (1) i M. D. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czym wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od marca do kwietnia 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd B. G. (3) co do istnienia takich wpływów, zażądała dwukrotnie kwot pieniędzy po 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł, czym wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od wiosny do listopada 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. M. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 3000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kosztów, czym usiłowała doprowadzić wyżej wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, czym wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd uznał także oskarżoną J. winną czynów popełnionych wspólnie z G. K. (1) oraz M. D.. Zdaniem Sądu zachowaniem polegającym na tym, że:

- w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i M. D. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem odstępnego i kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, K. J. (1) wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. G. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, czym oskarżona wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. T. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...)

w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czym oskarżona wyczerpała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając S. B. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czym oskarżona zrealizowała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd T. C. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, czym oskarżona zrealizowała znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W przypadku przestępstw popełnionych wspólnie i w porozumieniu z M. D. osoby pokrzywdzone kontaktowały się z wyżej wymienionym, częstokroć także za pośrednictwem jego żony, który obiecywał im załatwienie mieszkania przy wykorzystaniu znajomości z „urzędniczkami” i dzięki ich wpływom. Jak wynika z zeznań M. D. oraz wyjaśnień oskarżonych M. D. uzgadniał każdą kolejną osobę, dla której miały być rzekomo załatwiane mieszkania z oskarżonymi G. K. (1) i K. J. (1), które to akceptowały żądając przekazania dla siebie odpowiednich kwot. M. D. żądał od pokrzywdzonych kwot wyższych, uwzględniających część, którą chciał zatrzymać dla siebie. W przypadku wpłacenia pieniędzy przez pokrzywdzonych M. D. po zatrzymaniu dla siebie części przekazywał resztę oskarżonym, które dzieliły się nią po równo. Częstokroć oskarżone celem uwiarygodnienia sprawy wykonywały połączenia telefoniczne do pokrzywdzonych (w przypadku P. W. (2) i M. G. (1)- połączenia z numerem G. K. (1)) podając się za urzędniczki, a także spotykały z nimi zapewniając, że mieszkanie zostanie wkrótce przekazane (w przypadku S. B.).

Zdaniem Sądu zachowaniem polegającym na tym, że :

- we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie oraz wprowadzając w błąd I. M. (1) co do istnienia takich wpływów; zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji oraz przyjęła na ten cel kwotę 10.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł, oskarżona K. J. (1) zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd uznał oskarżoną K. J. (1) za winną tego, że:

- we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. L. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji i partycypacji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, to jst czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa

(...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając K. C. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 zł, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (3) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając E. i P. Ż. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając R. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając G. P. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. K. (1) i E. W. obecnie K. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, to jest czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Podobnie jak w przypadku M. D. w sytuacjach popełnienia przestępstw wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) oraz I. M. (1) to ta ostatnia oskarżona wyszukiwała kolejnych pokrzywdzonych, żeby na nich zarobić wykorzystując ich chęć uzyskania mieszkania z Urzędu Miasta bądź TBS i częstokroć trudne położenia. Osoby te w pierwszej kolejności kontaktowały się z I. M. (1), która zapewniała ich, że posiada znajome, które mają wpływy w urzędzie i są w stanie załatwić mieszkanie. Osoby te, co wynika z wyjaśnień oskarżonych, jak również stenogramów rozmów telefonicznych między nimi, były każdorazowo akceptowane i uzgadniane z K. J. (1) i G. K. (1), które w zamian za załatwienie mieszkania żądały odpowiednich kwot. I. M. (1) przekazywała pokrzywdzonym to żądanie, jednakże podwyższała kwotę uwzględniając część dla siebie. Po przekazaniu pieniędzy część tę zatrzymywała, zaś resztę przekazywała K. J. (1) oraz G. K. (1), które dzieliły się po równo. Gdy sprawa przeciągała się i osoby pokrzywdzone zaczynały się niecierpliwie częstokroć K. J. (1) i G. K. (1) spotykały się z pokrzywdzonymi (np. R. S., czy G. P.), bądź podając się za urzędniczki dzwoniły do tych osób, uspakajając, że sprawa jest na dobrej drodze i zostanie załatwiona pozytywnie. (Odnotowano połączenia telefoniczne pomiędzy P. L. a oskarżonymi K., M. i J.; K. C. a I. M. i G. K.; P. W. a I. M., G. K., K. J., M. K. z I. M. i K. J.). Oskarżona K., która miała założone konto mailowe na dane A. Z. (1), wysyłała z niego podając się za urzędniczkę wiadomości do pokrzywdzonych dotyczące mieszkania (np. do A. S. (1)).

Dalej Sąd uznał, iż K. J. (1) zachowaniem polegającym na tym, że:

- w maju 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 27.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od sierpnia do października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. R. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., z czego następnie przyjęła kwotę 5.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Sąd uznał także oskarżoną K. J. (1) za winną czynów popełnionych także wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2).

Zdaniem Sądu oskarżona K. J. (1) zachowaniem polegającym na tym, że

- w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając I. M. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

- na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. O. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Podobnie jak w przypadku czynów popełnionych wspólnie i w porozumieniu z M. D., czy I. M. (1) J. S. (2), która początkowo sama chciała uzyskać mieszkanie przy pomocy oskarżonych K. J. (1) i G. K. (1) następnie wyszukiwała chętnych powołując się na znajomości z „urzędniczkami”. Każda z osób proponowanych przez J. S. (2) była akceptowana i uzgadniana przez pozostałe oskarżone, które żądały przekazania im pieniędzy za obietnicę załatwienia mieszkania. Oskarżone także kontaktowały się bądź osobiście (K. J. z B. S., K. J. i G. K. z I. M.), bądź telefonicznie (G. K. z J. O.) z pokrzywdzonymi celem uwiarygodnienia i przekonania ich, że faktycznie są w stanie mieszkanie dla nich załatwić.

Sąd uznał także K. J. (1) za winną tego, że:

- w 2010 roku w G., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. B. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 15.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, jednakże nie doszło do przekazania powyższych pieniędzy, to jest popełnienia czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. Z. (1) a za jego pośrednictwem w R. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a następnie kwotę tę przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego R. S. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł, to jest popełnienia czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

W zakresie tego ostatniego czynu Sąd dał wiarę wyjaśnieniom K. J. (1), w których konsekwentnie podawała, że przyjęła od T. Z. (1) dwukrotnie po 10.000 zł wpłaconych na poczet załatwienia mieszkania dla D. S. (1). Wersja ta znalazła bowiem potwierdzenie w stenogramach z rozmów telefonicznych przeprowadzanych przez oskarżone J. i K..

Podkreślenia wymaga, że oskarżona K. J. (1) w swych wyjaśnieniach wskazała także, że każdy z pokrzywdzonych wpłacających pieniądze na załatwienie mieszkania miał świadomość tego, że przynajmniej część z tych pieniędzy ma być przeznaczona na „łapówkę”. Powyższe znajduje bowiem potwierdzenie w zasadach doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Mieszkania te miały być bowiem przyznawane poza normalną, legalną procedurą, gdyż ta przewidywała złożenie dokumentów w Urzędzie Miejskim w G., spełnienie kryteriów i wciągnięcie na listę oczekujących, czego osoby pokrzywdzone przecież nie robiły i robić nie chciały. Część z nich nie spełniała w ogóle kryteriów przydziału mieszkania- nie będąc mieszkańcami G., czy posiadając inne mieszkanie i chcąc uzyskać następne w celach inwestycyjnych, część nie chciała oczekiwać długi okres czasu na przydział mieszkania na drodze legalnej. W każdym wypadku jednak osoby te miały świadomość, że proponowany przez oskarżone sposób załatwienia sprawy jest nielegalny.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że wina i sprawstwo oskarżonej G. K. (1) w odniesieniu do wszystkich zarzucanych jej czynów nie budzą wątpliwości.

Zdaniem Sądu oskarżona G. K. (1) zachowaniem polegającym na tym, że:

- we wrześniu 2008 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd U. Ł. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 1130 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Urzędu Miejskiego w G. oraz tytułem kaucji, a następnie przyjęła od U. Ł. kwotę 1.000 zł, czym doprowadziła ją do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na początku 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie oraz wprowadzając w błąd B. G. (1) i P. W. (1) co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a także za umorzenie długu za czynsz, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd J. S. (1) i M. D. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania oraz tytułem kaucji z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., którą to kwotę następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od marca do kwietnia 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., a także w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd B. G. (3) co do istnienia takich wpływów, zażądała dwukrotnie kwot pieniędzy po 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 70.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od wiosny do listopada 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. M. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 3000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkań z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kosztów, czym usiłowała doprowadzić wyżej wymienionego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i M. D. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem odstępnego, i kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. G. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w tej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. T. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając S. B. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od maja 2009 do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) oraz M. D., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając w błąd T. C. co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie oraz wprowadzając w błąd I. M. (1) co do istnienia takich wpływów; zażądała kwoty 20.000 złotych w

zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji oraz przyjęła na ten cel kwotę 10.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 10.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. L. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji i partycypacji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając K. C. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (3) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając E. i P. Ź. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając R. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając

pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 §1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając G. P. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. K. (1) i E. W. obecnie K. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w maju 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. K. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 27.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 27.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i I. M. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od sierpnia do października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. R. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., z czego następnie przyjęła kwotę 5.000 zł, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 5.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając I. M. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty

16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1) i J. S. (2), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. O. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od listopada 2010 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając T. Z. (1) a za jego pośrednictwem w R. S. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 20.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, a następnie kwotę tę przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego R. S. (2) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 20.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy w odniesieniu do oskarżonej I. M. (1) Sąd uznał, że nie dostarczył od podstaw do przypisania oskarżonej popełnienia czynu zarzucanego jej w pkt. LXVIII aktu oskarżenia (na szkodę B. R.) i od tego czynu Sąd oskarżoną uniewinnił. Zdaniem Sądu bowiem z zeznań B. R. wynika, iż w sprawie załatwienia mieszkania kontaktowała się ona bezpośrednio z K. J. (1) i G. K. (1). Żaden z innych dowodów, włącznie z wyjaśnieniami oskarżonych, czy stenogramami rozmów, bądź raportem z połączeń telefonicznych, nie potwierdził udziału oskarżonej M. w tym czynie.

W odniesieniu do wszystkich pozostałych zarzucanych oskarżonej I. M. (1) czynów Sąd dokonując analizy zebranego materiału dowodowego doszedł do przekonania, że sprawstwo i wina oskarżonej nie budzą wątpliwości.

Oskarżona I. M. (1) zachowaniem polegającym na tym, że:

- we wrześniu 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. L. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 35.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji i partycypacji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w powyższej kwocie, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie lata i jesieni 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G. oraz wywołując przekonanie i wprowadzając K. C. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 25.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 25.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. K. (1) w błąd co do istnienia

takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września/października 2009 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając P. W. (3) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 50.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 50.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od października/listopada 2009 roku do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1) oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając E. i P. Ż. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 45.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od listopada 2009 roku do stycznia 2011 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając R. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 75.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 75.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w styczniu 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając G. P. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, doprowadzając pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w styczniu - lutym 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając M. K. (1) i E. W. obecnie K. w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 55.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, którą to kwotę pieniędzy następnie przyjęła, czym doprowadziła pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 55.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 w 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- w okresie od czerwca do grudnia 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając A. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 45.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzonego do niekorzystnego rozporządzenia mieniem,

jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.

W ocenie Sądu z ustalonego stanu faktycznego wynika niezbicie, iż oskarżona I. M. (1), która początkowo sama chciała załatwić sobie mieszkanie przy pomocy oskarżonych K. J. (1) i G. K. (1) następnie doszła do wniosku, że powołując się na wpływy „urzędniczek” i wykorzystując duże zainteresowanie ludzi w uzyskaniu mieszkania z urzędu, czy TBS może w ten sposób wyłudzać pieniądze, czyniąc sobie z tego źródło dodatkowego dochodu. Oskarżona M. proponując pokrzywdzonym załatwienie mieszkania roztaczała wokół siebie aurę osoby ustosunkowanej, posiadającej znajomości z urzędzie i możliwości załatwienia różnych spraw urzędowych, w tym między innymi mieszkania. Przekazując osobom pokrzywdzonym żądanie „urzędniczek” wpłacenia określonej kwoty pieniędzy, podwyższała tą kwotę o prowizję dla siebie, którą następnie zatrzymywała, czerpiąc z tego procederu znaczne zyski, niejednokrotnie większe niż te, które uzyskiwały oskarżone K. i J.. Zdaniem Sądu oskarżona I. M. (1) początkowo zapewne wierzyła, że K. J. (1) i G. K. (1) faktycznie posiadają wpływy w urzędzie, które umożliwiają im załatwienie mieszkania, jednakże w momencie, gdy zaczęła sama siebie kreować jako osobę ustosunkowaną, proponować w zasadzie nieograniczonej ilości osób załatwienie mieszkania i czerpać z tego korzyści dla siebie, o czym nie wiedziały pozostałe oskarżone, musiała zdawać sobie sprawę, że K. J. (1) i G. K. (1) nie są w stanie tych mieszkań załatwić i nic w tym kierunku nie czynią. Sama zresztą oskarżona M. w celu uzyskania pieniędzy na zwrot dla E. i P. Ż. wyszukała kolejnego chętnego na mieszkanie – A. S. (1). Wiedziała zatem, że pieniądze przez niego wpłacone nie zostaną przeznaczona na załatwianie mieszkania.

Reasumując zebrany w sprawie materiał dowodowy Sąd doszedł do przekonania, że wina i sprawstwo oskarżonej J. S. (2) w odniesieniu do wszystkich zarzucanych jej czynów nie budzą wątpliwości.

Sąd uznał, że oskarżona J. S. (2) zachowaniem polegającym na tym, że:

- w okresie od września do listopada 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając I. M. (2) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 16.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” szybszego przydziału mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G. oraz tytułem kaucji, doprowadzając pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 16.000 zł, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

- na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając B. S. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 30.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w takiej kwocie, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.;

- na przełomie września, października 2010 roku w G., działając wspólnie i w porozumieniu z G. K. (1) i K. J. (1), w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, powołując się na wpływy w Urzędzie Miejskim w G. i w Towarzystwie Budownictwa (...) w G., oraz wywołując przekonanie i wprowadzając J. O. (1) w błąd co do istnienia takich wpływów, zażądała kwoty 10.000 złotych w zamian za pośrednictwo w „załatwieniu” mieszkania z zasobów Towarzystwa Budownictwa (...) w G., czym usiłowała doprowadzić pokrzywdzoną do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, jednakże do przekazania pieniędzy nie doszło, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 230 § 1 k.k. w zb. z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

Podobnie jak w przypadku I. M. (1) w ocenie Sądu z ustalonego stanu faktycznego wynika niezbicie, iż oskarżona J. S. (2), która początkowo sama chciała załatwić sobie mieszkanie przy pomocy oskarżonych K. J. (1) i G. K. (1) następnie doszła do wniosku, że powołując się na wpływy „urzędniczek” i wykorzystując duże zainteresowanie ludzi w uzyskaniu mieszkania z urzędu, czy TBS może w ten sposób osiągnąć korzyści dla siebie. Jej udział w sprawie z całą pewnością

nie ograniczał się tylko do skontaktowania osób chętnych na załatwienie mieszkania z oskarżonymi J. i K.. Oskarżona J. S. (2) bardzo angażowała się w pośrednictwo, wielokrotnie kontaktowała z pokrzywdzonymi, co potwierdzają ich zeznania, ale także stenogramy z rozmów telefonicznych. W przypadku B. S. (1) bardzo naciskała na nią by ta wpłaciła pieniądze na mieszkanie, do tego stopnia, że by przymusić pokrzywdzoną do dokonania wpłaty okłamała ją, że za nią założyła pieniądze. J. S. (2) z proceduru tego miała uzyskać korzyści dla siebie. Polegały ona na tym, że obiecano jej, iż będzie mogła zatrzymać dla siebie prowizje od dokonanej wpłaty. Nadto miała uzyskać większe niż początkowo było to obiecane mieszkanie oraz została zwolniona z wpłacenia brakującej kwoty. Zdaniem Sądu oskarżona J. S. (2) początkowo zapewne wierzyła, że K. J. (1) i G. K. (1) faktycznie posiadają wpływy w urzędzie, które umożliwiają im załatwienie mieszkania, jednakże w momencie, gdy zaczęła proponować w zasadzie nieograniczonej ilości osób załatwienie mieszkania i zamierzać czerpać z tego korzyści dla siebie, musiała zdawać sobie sprawę, że K. J. (1) i G. K. (1) nie są w stanie tych mieszkań załatwić i nic w tym kierunku nie czynią.

Wszystkie z wymienionych wyżej czynów Sąd zakwalifikował z art. 230 § 1 k.k. (płatna protekcja) w zbiegu z art. 286 § 1 k.k. w fazie dokonania bądź usiłowania, w zależności od tego czy doszło, czy też nie do przekazania pieniędzy.

Wskazać należy, iż przedmiotem ochrony występku z art. 230 § 1 k.k. są powaga i dobre imię instytucji państwowych, samorządowych, organizacji międzynarodowych i krajowych, a także zagranicznych jednostek organizacyjnych dysponujących środkami publicznymi, niezbędne do ich prawidłowego działania. Czynność wykonawcza polega na dwóch zachowaniach. Po pierwsze, sprawca albo powołuje się na wpływy w instytucji państwowej, samorządowej, organizacji międzynarodowej lub krajowej bądź zagranicznej jednostce dysponującej środkami publicznymi, albo wywołuje u innej osoby takie przekonanie, albo utwierdza ją w tym przekonaniu. Po drugie, sprawca podejmuje się pośrednictwa w załatwieniu sprawy w zamian za korzyść majątkową, osobistą albo jej obietnicę. Dwa wskazane elementy muszą wystąpić łącznie.

Niewątpliwie w niniejszej sprawie oskarżone powoływały się na wpływy w instytucji samorządowej, jaką jest Urząd Miejski w G., wywoływały u pokrzywdzonych przekonanie o istnieniu takich wpływów, a także utwierdzały ich w tym przekonaniu. Oskarżone K. i J. wskazywały, że mają znajomości z urzędzie, bądź wprost podawały się za urzędniczki i podawały, że są w stanie załatwić mieszkanie. W działaniu tym były bardzo przekonywujące, sprawiały wrażenie, że znają się na procedurze związanej z przydzieleniem mieszkania. Uwiarygadniając swoje osoby pobierały od pokrzywdzonych dokumenty (część zabezpieczono podczas przeszukania mieszkania G. K.), korespondowały przy użyciu poczty elektronicznej założonej na dane A. Z. (1) podając się za urzędniczkę, umawiały na spotkania celem pokazania mieszkania, a także umawiały pokrzywdzonych na spotkania z W. w Urzędzie Miejskim w G. w ramach tzw. interencji. Natomiast oskarżone I. M. (1) i J. S. (2) powoływały się na znajomość z oskarżonymi K. i J., które miały być urzędniczkami posiadającymi możliwości załatwienia mieszkania. Oskarżone podejmowały się pośrednictwa w załatwieniu mieszkania, za co wprost żądały przekazywania im ustalonych przez nie kwot pieniężnych.

Zdaniem Sądu w niniejszej sprawie właściwa jest kwalifikacja kumulatywna z zastosowaniem art. 286 § 1 k.k. Jak wynika jednoznacznie z zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oskarżone w istocie nie posiadały żadnych wpływów w Urzędzie Miejskim w G. i nie podejmowały żadnych kroków w celu załatwienia mieszkań, a pobrane pieniądze zatrzymywały dla siebie, doprowadzając pokrzywdzonych do niekorzystnego rozporządzenia mieniem, bądź usiłując doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w sytuacjach, gdy do przekazania środków nie dochodziło.

Sąd uznał, że oskarżona G. K. (1) zachowaniem polegającym na tym, że w sierpniu 2010 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co konieczności spłacenia zaległości czynszowych za mieszkanie, doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia kwotą 2.500 złotych B. K. (1), zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 286 § 1 k.k. Oskarżona G. K. (1) wykorzystywała to, że pokrzywdzona i jej partner życiowy zamierzali zamienić mieszkanie na większe. Zaoferowała swą pomoc i wskazała, że celem dokonania zamiany należy dokonać spłacenia zadłużenia, co jednak nie polegało na prawdzie. Wyłudzone środki oskarżona zatrzymała dla siebie.

Sąd uznał, iż oskarżona I. M. (1) czynem polegającym na tym, że w nieustalonym terminie, nie wcześniej niż we wrześniu 2009 roku i nie później niż 17 stycznia 2011 roku w G., podrobiła podpis R. M. na dokumencie bez daty - Wniosek do Urzędu Miejskiego w G. Wydział Gospodarki Komunalnej, zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 270 § 1 k.k. Wskazać należy, że oskarżona przyznała się do tego czynu, podała, że podpisała się na dokumencie za zgodą swojego męża, które to twierdzenia Sąd potraktował jako prawdziwe. Jednakże wypełnienie znamion czynu z art. 270 § 1 k.k. jest niezależne od woli osoby, której podpis jest podrabiany.

Zdaniem Sądu oskarżona I. M. (1) zachowaniem polegającym na tym, że w styczniu 2010 roku w G. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do celu pożyczki, terminu zwrotu kwoty pożyczki do 30 czerwca 2010 roku oraz ewentualnego przeniesienia tytułu prawnego co do mieszkania z Towarzystwa Budownictwa (...), doprowadziła do niekorzystnego rozporządzenia kwotą 65.000 złotych K. D. (1), zrealizowała ustawowe znamiona czynu z art. 286§1 k.k. Zdaniem Sądu oskarżona wykorzystwała procedurę załatwiania mieszkań z urzędu i TBS, o którym pokrzywdzony wiedział, celem wprowadzenia go w błąd co do przeznaczenia pożyczki i jej zabezpieczenia. Oskarżona bowiem nie mając zamiaru zwrotu pożyczki, której w efekcie nie zwróciła, zapewniała pokrzywdzonego, że w razie jej nieoddania przekaze na jego rzecz mieszkanie. Tymczasem wiedziała, że nie ma realnej możliwości uzyskania mieszkania.

Sąd uznał, że J. S. (2) zachowaniem polegającym na tym że w dniu 17 stycznia 2011 roku czyniła przygotowania do przestępstwa użycia jako autentycznych podrobionych dokumentów z dnia 30.07.2007 roku – zaświadczenie o zarobkach na nazwisko J. S. (2) z podrobioną pieczęcią spółki (...) Sp. z o.o. w W. i z podrobionym podpisem, oraz zaświadczenie in blanco o zarobkach z podrobioną pieczęcią spółki (...) Sp. z o.o. w W., wypełniła znamiona czynu z art. 270§3 k.k. Dokumenty te zabezpieczono w mieszkaniu oskarżonej, były one przygotowane do użycia, wypełnione i podpisane. Jednocześnie oskarżona nigdy w spółce tej nie była zatrudniona.

Sąd ustalając, że czyny przypisane oskarżonej K. J. (1) w pkt. I-XXIX wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał oskarżoną na karę 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Sąd ustalając, że czyny przypisane oskarżonej G. K. (1) w pkt. XXXII-LII, LIV-LVIII wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał oskarżoną na karę 3 (trzech) lat i 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wysokości 180 (sto) osiemdziesiąt stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Za czyn z pkt. LI aktu oskarżenia Sąd skazał oskarżoną G. K. (1) na karę 8 (osiem) miesięcy pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Na mocy art. 91 §2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzone wobec G. K. (1) w pkt. LIII i LIX wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i wymierzył w ich miejsce karę łączną 3 (trzech) lat i 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności i karę łączną grzywny w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Ustalając, że czyny przypisane oskarżonej I. M. (1) w pkt. LXII, LXIV-LXIX, LXXI, LXXII wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, Sąd przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał oskarżoną na karę roku i 6 (sześć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych.

Za czyn zarzucany w LVIII. aktu oskarżenia Sąd skazał oskarżoną I. M. (1) na karę 4 (czterech) miesięcy pozbawienia wolności, zaś za czyn z punktu LXV. aktu oskarżenia na karę roku pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 30 (trzydzieści) złotych.

Na mocy art. 91 §2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd wymierzone wobec I. M. (1) w pkt. LXIII, LXX i LXXIII wyroku jednostkowe kary pozbawienia wolności i kary grzywny połączył i wymierzył w ich miejsce karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywnę w wymiarze 200 (dwieście) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 30 (trzydzieści) złotych.

Ustalając, że czynu przypisane oskarżonej J. S. (2) w pkt. LXXVIII, LXXIX i LXXX wyroku stanowią ciąg przestępstw, za czyny te, Sąd przy zastosowaniu art.91 § 1 k.k., art. 11 § 3 k.k. i art. 14 § 1 k.k., na podstawie art. 230 § 1 k.k. w zw. z art. 33 § 1, 2 i 3 k.k. skazał oskarżoną na karę 10 (dziesięć) miesięcy pozbawienia wolności oraz grzywnę w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Za czyn z punktu IV. aktu oskarżenia w sprawie AP V Ds. 58/12 , Sąd skazał oskarżoną J. S. (2) na karę 100 (sto) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki na 10 (dziesięć) złotych.

Na mocy art. 91 §2 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. Sąd połączył wymierzone wobec J. S. (2) w pkt. LXXXI i LXXXIII wyroku jednostkowe kary grzywny i wymierzył w ich miejsce karę łączną grzywny w wymiarze 130 (sto trzydzieści) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

Sąd zastosował wobec oskarżonych I. M. (1) oraz J. S. (2) kodeks karny w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej na podstawie ustawy z 20.02.2015 r., albowiem zawierał on korzystniejszej rozstrzygnięcia w zakresie instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Wymierzając kary jednostkowe wobec oskarżonych K. J. (1) i G. K. (1) Sąd jako okoliczność obciążającą potraktował znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów . Wskazać należy, iż oskarżone działały przez dłuższy okres czasu, w sposób zorganizowany i ciągły, a z procederu tego uczyniły sobie dodatkowe źródło dochodów. Na niekorzyść oskarżonych Sąd poczytał także ilość osób pokrzywdzonych, jak również wartość wyrządzonej im szkody. Sąd zważył, iż oskarżone działały z pełną premedytacją, w sposób zaplanowany i po przedsięwzięciu czynności przygotowawczych. Oskarżone wykorzystały powszechnie znany problem z pomocą mieszkaniową świadczoną przez miasto, fakt, że na uzyskanie mieszkania z Urzędu Miasta, bądź TBS oczekuje się bardzo długi okres czasu. Wyżej wymienione mamili pokrzywdzonych wizją szybkiego uzyskania mieszkania, wykorzystując ich zaufanie, naiwność, a często także trudne położenie. W zachowaniu tym oskarżone były bardzo konsekwentne i nieustępliwe. W sytuacjach, kiedy pokrzywdzeni, po długim okresie oczekiwania, zaczęli naciskać na uzyskanie mieszkania, bądź zwrot pieniędzy, oskarżone zapewniały ich, że sprawa zostanie pozytywnie załatwiona, podawały, różne powody, dla których sprawa się przeciąga, spotykały się z nimi, pokazywały mieszkania, przesyłały projekty, czy nawet umawiały na spotkania w ramach interwencji w Urzędzie. Proceder wyłudzenia pieniędzy był rozciągnięty w czasie. W momencie, gdy jedyni pokrzywdzeni żądali zwrotu pieniędzy, oskarżone załatwiały następnych chętnych na mieszkania, by z wpłaconych przez nich środków dokonywać zwroty. Powyższe świadczy o dużej determinacji oskarżonych w popełnieniu przestępstw. Oskarżona K. J. (1) wykazała także, iż jest sprawcą niepoprawnym, bowiem w chwili popełniania przypisanych czynów miała już w toku sprawę karną, gdzie postawiono jest zarzuty czynów podobnych. Obecnie oskarżona jest już osobą karaną.

Na korzyść oskarżonych Sąd poczytał to, że zarówno K. J. (1), jak i G. K. (1) przyznały się do zarzucanych im czynów i złożyły wyjaśnienia stanowiące podstawę ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Na korzyść oskarżonej K. Sąd poczytał także, iż jest ona osobą niekaraną.

Łącząc jednostkowe kary i wymierzając G. K. (1) karę łączną Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji, albowiem przypisane przestępstwa zostały popełnione w zbliżonym miejscu i czasie, godziły w to samo dobro prawne (mienie), jednakże zostały popełnione na szkodę różnych pokrzywdzonych.

Zdaniem Sądu tylko bezwzględna kara pozbawienia wolności może zrealizować spełnienie wobec oskarżonych K. J. (1) i G. K. (1) celów kary. Sąd zauważył, iż karę pozbawienia wolności mógł wymierzyć do 12 lat pozbawienia wolności (z uwagi na zastosowanie instytucji ciągu przestępstw). Stąd też wymierzone oskarżonym kary nie rażą surowością, zwłaszcza gdy zważyć ilość przypisanych czynów i osób pokrzywdzonych.

W ocenie Sądu kary pozbawienia wolności są współmierne do stopnia społecznej szkodliwości popełnionych przez oskarżone czynów, stopnia ich zawinienia oraz spełnią należycie wymogi prewencji ogólnej i szczególnej.

Oskarżone K. J. (1) i G. K. (1) dopuściły się czynów w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sąd zatem na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył im grzywny. Względ na indywidualne oddziaływanie kary nakazywał w niniejszej sprawie orzeczenie grzywny z powodu konieczności ukształtowania w oskarżonych pozytywnego stosunku do składników majątkowych legalnie uzyskanych przez inne osoby. Liczba stawek dziennych odpowiada zestawieniu okoliczności łagodzących i obciążających, natomiast wysokość stawki dziennej Sąd ustalił uwzględniając sytuację majątkową i zarobkową oskarżonych określając ją na niskim poziomie.

Wymierzając kary jednostkowe oskarżonym I. M. (1) i J. S. (2) Sąd jako okoliczności obciążające potraktował istotny poziom społecznej szkodliwości czynów, wynikający z popełnienia czynów z pełną premedytacją, w sposób zorganizowany, przy wykorzystaniu zaufania pokrzywdzonych, a czasem także ich trudnego położenia. Na niekorzyść oskarżonych Sąd poczytał dość dużą determinację w popełnieniu przestępstw przejawiającą się w ich zaangażowaniu w pozyskiwanie osób chętnych na mieszkanie. Sąd w stosunku do każdej oskarżonej wymierzając karę uwzględnił ilość czynów składających się na ciąg przestępstw oraz wartość wyrządzonej szkody. W przypadku oskarżonej I. M. (1) wartość ta była niebagatelna.

Na korzyść oskarżonych Sąd poczytał ich niekaralność.

Łącząc jednostkowe kary i wymierzając I. M. (1) i J. S. (2) karę łączną Sąd zastosował zasadę częściowej absorpcji, albowiem przypisane przestępstwa zostały popełnione w zbliżonym miejscu i czasie, jednakże godziły w różne dobra chronione prawem.

Oskarżone I. M. (1) i J. S. (2) dopuściły się czynów w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Sąd zatem na podstawie art. 33 § 2 k.k. wymierzył im grzywny. Względ na indywidualne oddziaływanie kary nakazywał w niniejszej sprawie orzeczenie grzywny z powodu konieczności ukształtowania w oskarżonych pozytywnego stosunku do składników majątkowych legalnie uzyskanych przez inne osoby. Liczba stawek dziennych odpowiada zestawieniu okoliczności łagodzących i obciążających, natomiast wysokość stawki dziennej Sąd ustalił uwzględniając sytuację majątkową i zarobkową każdej z oskarżonych.

Biorąc pod uwagę okoliczność, iż oskarżone J. S. (2) i I. M. (1) są osobami niekaranymi, jak również uwzględniając wysokość wymierzonych im kar pozbawienia wolności Sąd uznał, że istnieje wobec nich pozytywna prognoza kryminologiczna i wystarczającym dla osiągnięcia celów kary będzie warunkowe zawieszenie jej wykonania. Mając to na uwadze Sąd na podstawie art. 69 §1 i §2 k.k., art. 70 §1 pkt. 1 k.k. w brzmieniu kodeksu karnego sprzed nowelizacji dokonanej na podstawie ustawy z 20.02.2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wykonanie orzeczonych wobec oskarżonych kar łącznych pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 (trzy) lata – wobec oskarżonej M. i 2 lata- wobec oskarżonej S.

Sąd zdecydował się na orzeczenie wobec oskarżonych K. J. (1), G. K. (1) oraz I. M. (1) przepadek korzyści majątkowej, którą każda z nich osiągnęła z popełnienia przestępstw. Jednocześnie Sąd uznał, że środki te nie podlegają zwrotowi osobom pokrzywdzonym. Osoby te bowiem przekazywały oskarżonym pieniądze w tym celu, aby wykorzystując swe wpływy i znajomości załatwiły im mieszkanie w sposób nielegalny. Tym samym pokrzywdzeni świadczyli w celu niegodziwym, a takie świadczenie nie podlega zwrotowi. W tym zakresie Sąd w pełni podziela pogląd wyrażony w postanowieniu Sądu Najwyższego z 29 stycznia 2015 r. KZP 24/14 , OSNKW 2015/4/30, iż :

1. Przepis art. 286 § 1 k.k. nie zawiera ograniczenia przewidzianego nim skutku oszustwa jedynie do "niekorzystnego rozporządzenia mieniem" wykonanego "w celu godziwym", czy ogólniej - do "rozporządzenia niekorzystnego" i "godziwego".

2. Dobrem prawnym chronionym przepisem art. 230 § 1 k.k. jest działalność określonych instytucji publicznych, związana z ich prawidłowym, budzącym autorytet i zaufanie obywateli, bezinteresownym funkcjonowaniem - a więc nie indywidualnie określony ważny interes prywatny, nawet chroniony dodatkowo, lecz rodzajowo odmienne dobro ogólne; nie może być zatem mowy o bezpośrednim naruszeniu lub zagrożeniu żadnego dobra osoby zainteresowanej, wobec której sprawca, w zamian za korzyść lub jej obietnicę, podejmuje się przy użyciu wpływów pośrednictwa w załatwieniu sprawy we wspomnianej instytucji.

3. Obowiązek naprawienia szkody może stanowić realizację zwrotu przedmiotu lub korzyści, o których mowa w art. 44 § 4 k.k. i art. 45 § 1 zd. 2 in fine k.k.; sam tylko stan pokrzywdzenia przestępstwem oszustwa z art. 286 § 1 k.k. nie stanowi wystarczającego tytułu uprawniającego do zwrotu przedmiotu rozporządzenia mieniem (naprawienia szkody), gdy to rozporządzenie polega na świadomym i dobrowolnym spełnieniu świadczenia w zamian za popełnienie przestępstwa płatnej protekcji, określonego w art. 230 § 1 k.k.

Ustalając wysokość przepadku korzyści majątkowej Sąd w oparciu o wyjaśnienia oskarżonych, zeznania pokrzywdzonych oraz treść stenogramów rozmów telefonicznych ustalił jaką konkretnie korzyść majątkową każda z nich osiągnęła z tytułu przestępstwa. Sąd uwzględnił także, iż pokrzywdzeni B. i P. W. (1), J. S. (1) i M. D., B. G. (2), P. W. (2), otrzymali zwrot pobranych przez oskarżone pieniędzy

Sąd na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej K. J. (1) i G. K. (1) przepadek korzyści majątkowej:

- w kwocie 500 (pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. I aktu oskarżenia, zaś oskarżonej K. w pkt. XXX – bowiem z wyjaśnień oskarżonych J. i K. wynika, że przyjętą od pokrzywdzonej kwotą podzieliły się po równo;

- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. VIII aktu oskarżenia, zaś oskarżonej K. w pkt. XXXVI bowiem z wyjaśnień oskarżonej K. J. (1) wynika, iż M. D. przekazała 10.000 zł z 20.000 zł przekazanych mu przez M. G. (1) pieniędzy, którymi oskarżone J. i K. podzieliły się po równo;

- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. IX, zaś oskarżonej K. w pkt. XXXVII aktu oskarżenia, bowiem z wyjaśnień oskarżonej K. J. (1) wynika, iż M. D. przekazała 10.000 zł z 20.000 zł przekazanych mu przez T. T. pieniądze, którymi oskarżone J. i K. podzieliły się po równo;

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. X aktu oskarżenia, zaś oskarżonej K. w pkt. XXXVIII bowiem z wyjaśnień G. z karczewskiej i zeznań M. D. wynika, że przekazanymi przez S. B. pieniędzmi (25.000 zł) oskarżone J. i K. podzieliły się po równo,

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. XI, zaś oskarżonej K. w pkt. XXXIX aktu oskarżenia, bowiem z wyjaśnień G. K. (1) i zeznań M. D. wynika, że przekazanymi przez T. C. pieniędzmi (25.000 zł) oskarżone J. i K. podzieliły się po równo,

- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. XII, zaś oskarżonej K. w pkt. XL aktu oskarżenia, bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. oraz J. pobranymi od I. M. (1) pieniędzmi w kwocie 10.000 zł oskarżone podzieliły się po równo,

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. XIII aktu oskarżenia, zaś oskarżonej K. w pkt. XLI; bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) od I. M. (1) otrzymały 25.000 zł z 35.000 zł wpłaconych jej przez P. L. (1), którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego oskarżonej J. w pkt. XIV aktu oskarżenia, zaś oskarżonej K. w pkt. XLII, bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) oraz stenogramów rozmów od I. M. (1) otrzymały 20.000 zł z 25.000 zł wpłaconych jej przez K. C. (1), którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. (1) w pkt. XV, zaś G. K. (1) w pkt. XLIII aktu oskarżenia; bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) od I. M. (1) otrzymały 25.000 zł z 45.000 zł wpłaconych jej przez P. K. (1), którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XVI aktu oskarżenia, zaś G. karczewskiej w pkt. XLIV ; bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) oraz zeznań P. wojciechowskiego od I. M. (1) otrzymały 25.000 zł z 50.000 zł wpłaconych jej przez świadka, którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XVII, zaś G. karczewskiej w pkt. XLV aktu oskarżenia; bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) oraz stenogramów rozmów od I. M. (1) otrzymały 25.000 zł z 45.000 zł wpłaconych jej przez E. i P. Ż., którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 17.500 (siedemnaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XVIII aktu oskarżenia, zaś G. karczewskiej w pkt. XLVI bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) od I. M. (1) otrzymały 35.000 zł z 75.000 zł wpłaconych jej przez R. S. (1), którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 17.500 (siedemnaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XIX aktu oskarżenia, zaś G. karczewskiej w pkt. XLVII bowiem jak wynika z zeznań G. P. (1) od I. M. (1) oskarżone J. i K. otrzymały 35.000 zł z 55.000 zł wpłaconych przez świadka, którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 12.500 (dwanaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XX, zaś G. K. w pkt. XLVIII aktu oskarżenia, bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. J. (1) oraz G. K. (1) od I. M. (1) otrzymały 25.000 zł z 55.000 zł wpłaconych jej przez M. K. (1), którymi podzieliły się po równo;

- w kwocie 13.500 (trzynaście tysięcy pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XXI, zaś G. K. w pkt. XLIX aktu oskarżenia, bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. i J. kwotę 27.000 zł wpłaconej im przez A. K. (1) podzieliły się po równo;

- w kwocie 15.000 (piętnaście tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XXIII, zaś G. K. w pkt. LII aktu oskarżenia, bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. i J. kwotę 30.000 zł wpłaconej im przez B. R. podzieliły się po równo,

- w kwocie 2.500 (dwa tysiące pięćset) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XXIV, zaś G. K. w pkt. LIII aktu oskarżenia bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. i J. kwotę 5.000 zł wpłaconej im przez J. S. (2) podzieliły się po równo,

- w kwocie 8.000 (osiem tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XXV aktu oskarżenia, zaś G. K. w pkt. LIV, bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonych K. i J. kwotę 16.000 zł wpłaconą im przez I. M. (2) podzieliły się po równo;

- w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego K. J. w pkt. XXIX aktu oskarżenia, zaś G. karczewskiej w pkt. LVI bowiem jak wynika z wyjaśnień oskarżonej J. oraz stenogramów rozmów kwotę 20.000 zł wpłaconą przez T. Z. (1) podzieliły się po równo;

Sąd na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonej I. M. (1) przepadek korzyści majątkowej:

- w kwocie 10.000 (dziesięć) tysięcy w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LVII aktu oskarżenia
- w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LIX aktu oskarżenia,
- w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LX aktu oskarżenia,
- w kwocie 25.000 (dwadzieścia pięć tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXI aktu oskarżenia,
- w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXII aktu oskarżenia,
- w kwocie 40.000 (czterdzieści tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXIII aktu oskarżenia;
- w kwocie 20.000 (dwadzieścia tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LX IV aktu oskarżenia
- w kwocie 30.000 (trzydzieści tysięcy) złotych w odniesieniu do czynu zarzucanego w pkt. LXVI aktu oskarżenia;

Ustalając wysokość przepadku korzyści majątkowej wobec oskarżonej I. M. (1) Sąd oparł się na spójnych i konsekwentnych wyjaśnieniach oskarżonych K. i J. oraz treści stenogramów rozmów telefonicznych, a także na zeznaniach pokrzywdzonych. Z zestawienia tych dowodów wynikało jakie kwoty z wpłaconych jej przez pokrzywdzonych I. M. (1) zatrzymywała dla siebie, przekazując oskarżonym J. i karczewskiej jedynie część.

Z uwagi na stosowanie wobec oskarżonych zatrzymania i tymczasowego aresztowania Sąd na mocy art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych kary pozbawienia wolności i kary grzywny zaliczył im okresu rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie: wobec K. J. (1) okres od 17 stycznia 2011 roku do 7 lutego 2011 roku, wobec G. karczewskiej okres od 17 stycznia 2011 roku do 20 stycznia 2011 r. ; wobec I. M. (1) okres od 17 stycznia 2011 roku do 7 lutego 2011 roku, wobec J. S. (2) okres zatrzymania w dniu 17 stycznia 2011 roku.

Biorąc pod uwagę sytuację majątkową i dochodową oskarżonych, jak również wysokość nałożonych na nie w wyroku zobowiązań (z tytułu grzywny i przepadku) Sąd na podstawie art. 626 §1 k.p.k. i art. 624 §1 k.p.k. oraz art. 17 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (tekst jednolity Dz. U. z 1983 roku, Nr 49 poz. 223 ze zm.) zwolnił oskarżone K. J. (1), G. K. (1), I. M. (1) i J. S. (2) od ponoszenia kosztów sądowych w całości, w tym od opłaty przejmując poniesione w sprawie wydatki na Skarb Państwa.

Na marginesie jedynie Sąd zauważa, iż w stosunku do żadnej z oskarżonych, w tym zwłaszcza co do oskarżonych J. i K. nie zaszyły przesłanki do zastosowania nadzwyczajnego złagodzenia kary w trybie art. 60 § 3 k.k. Na moment stawiania im zarzutów został zgromadzony istotny materiał dowodowy w postaci zeznań pokrzywdzonych, a przede wszystkim podsłuchów. Materiał ten był zbierany równocześnie wobec obu oskarżonych. Obie oskarżone, czego były świadome, zostały zatrzymane jednocześnie i żadna z nich w swych wyjaśnieniach nie ujawniła danych innych osób współdziałających w popełnianiu przestępstw (co najmniej dwóch).